

சோம்புரம் மகாதவத்தி லவதரித்திரம்

சென்பகவல்லியென்னும்

பவளக்கொடிநாடகம்

இரிசிரபும் மகா-நா-நா-நா

இயாகராஜம் பிள் வன

அவர்களாலியற்றியதை

சென்னைச் சந்திரா திரிபேட்டை

பிரசாமி தாயுடு

அவர்களால்

பரிசோதித்து

இரிசிரபும் புலகதகஷாப்பு



அவர்களால் தமது சென்னை

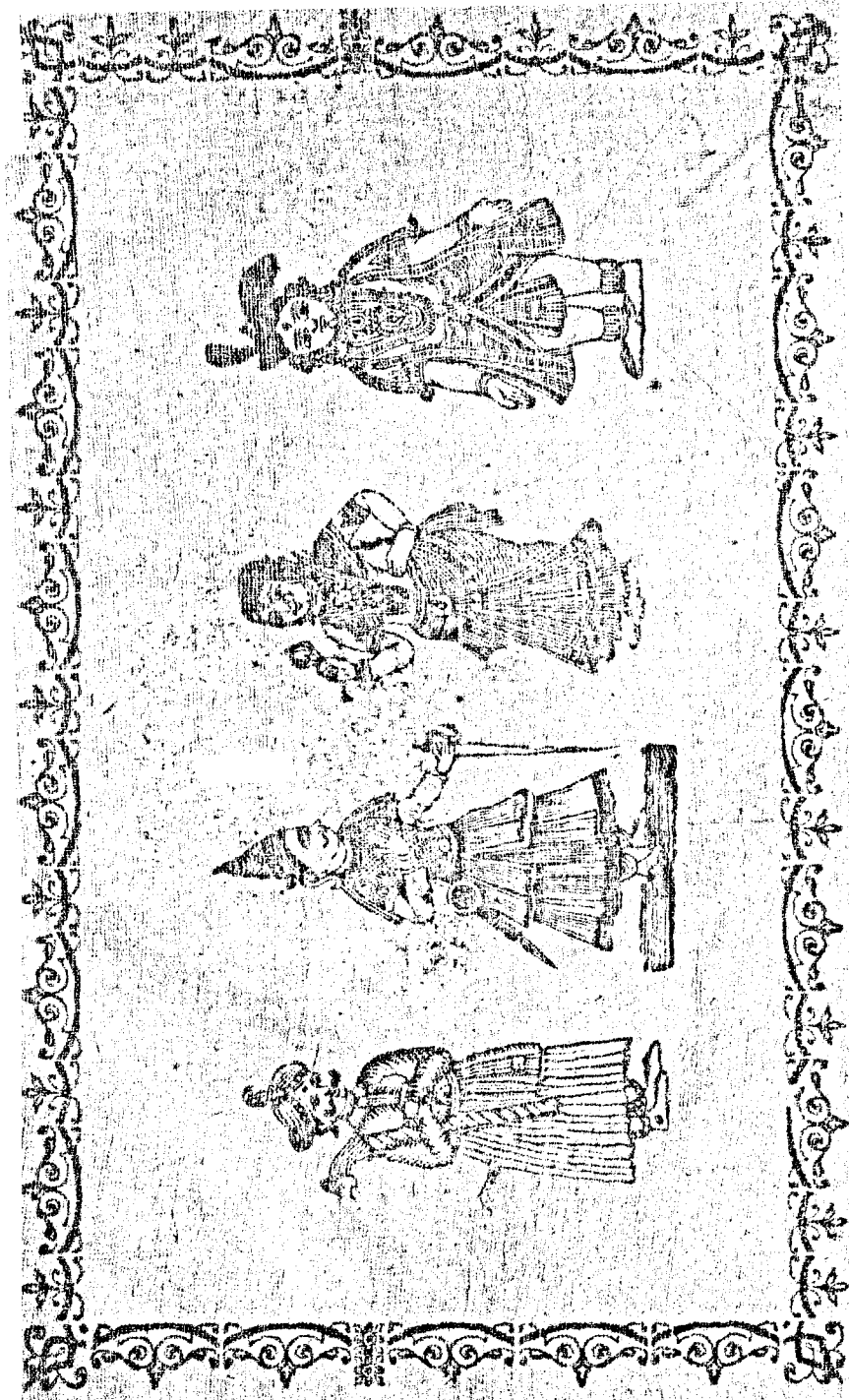
ஸ்ரீமட்டுவார்துறையாள் அக்கச்சுடத்தில்

அக்கிடப்பட்டது.

விஜயவாசி திருநெய் கருவ.



O-892 MTR, S
M93



பவளக்கொடிநாடகம்.

பா. வி. ம.

விவாகர்த்தாபு விருத்தம்,
மாமலிங்கமுதலோடு வளங்கண்டேயும்
வலியசேராமபுமன்னர் வரத்திலங்கித்
பாற்புறம்புமுற்றித் தீர்த்துத் திவ்வியமாது
பவளக்கொடியெனும்பெண்ணுடையதைப்பாடச்
சேமபெரும்பாரதத்தை விவாசரிசொன்ன
நிபுணன்களையெல்லோர் சிவன்கொள்ள
சர்மமகரிநெண்டிசெய் நகரில்வரமுன்
தந்திமுதலுதலுதலுன் பதங்கரபயமே.

முருகங்கடவுள் தந்தி.

அச்சதன்மருகாபோற்றி ஆரணப்பொருளேபோற்றி
செச்சையினைப்போற்றி தேவாகட்கரசேபோற்றி.
உச்சதமுருகாபோற்றி உமையருள்மகனேபோற்றி
சச்சிதானந்தரபோற்றி சண்முகாபோற்றிபோற்றி.

பாபதி-சோதனியம்.

பேருமாவனையென்னும் வில்லெனவிறைத்திறின்று
விழமுப்பார்க்குதன்னை வெள்ளுந் தந்தினுன்தான்
ஆரமுப்திபுக்கங்களை அருங்குளானைச்சுண்டயானோன்
பூரணவொளியாய்வின்ற புண்ணியுள் பதங்கரபயமே.

பாசத்தி-தந்தி.

பாசமன்னவொன்றென்பது பாசமரச்சுமத்தையொருந்
தீரசேரம்பாறஜர் செல்லிதன்குறையுபாட
பாசமொழியொன்றென்ன மலைமன்னர்வந்த
பாசமொழியொன்றென்ன மலைப்பதயனத்திலென்பபாட.

திருமாவத்தி-தி.

அலவெலவ்வுயர்சோகட்டி மரமுக்கச்சுனாக
புலவர்க்கும்கிழச்செய்யுய் புலவையெனவத்தினைசொய்
வலவையொன்றென்பது பாசமொழியொன்றென்பபாட
குலதெய்வமொன்றென கொற்றமரச்சுமத்தையொருந்

கலைமகள் ஐதி.

அப்பொழுத்படிக்கிறார் அம்மைமையக்காசப்பூவின்
துவளினிலவர் முடிநாதி சுதுர்மறைப்பொருளோலாகிக்
ருவிமுலைத்திருவேளுனம் கொம்பினேனிரும்புவோர்க்குங்
கனியொழுக்கொடுத்தாட்கொள்ளுங் கலைமகன்பதக்காயபாமே.
அவையடக்கம்.

முன் சொல்லாணவழுவண்குது மூத்தகிழறையிலகித்த
தென்சொல்லுணர்ந்தவல்ல செந்தமிழ்ப்படுவோவொல்லாம்
மென்சொலிதென்மணத்தி லெண்ணயில்லாமற்சொல்லும்
புன்சொலிதென்பொது பொருந்தருள்புரிசூவினே.

பொது-விருத்தம்

மதுரைவழிச்சாலியல்லி மகனாக்காக

வளர்பவளத்தோர்செய்ய விஜயராசன்

கதிர்பவளக்கொடிக்கொண்டிலாச்சென்றக்கோர்

தன்னிலவளக்கொடியைய மணந்தகாஸத

அதிமுரசன்தென்மழ்செய் பதிக்குஞ்செங்கொல்

அண்ணல்முதுமடல்சையமுத் தையராஜேந்திரன்

மதுரைசெயருண்கிழ முந்நதபேசுதிரன்

மகிழ்ந்துகாடகஞ்செவ்வாணின்மேன்மாரீதா.

அகவல்.

மதுரைவழிச்சாலியல்லி மகனாபுனந்திரனம்

புணர்மயாபயவளபு பொற்றோர்கேட்க

அல்லியுணர்க்குறித்து யாவோலித்து

செவ்விரதன்மதுங்குத் தெருவியாதிபென்

செழுதியேலோலேய நிவந்தருமருக்கு

வழுவிலாசிபெப மன்னவன்கன்கி

பயங்கிபெய்தம்பி வரிசிலேவிசையன்

செயும்பெருந்திருநீண தெவர்க்குஞ்சொல்லி

மதுரைக்கொடி அத்தாசவர்க்கு

சொப்பெய்யமல்லி தன்சொப்பமுதி

நயமுத அகலிசனினமும்பே

பாணையுபத்தனாக்கு பவளத்தோர்கொக்க

இருவரும்புக்கனத் தீவுக்குயெ

அருண்மாயயல்வனத் தருவினிலந்து

இருவரின்த பொது யிபவிலை ஹர்க்கண்

திருப்பெண்குக்காயிடு இசுழப்பவளக்கொடி

காடிமுருகோலி துணைமயா திறந்த

அழகத்திதும் அழகாதக்தையம்பு

சொம்பும்னணா பேலாழ்க்கணியை

கொகலாருக்கணன் நினைமையில்கீரி

மனத்தினிப்பும்பு மதிபவளக்கொடி

வளத்திலிலேயெட்டாட வுணமையாய்ச்சொது

திருக்கும்பொழுது யெழில்பெறுவிநுபன்

திருப்பெண்ணைக்காணத் திரமுடவழிதன்

கொட்டிபெய்திழந்தோர் போலவேருத்தி

திட்டமரவுகிடக்க கொக்கன்மகலபெண்ணு

யருகினிலிருச யாழ்க்காழ்வாறு

யாழ்ப்பெயிபெய்தி யோதினாழாருத்

கேகலேன்ஐயன் சாதலிலாழாறு

சொகந்தவிர்க்க ஐயலிமாக்கிருக்காருல்

மண்டியெழுண்ண வடிவதுபெய்திது

மாதவன்மேடாசய வண்ணையாய்க்கமத்து

கோதிலாடவளக் கொடிக்கிவிநப்போசெய

அறுமுல்மரக வவளையிலாகரு

சதிருடவந்தெய்து தாஸங்கிருக்க

அல்லிமுன்கொணன் வானவொன்பதுநாள்

கல்லதோர்கெடுவெந்நாளைதாபெ

சுந்தாஸங்கி நினைத்திருக்கும்பொது

தெய்வசெவந்தனில் திட்டமுடவன்கருப

கன்னிகைகருத்திபெண் கனமுடவன்கருப

வந்ததோர்கன்கியை லைக்கடின்கன்கி

உன்கிதருத்தினை உகாத்திமேகேட்கி

அந்தட்டாணமே அல்லிபம்முதுவ

படைகண் திரட்டி பதாபுடன்கெண்

அட்டவுடன்கிருத்தன ளவன்படைமக்கதன்மாத

இக்கவுஞ்செய்து பெய்திலெழுவதுபு

சதன்கென்கொட்டி சானத்திறந்தான்

இறந்ததோர்செய்தினபு இயறுட்டனாருக்க

இசிலோலெழுதி பிபயமினாக்கி

தொட்டியாய்க்கிருந்தான் தொன்நிபுல்கு

நாட்டமாய்க்கொல்லிலமுடனெல்

இந்திரசிர ளதலம் மறைதரும்கு

சுந்தாயாய்க்கொல்லித் திகழ்வோவொரு

வந்தமன்னவந்த விபவநாம்கு

பைந்தொடர்அல்லியும் பழமையாய்க்கா

அருஞ்சுனாமெல்கிழந் தன்மடவாழ

கதிர்ந்தசொம்பு மன்னாநிசெவம்

பவளக்கொடியும் பாதவந்தரு

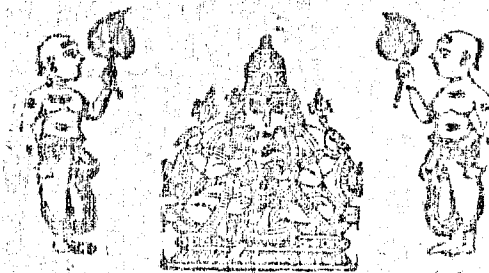
பவமிருகவாடா சிந்தித்தமாதநிலையு

பெருந்தேவன்.

[illegible][illegible]

10th 11th 12th 13th 14th 15th 16th 17th 18th 19th 20th 21th 22th 23th 24th 25th 26th 27th 28th 29th 30th 31st

பெரிய கோட்டை, திட்டம்.



மாண்புமிகு பொது விடுதலை

வெப்பியென்றெதிர்த்துர வெவ்சமாழாணவாட்டி
உமபுநனனிநிகர்நீர்த்த வுபர்ஜுலப்பொருளாயெங்கு
வயபிளரூசோலேகுழிந்த மழிசொமாடகரிலவாழா
நாட்டிமாழகத்தோன்வந்து சபைநனிவதோன்றினோ.

ச-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாசம்.

பல்கலை.

கனாபதிவந்தாரோ ஜெய ஜெய கனாபதிவந்தாரோ.

சி. சூரமணி

SECRET

LC 6307 L-507 P. 5. 10.

and from 1907 to 1908

உறுப்பினர் திரு. ப. அ. சுவாமிநாதன்

சென்னை, 19.12.2019

உத்தரவு எண்:

கொந்தலருங்குழல்

வழக்கைப் பற்றித் தீர்மானம்

விநாயகன் முனிவர்

ஆதாரம்

815

RECEIVED

வினாக்கள்

05 FEB 1963

சென்னை

சுபாஷ் சந்திர பக்ஷி

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁସାରେ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ACADEMIC LIMITED

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

ALICE ELLIOTT

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered.

1900



ஞஞக்கன் வருகிற விருத்தம்.

தொங்கலிழைநெளவாரும் தோர்முனிதனங்காயகந்த
செங்கல்கால்கிருபைமேவுஞ் செழித்தகெனம்நிசெய்வாரும்
பைங்கரணிடதுபாத மன்பொழுகைசெயவ
சங்காப்பட்டர்வந்து சபைதனில்தோன்றிஞரே.

உ-நரு-தி-ம்-காட்டை-ஆதிதானம்.

பலவளி.

சங்காப்பட்டரும்கானே-விவ-சங்காப்பட்டரும்கானே

அதுபலவளி.

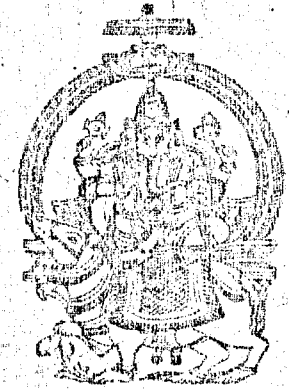
திங்கனகருணை விரிமுத்தையெந்திரா
செங்கோலாண்டினை புஞ்செருந்தகாரியர்
யெங்குளபஞ்சாங்க மவரகனம்பூமி
எல்லலாமென்பஞ்சாங்க மின்னொருவருக்குண்தோ—சங்கா
சானங்கள்.

நோசைவடைபவர்பார மோதாராம்
தொட்டுத்தொட்டித்தினது பொருளென்-பினதும்
ஆசைப்பட்டகோவில பூசைசெய்துசொற்றை
பிள்ளைகட்குங்கொடாமல் சாமிவேன-கெட்டிச்
சோசியஞ்சொன்னான் பொய்யாதுமாரிதக்கத
ஒன்றாகிவந்து சரியாய்ச்சொல்லுவேன்—சங்கா
வைப்புதாசிரியில் சாதுபேதன்கு
யின்னொருசாதிபிலுங்கொன்றி சோட்டிபன்-வினி
சாதிமேல்தேன் மழிவகையச்சோந்த
உரட்டினிலுமலை கெட்டினிலுமுள்ள-அந்த
சுசனலிழைக்கோவில யெல்லாமெனதுகொந்தம்
பிசன்மெதழும்பின் னொருமதென்கருணா—சங்கா

வேறு-விருத்தம்.

பாங்காதமதினசகர் தன்னிலுவாரும்
பாங்கிழைநெளவாரும் கொட்டாய்கின்ற
யோங்கியமுலைப்பொருளாய்வகெதன்னுவி
புதுவுகணபதியெழாந்நினையார்ச்சு
மாங்கலியும்பொருட்கடலெழும்மேதக்காயும்
மாலைபுஞ்சுத்தனதுபதிபழங்கை
தாங்கிமந்திரவேதமுந்தான்சொல்லி
சங்காப்பட்டருஞ்சபையில்நான்வந்தாரே.
சங்காப்பட்டர் வருகிற-தரு-தி-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதானம்.

சோதியரென்மைவிபுதியும்பூசி
ககத்தபரிமளமுகந்துமே
சாதிமீன்முறையாயவேங்கனோடாந்
சங்காப்பட்டரும்தோன்றினரே.
வாத்தியமுழங்க வைவேதபுங்கொல்லி
மடித்தசோமண முத்ததியே
சாத்திரம்பொய்யா தோத்திரஞ்செய்யுரு-
சங்காப்பட்டருத்தோன்றினரே.
முழிவாகன மோதகவுத்தனும்
மோதகங்குபரி ராதுவக்கே
தாசனென்றேகிவ பூசைகள்செய்யுஞ்
சங்காப்பட்டருத் தோன்றினரே.



ஞஞக்கன்வராக் கொடாம்.

கந்தார்பாரதம் விஷ்ணுஞ் சகிவரணஞ் சுதார்ப்பஜம்
பிரசன்ன வதனந்தியாயே சர்வவிக்கிரேய சாந்தயே.



ச. அல்லியாசாணி கொலுவுக்குவருந்

தரு-இ-ம்-ஆரவி-ஆதிதாஸம்.

பல்லவி.

இராஜராஜா புண்டகனகுழி

கள்ளஅல்லி கொலுவிவந்தான்

அதுபல்லவி.

பொன்னினமணிக்கிரீடம் புனியெங்குநூலங்க

புகழத்தோரான் புகழக்கொலுவிற்றா-இரா

சரணங்கள்

மந்திரிமாபுடைசுளவழி மண்டலந்தோர்புழிநூதாழ

சத்திரலிட்டிருண்டமிழலி சத்திரவல்லிக்கொலுவிருந்தான்-இரா

தேசராஜர்பொற்றிடவே செங்கோலமுறைதவநிடாமல்

போஜராஜர்பாண்டிபுயம்ன்னாபொற்கொடியல்லிக்கொலுவிருந்தான்-ராஜ

இருபுறமுங்கவரிவீச பெட்டிததிகுருங்கட்டியங்கூற

மலையலர்கள்மன்னாசை லாகுடன்மாதுகொலுவிருந்தான்-ராஜ

விருத்தம்.

அலங்கிருதமாகவல்லி மரதுமேகொலுவிவந்து
குலங்குடப்பணிகளாட கொத்துடனொப்புவிண்ண
கலங்கொருமிரத்தினகிம்மா சனத்தினிலிருந்துபாது
பிஷ்கொருங்குசுபமுன்பாக போல்லியம்மலர்வந்தான்.

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாஸம்

பல்லவி.

அல்லிமகாசியும்வந்தான் கொலுவிருந்து

அல்லிமகாசியும்வந்தான்.

அதுபல்லவி.

அல்லிமகாசியவந்தான் வல்லபாண்டியர்க்கெல்லாம்

அற்புதமுடனெவெகு உற்றவசெய்துபெற்ற

அழகினிலிப் புனிதவமணி

இவையெபொற் புருவமணி-அல்லியா

சரணங்கள்

மன்னர்களுல்லாம்புடை குழ வள்ளலோங்கிவித

மனிமுடிபதத்திலில் தாழ வுகெரிநி

ஒண்ணலர்மிகொத்து விழ மாமலாக்குழல்

எண்ணிலாவர்வந்தான் தாழ பசுநுளப

ஒங்குமலர்க்குழலில் தேவியணிமொய்க்கவும்

ஏங்குகருணக்கவும் ஒக்கிமெழக்கியோடு-அல்லிய

காலிலதண்டைச்சிலம்ப பூட்டி மலர்க்கீரு

கடாஞ்சுரிவளைகள் மாட்டி சேவழிக்கிமேல்

கோலஅஞ்சனமையுந் நீட்டி ரொசினிற்

கோமணிமகுடஞ் சூட்டி வாலிரதிபோல்

வேலைச்சிபிநெனவு மைகருமிட்டுவ

கோலத்தாடனெசொக்க. ரடியனுதினம்பர்-அல்லிய

தேசங்குளெல்லாமின்னஞ் செழிக்க மிக்கெவருந்

தீமபாவங்குளெல்லா மொழிக்க தேசராஜர்

மாலைத்தாறுமான்முத்தங் கொழிக்க சினரின்ப

வாய்த்தொங்கொன்முறைமைதழைக்க அவரவர்

பூசுங்குளபவர் சனைமலர்க்குழம்பிச

சேமுடனெஅனு தினம்பரவுமவாச-அல்லிய

விருத்தம்.

இந்திரமண்டலமுநில சராரங்குளெல்லாம்
தந்துகாத்தழித்துபின்னூர் தந்ததற்பாபாய்வேத
வந்தமாபிரண்டிலொன்றா யன்பினிலுணர்ந்தோர்க்கெல்லாம்
சொந்தமூர்த்திபுமாயவந்த சுந்தர்க்குடவுளபொற்றி

விருத்தம்.

ஆடாசென்னைக்காரா அதிசீக்கிரமாகவேடி.
தாரணிக்ரேரிசெய்ய சபரபந்திருமுதாந்தாரும்

பா யோசனைபாராட்டிப் பண்புள்ளமந்திரிமாரோ
கேரிலைகொலுவின்முன்னே சிமிஷத்திலைழந்துவாராய்.

வசனம்.

ஆரடாசேர்வைக்காரா கமது மந்திரிகளை அநிசிக்கிரத்தில் சொ
லுவுக்கு அழைத்துக்கொண்டுவாடா.

உத்திரவு.

அப்படியே நல்லகாரியம் ஆம்மணி.

உனி.

விரித்தபொசனைகள் வுடாக்குமந்திரிகளே
நுனாத்தன ஆஸியான் வசச்சொன்னுள்வாரீர்.

வசனம்.

மகாராஜாதிபதி காலபரமேஸ்வரி அல்லியம்மனவர்கள் கொலுவு
க்கு உங்களை அநிசிக்கிரமாய் அழைத்துவரச்சொன்னுள் வாருங்கள்
மந்திரிமார்களை.

மந்திரிகள் வசனம்.

அப்படியே வருகிறோம். மன்னாய் சேர்வைக்காராரே.



மந்திரிகள் வருகிற விருத்தம்.

மட்டடங்காதிர்த்தி மகாராஜி அல்லிசெங்கோல்
மெட்டெறுந்துகைகளெல்லா வினையன்றிசெலுத்துமாலு
சட்டயோசனைபாராட்டி சமர்த்தாகளெனும்போபெற்ற
நிட்டமாய்மந்திரிமார்க ளிசைகொலுமுன்வந்தாரே.

கூ-தரு இ-ம்-ஆனந்தக்கனிப்பு.

பல்லவி.

வினையமந்திரிமார்களை வெரு
கனத்தயோசனைகளை தனதாமப்பாராட்டிம்—வினைய

அதுபல்லவி.

நல்லவினையத்தில் தெளிந்தோர் வெரு
நான்குப்பின்வார தினதெனது யநிவா
நுல்லிமகராஜிமுன்னே சொன்ன
அவ்வளவுமகஜமாத வாக்துமோ மயிர்னே—வினைய

சாஸங்கன்.

இவரசனாலாதா துயில்லை இவர்
மெடுத்துச்செய்க்காத வழக்குகளில்லை
அவ்வாக்கேற்ற துசன்மெது மிச்ச
மாருதத்தெனடிப்பே னென்பார்களெனினி—வினைய
மெய்யில்லங்கிகன்வன்ன தலை
மீதிற்றலைப்பாருகு குரியன்றிபாவினன
லையிற்பிரம்புகளானுன்ன நாட்டு
கனக்கனெங்கே வேலைக்காராகளெங்கே—வினைய



மந்திரிகள் போற்றிவிருத்தம்.

மங்கையர்க்காசெபோற்றி மன்னர்கிமமேதேபோற்றி
பங்கையத்திருக்கடற் பாண்டியன்மகளேபோற்றி

யெங்கள்நாயகமேபோற்றி யினையில்லாமணிமேபோற்றி
ஆங்கண்மால்லாலகாக்கும் அல்லமேபோற்றியோற்றி

சௌனம்

மகாராஜாதிபதியாயே அல்லியாசானியே சாணம் சாணம் ஆம்மணி

அல்லியாசானி தேசவிசாரணைசெய்தல்.

ஆதிரிய விருத்தம்

கே - புரையும்திரிகளே சுந்தரோஸ்பார்கோலிற்
புரசுகள்வடக்கின்றதா

உத - புனிதமகராசியே சுந்தரோஸ்பார்கோலிற்
புரசுகள்வடக்கின்றதா

கே - பொய்பாதசரமூதல் மற்றதேவாலயம்
புரசுகள்வடக்கின்றதா

உத - பொந்துமுன்னிருபையால் தேவாலயங்கனிற்
புரசுகள்வடக்கின்றதா

கே - வசையாள்வந்தணர்க ளெக்கியாதிதிகைகள்
வரிசையாய்வடக்கின்றதா

உத - மகராசியந்தணர்க ளெக்கியாதிதிகைகள்நாள்
வரிசையாய்வடக்கின்றதா

கே - மனைவர்க்கென்றிப்பணம் பாக்கியில்லாமல்
வருவன்றியியிருசர்

உத - மனைவந்தகாரியே கின்றிப்பணங்கள்நான்
வந்ததுபாக்கியில்லை

கே - ஜெகமநலிலனியாய மொன்றுமில்லாமலே
செல்வையாய்வடக்கின்றதா

உத - தேவியேதேசத்தி லலியாயயில்லாது
ஜெயமாய்வடக்கின்றதா

கே - தேரத்திலமாதமும்மாரிகள்பொழிந்துமே
செம்மையாய்ச்செழிக்கின்றதா

உத - தேரத்திலமா தமும்மாரிகள்பொழிந்துமே
ளாண்மைகள்செழிக்கின்றதா

கே - தனையாள்முப்பத்திரண்டென்மங்களுந்
சரியாய்வடக்கின்றதா

உத - தாணிதனில்முப்பத்திரண்டென்மங்களுந்
சரியாய்வடக்கின்றதா

கே - தாபாணசரிசரி உத்தியோகஸ்தருக்கெனஞ்
சம்பளம்வடக்கின்றதா

உத - தயவாணசரிசரியான்மனைக்காவலர்க்கு
சம்பளம்வடக்கின்றதா



புனர்திரன் விருத்தம்.

இப்படிவொருவிலவந்து யேந்திழைமல்லிதாலும்
மெய்ப்பொடுதேச விசாரணைசெய்யும்போது
செய்யமாச்சிறிவபோதி சிறியதெருருட்டிக்கொண்டு
பெற்பொடுகொறுகைநாடிப் புனர்திரன்நோன்றினானே

எ-தரு இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிநாளம்.

பல்லவி

மைத்தன்புனர்திரன்வந்தான் தொலுவைவாடி
மைத்தன்புனர்திரன்வந்தான்

அனுபல்லவி.

சுந்திரமுகமில்லும் அல்லி தவத்திலவந்த
சுந்தரிமுகமில்லும்

சாணங்கள்.

காசில்துள்ளைகொலிக்க தாவடமார்பில்
சண்டகாங்குகொலிக்க

வந்தித்தால்தேருமுன்நி மரணத்தித்தேருதான்
கயமராதத்தால்தேரும் காலத்தித்தேருமுன்நி
அயலடி வரிவறவோகையன் மணிமொட்டுடவன் தந்தகரு
வுபாவிடவன் தந்தவந்தி தந்தவன்மயமயவாவினோடு



உணியாசாணி மத்திரிமாபுரஞ்சு சொல்லிநுதம்.
மத்திரிமாபுரம் பழனி கவியான சொரிந்த
தத்திரிமாபுரெனது சாந்து வெள்ளிநுதலாய்

யது பவனக்கொடி நாடகம்.

மைந்தழம்பவளத்தேரு வரிசையாய்க்கேட்டதானே
யிந்தியோசனைக்கீழ்க் கொடும்பாழியுமைசெய்விரே.

வசனம்.

அகோ கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே எனதுமகன் பவனத்தேர்
கேட்டதினாலே அதற்கொரு யோசனாசொல்லுங்கள்மந்திரிமார்களே.

அவ்வியம்மாள்சொல்லுகிற-தரு-இராகம்-ஸபாஸி.

கண்ணிரள்

மைந்தல்பவளத்தேர் கேட்டதினாலே	மந்திரிமாரோ - மிது
யெந்தனிடத்திலிருந்தேறுசொல்லும்	மந்திரிமாரோ
மானிக்கத்தேரு மாகதத்தேசிருக்க	மந்திரிமாரோ - கூட
ஆணிப்பொத்தேரு அலைக்கிருக்கவே	மந்திரிமாரோ
பவனமிருங்குமிடத்திலேச்சொல்லுங்கள்	மந்திரிமாரோ - எந்தம்
புன்னத்திலிருந்தாலும் கொண்கிரவேணும்	மந்திரிமாரோ
யிந்தத்தேருசெய்யு விலலுக்கிடாவிடால்	மந்திரிமாரோ - நான்
கிந்தையாகாசாட்சி செய்த்தினாலேன்ன	மந்திரிமாரோ
சுத்தவிரகாத யிராந்தனபெருக்கு	மந்திரிமாரோ - மிது
பெத்தனைகாரியறிது பாரமொசொல்லுங்கள்	மந்திரிமாரோ
ஒசைக்கொருயின்னே பவன்கேட்டகாரியம்	மந்திரிமாரோ - விரி
யோசத்தியாவிட்டா கென்னசுத்தவிரம்	மந்திரிமாரோ
நம்முடையநெசத்தி விலலபவளங்கள்	மந்திரிமாரோ - மிதை
செம்மையாட்டபார்த்துமிருப்பிடஞ்சொல்லுங்கள்	மந்திரிமாரோ

மந்திரிசன்சொல் விருத்தம்.

பாலைபற்காசெயலியம்மணியே பருமென்னெண்ணப்பக்கேளீர்
பாவிமலக்கிறபுட்காநிலின் பருவதமருபத்துலுலெட்டம்
கேவுமத்தின்னடலொருபுத்தின் விரிபகர்சொண்டுயோசனையாம்
விசாலமாளவுபவளங்களைவிடாந்து மேலியங்கிருக்கும்விலிடத்தில்

வசனம்.

அகோகேளும் அம்மணி வடக்கே புட்காதின அதுபத்துதுதுலுலெ
ட்டம்யோசனையுண்டி அந்தத்திவு குழந்தகடல்பவளங்கண்டுயோசனைதூ
அகலம் அழிப்பவளம் விரிவா கீதுதுதுதத்துக்காவல் ஆனைத்தலைபோ
லைதன்னிசுள், நும்சென், தருங்குளவிதன், சேங்குளவிதன், கட்டெரும்
பகர் இதுநாஸல் மொதுதனாப்போலிருக்கும் அந்தத்தலைவாருகி
னறபேர் சேரம்புமன்னர் அன்பதுபோ ஒரு கூட்டமா யுள்ளபேர்

பவனக்கொடி நாடகம். 12-யது

கள் அந்தப்பவளக்கொடியன்னடயிசு எமன்போனாலும் அலையும
வண்டு, துழைகள் கொன்றுபோகும் துந்தப் பூமிநிலுள்ள வாகாக்கருந்
ரு கொல்லியனுப்பத் தாயேயென்று சொன்னார்கள் அப்போ கட்டிய
க்காண்பவர்த்து ஆளுல் வாராய் கட்டியக்காரா ஆறுமரம்பொன்தா
ரேன் தீழியாய்வாராய் கட்டியக்காரா.

சேனாத்தலைவரொல்-தரு-இ-ம-சதானா-ஆதிநாளம்.

எங்கனாநாகாதம்மா	அத்தேயோக
எங்கனாநாகாதம்மா	
இக்கேய்திரிரொன்ன	விதங்ககேக்கேட்கையில்
அக்கேய்திரிருது	ஆனியோடுக்குது - எங்க
	அல்லிசொல்லல்.

ஆனைதழுதம்	சேனாத்தலைவரே
காதுனக்குவெரு	மானியத்தருகிறேன்
கோலிலுமகொளிர்	பவனத்தேர்க்கு
கோலிலுமகொளிர்	ஆனை
	மந்திரிமார்கள்கொல்லல்.

தற்காக்கவேணும்மம்மா	எங்கனோ
தற்காக்கவேணும்மம்மா	
தற்காக்கவேசென்று	நாயக்கிறையாகுமன்
ஆக்கினசெய்தாலும்	பாக்யெமெக்கட்டுண்டு - நற்
	அல்லிசொல்லல்.

சீமைமையாசரங்கள்	செலுத்தியரசாலும்
செயம்பெருமசாஜனே	தனமழமக்குண்டு
ஒட்டிதனும்பிள்ளேவி	கொட்டிக்கொல்லுமுன்னமே
யெட்டிபுத்களனைவாளால்	லெட்டிப்போடுக்களப்பா - சி

விருத்தம்.

மலுபதியாங்கருத்திகாடாருமெங்கள்
வாசனாதுங்கருகில்கிரிமுத்ததைபெத்திரன்
தனதுமருகல்களெல்லாமயங்கினுற்போல்
நையலலலிம்கமயங்கிலுத்தமுத்து
யெனதிடத்திலுண்டித்தெறிவீனர்த்தவீரர்
யெல்லாருமெக்களாலானதென்னுல்
இனியார்போய்கொடிபவளங்கொடுப்பாரென்று
யினாசெய்வாள்மந்திரியோநினசெய்வாரே



அல்லியம்மனுக்கும் சபையாருக்கும் தர்க்கம்

தரு-இ-ம-ஆசன-நாளம்-ஐம்பை.

அல்லியம்மன்சொல்லல்.

அருமைப்புதல்வனுக்குப் பவளக் கொடியைத் தவறுவோர்க்கு எக்கன்
அரட்டதாணிக்குள் பெருபொறுட்டணிபதக்கம் தருவேனே

சபையாள்சொல்லல்.

கிலேபிட்டவனான்குள் குறுணிதீசலியததைக்கேதேதாறம் வெரு
வலிபெற்றபுருடர்க்கு விதுமெற்றபெரிநாகுமகாரி

அல்லியம்மன்சொல்லல்

இதுமெத்தமொகாசனமெனவொட்டிமொழிசெய்யும்முதிபொசொ-ந்த
மதிகெட்பவளத்தேர் முடிபடுக்கக்கருத்தென்ன வுலாவீரே

சபையாள்சொல்லல்

பவளத்தேர்முடிபடுக்கவினைத்தேரட்டலிசையர்க்குனொருதுது-விட்டி
வெனத்திலைமுப்பிடுக மனதுக்குள்ளேகித்தி மகாரி

அல்லியம்மன்சொல்லல்.

விசையர்க்கும்மக்கென்ன வொருமித்திட்டருத்தே-ஒத்தொகை அவர்
வசனத்தைவெளிவிட்டுக் கருத்தாள்சொல்லேனே ஐங்குதானே

முதியோர்சொல்லல்

தூககொட்டக்கனலர்க்குமகிளவிக்கும்செண்குண்டோமகாரி அந்த
மெய்வைத்தலிசையர்க்கு உணர்ந்தமிகவைக்க நயபாரும்

அல்லியம்மன்சொல்லல்

வலியத்தொல்லியமெற்றந்நால்வொர்க்குமமை மெத்தாகையோ-இந்த
நாமத்தவசனத்தை விரிமைப்படவாத்திர் முதியோரே

முதியோர்சொல்லல்.

புருடர்க்கும்மனைவிக்கும்வெருதும்மமுறைத்திட்டாய்க்காரி-உத்தன்
கோபத்தையினிவிட்டு அழைப்பிக்கமனம்வைப்பாடிதுவேனே

அல்லிசொல்-விருத்தம்.

அன்றைக்கோநாளிலவந்து யருச்சனர்ப்பவளக்கண்டார்
வென்றிபேகோபக்கொண்டு வியல்மொழிபேசவுலலை
தினனறத்திலவியத்தாறு யினிவிட்டியெழைத்தால்கமமை
மென்னதகும்நகைப்பார்ப்பன்ன நித்தர்கெதிரைசெய்வீரே.

வசனம்.

சேனாக்கள் மத்திரிமார்க்களே அன்றொருநாள் நமதிடம்வர நான்
கண்டுபேசாதிருந்துவிட்டேன் மினறறக்கி வலியத்தாறுவிட்டுஅழை
படுத்தால் நமமை பாசாக்கெல்லாம் நகைப்பார்ப்பா யென்ன யோச
னைசொல்லுங்கள் மத்திரிகளே.

மத்திரிசொல்ல-விருத்தம்.

நாமதுரியநகனன்னிற் கடுவெய்பட்டதென்றால்
நகையுத்தெனடிப்பாரித்தாசினி தள்ளிப்பண்ணோ
செய்யகோழியுமித்தாற் குஞ்சுக்குச்சேதமுண்டோ
பொய்வில்லாயாங்களின்று புகழ்மொழிகேட்டாயே.

வசனம்.

அகோகேளமம்மணி கையானதுகண்ணிலெபட்டால் கையைத்
தென்றிப்பாருண்டோ கோழிமித்தாற் குஞ்சுக்குச்சேதமுண்டோ
வேண்டாம் அம்மணி கோபம்செய்யவேண்டாம் பெங்களவார்த்தை
யைக் கேளும் அம்மணி.

இதுவுமது-விருத்தம்.

புருடன்செய்க்குற்றமெல்லாம் பொறுப்பதுமனைவிக்கென்று
கருதியாசன்கெல்லாது சொல்லக்கேட்டேயோலம்மா
புருடருக்கடங்காவிட்டால்புல்லாதநிதியென்பா
புருடனெயடலாக்கென்றம் பொருத்தியதெய்வம்மா.

வசனம்.

அகோகேளமம்மாதவிய புருடன்செய்த குற்றமெல்லாம் மனை
விபொறுத்திருக்கிறது நாமென்றுவேதங்கொள்ளாந் சொல்லக்கேட்
பதிலையா மேலும் புருடனுக்குப்பென்றாதி வசனம்-உத்தன்
நிலிமென்று உவகஞ்சொல்லாநோ புருடின் மனைவிக்குமுதலாவது
தெய்வம் ஆகையால் அந்த அருச்சன மகாரிசனுக்கு ஒலையெழுதும்
அம்மணி.

அல்லிசொல்-விருத்தம்.

மத்திரிவிவந்துசொல்லி வகையுடனாங்குப்போன
பந்தொடியல்லிநானும் பண்டிதன்சமமதித்தான்
அந்தையன்கொபத்தாலே யருச்சுனர்க்கெழுநாமற்றான்
வித்துவந்தருமாநர்க் கெழுநியோனெசெய்தானே.

வசனம்.

அகோகாரும்சேர்வைக்காரா நமது ஆசாஸாசன கணக்கப்பின்
கோபையதிசுக்கிரத்திலைழந்துவருமப்பா.

சேர்வை வசனம்

அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் அம்மணி.



கணக்கப்பின்சொல்லுகிற விருத்தம்.

குறுகள்ளனிடத்திலெஞ்சுகொல்லிவாள்ளைசாரம்வாங்கி
படிதனிவந்திகாட்சாய் பூனைபொதபுறங்கிக்கொண்டி
மடியினிழ்கெண்ணெஞ்செந்தது வாரியெனனோலேயோடி
கடினகிந்தம்பாராட்டிக் கணக்கவாரசோனறிநானே.

தரு-இ-ம-மத்தியமாவதி-அட்டநாணம்

பஸ்ஸடி.

உருட்டுக்குமட்டிக்குமருளே கணக்கன் றிவ
புருக்கணக்கனுமருளே.

அப்பாஸஸடி.

மருட்டிப்பெய்க்காரை வாங்கித்தட்டிலேந்த
மாட்டிலெனெஞ்சுவாயிப்பி பாமலமண்போட்டிலென்-உரு

கரணங்கள்.

கணக்கன் கணவந்தாவுருசாணியை பத்துகாணி யாக்குவென்
பெழுதியநையல்ல வென் திலேஞ்சுதித்தில் மாரூட்டிலென்
புஞ்சைத்தலைத்தையும் கார்புநிலைத்தையும்
பொட்டலாய்க்காட்டி வெள்ளோலேயிலிட்டுத்திலென்-உரு

குறந்தாளுசற்றே ஒருசுணர்நிலைப்போட்டு
முற்றும்பதைக்கப் பத்தத்தொருநிதி
சற்றுகிலும்பழி பாலத்துக்குசாமல்
சற்றுகிலென்று பொம்பாருட்டிலென்-உரு
இணக்கமாயவந்தால் பொல்லாநிலைசாபோடு
இருபக்கமும்சைகையு நீட்டுவென்
சுணத்திலெய்யெட்டி வல்லோசன்வந்தாலும்
சாட்டியிலவாபம் பரம்போலுமாட்டிலென்-உரு

மட்டி-விருத்தம்.

மெல்லிஉருகரகே கெக்கிறித்திந்த
செல்லிமெய்க்கள் அல்லியேசாணம்

கணக்கன் - வசனம்.

அகோ அம்மணி சாணம் சாணம் என்னையழைப்பித்தகாரியம்
தெரியச்சொல்லெனாத்தாயே.

அல்லியம்மண கணக்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

வாரும்பள்ளாடி கணக்கனே இத்திசிரஸ்தலம் தருமராசர்வுக்கு
ஒருக்குபம்சுதுபுபின்னாய்.

கணக்கன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேயெழுதுகிறேன் அம்மணி

இத்திரப்பித்தலத்துக்கு அல்லியம்மண ரிபுபமெழுதும் விபரம்

ஆசிரிய விருத்தம்.

மறிசுலவந்தாள் பாண்டிமகராசன்
வரபுத்தருமநிலையை
மறிதலமெனாபடிதந் திலெனட்டசெயலிசைய
வலுமைமெய்க்குருக்காரன்
அறிவனமெனாருகாடாருந்தருமருக்
கன்புடன்சாணபுருந்து
யனபிராணாடிநாடாநும் அல்லியம்மணதின்
வணக்கமொட்டெழுதுகிறாய்

புலிங்குதாடி நாடகம். 152 (15)

50-2-10-54-1 50-2-10-54-2

பலகை 9.

மன்னர்மன்னவர்க்குழை மறுமன்னாடிநாழை . . .
தன்னிகொருவரில்லா நகுமரசனாகொலுவிகுந்தான்-மன்ன
ஆதுபல்லவி.

[illegible]

இந்திர பிரஸ்தபை	தன்னில்காழ்வேயான்
இவ்வந்தகுநாடலை	யானவேயான்
சந்திர சூலந்தனி	இவ்விந்தோன்
வானிசுந்தரீகதி	பெருந்தோன்—மன்னன்

சுயநிலை மூதலாடி / நோன்பு
சுவாமிபெலாஞ்செய்தேன் / விரும்பு
மாநிலலாதலாநுகை / விரும்பு
மகிழ்மிடரடி / வேண்டுக—மன்னா



பாண்டிமகாபாது	தினத்தோன்
பருமன்கிடைம	மீனாள்
பேணங்கொற்றர்	முனையோன்
பேணமுதலகொழ	விடுவோன் — மன்னர்

நொஞ்சுலாவுமலை	கூட்டி
கோல்கடத்துளையில்	மாட்டி
சந்தபாளித்தேய்	பணிகுது
துருமரசன்கொழு	கிருத்தூர் மனையர்

சுருதி-ம்-மத்தியமாகத்-தினாம்
பல்லவி.

தாஸிக்கும், வரசுக்கும் பொதுமைக்கும் ஒழுங்குதான்
தாய்மரணன் வந்தானே.

உ. ப. சுவாமிநாதன்.

மருவொற்ற அருங்குறாச் இருபெயர் சரண்தந்த
மருகளசேரம கரம - தூணி

சரணங்கள்.

தருமத்தடிவலிக்குள் ஞானாவைத் துயிலெய்த
சந்திரமயித்திரன்

தனையர்க்கும் அயமர்க்கும் முதலவர்க்கும் நிறைவுற்ற
மாதனசெல்வநாபன்

கருமமப்பறவையற்றி றிசையெட்டியெய்வெற்றி
காட்டியரணதூரன்

கவலைக்குளடிபட்ட மிடியற்கொருதருமம்
"கண்டிமாற்றடபகாரன்"

முரசக்கொடிபிடிக்க ஒருபொற்குடைநிழற்குள்
மறுவந்தபடைவெளிக்கதித்த

தொனிச்சுவகவளைபுழை முச்சுக்கள்கொண்டோம்பு
அதிபம்பைகிளைபெருந்திழை மண்டவெகுபொங்குனாகிங்கம்

தூதர்கொலிபெயர்ந்திவிருத்தம்.

மதிசுலகனொழுந்திபெயர்ந்தி மதுரைவகசெய்யும்
வினாசுலகனொழுந்திபெயர்ந்தி மதித்தோர் தூதன்வந்து
பெயர்நிருமுகமுக்கொண்டின் நினைவடிவொழுதுகாண
சநருமணிசுக்கின்றோர்கள் சமூகத்திலுலித்தேனே

வசனம்.

அகோ மகாராஜா திராஜ தருமபிரபுவே மதுரைமய யரசாளும்
அல்லிதூவாச்சி பிடமிருகது தூதர்கள் திருமுத்தூடன் ஆசாரணாசல்
காத்துநித்திரர்கள் தெவரமுதத்தில் தெரிவித்தேன் சுவாமி.

தருமராஜர்-சேர்வகாரனுக்கு-சொல்-வசனம்.

அந்ததிருமுதத்தைவாங்கி நிவடங்கொண்டொருமபின்ளாவ சேர்
வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன்-வசனம்.

அம்படியே முகரபாகியம் சுவாமி புரக்கு இதோ கொண்டுவர்
பென் சுவாமி.

தருமராஜர்-வசனம்.

ஆர்ப்பாக்கண்க்கப்பிள்ளை இதை வாரியுமபின்ளாய்.



கணக்கள் திருமுதத்தை தருமராசுக்கு முன்வாசித்தல்.

ஆசியநிருத்தம்.

மதிசுலதூரந்தான் பாண்டமகாராஜன்

வழிபுத்திரன்ருமகிலையை

மதிதலெலாம்புகழ் நிலைபிட்டசெய்விலையம்

வறுமைவிலிக்குத்தருகான்

அதிகவளமெவருரு காடாருந்தருமருக்

கன்புடன்சான்புகுந்து

அணிபாண்டி காடாரும அல்லியம்மாள்திக

வணக்கமோடெழுதுநிருபம்

துறிகொண்டயா னுமென் மைந்தனுமென்னுடைய

சுயங்கோ கள்முழுதுயிலடம்

சுகன்சேஷந்தனக் கொருநிருபமெழுதினேன்

சருக்காகபெழுதிவிடவுய்

வீதுமுடிபுனத்திரன் மேல்கிலில்கொடுகொடு

மெத்தத்தயிலெவாடி.

மெல்புறநிருப்பதால் நிருமுன்மம்மிகளும்

விபாமாய்த்தெரிந்துகொளுமே.

கணக்கள் தருமருக்கு சமூகத்தில்கொல் வசனம்.

ஐயா தருமபிரபுவே மதுரைமய கையில்அரசாளும் அல்லித்தூவா
ச்சி குமாரன் புனத்திராஜனுக்கு வியாதியென்று பெழுதிருக்கிற
ஐயா கவரமி.

தருமர்சொல்-விருத்தம்

சேருவைக்காராயிந்த சுண்ணத்திறிலோடிநீயும்
வீரியத்தம்பிமார்கள் வீடன்க்கிரீடமுதன்னை
நாணியாலைமார்ப்பா நகுலசகாதேவன்நன்னை
சாரணியாகவித்தச் சபையினிற்கூட்டிவாராய

வசனம்.

ஆரப்பா சேர்வைக்காரா கம்முடைய தம்பிமார்களையழைத்து
ரும்பின்ளாய்.

சேர்வைக்காரன் வசனம்.

அப்படியே நல்லபாக்கியமையா கவாயி

சேர்வைக்காரன்னிருத்தம்.

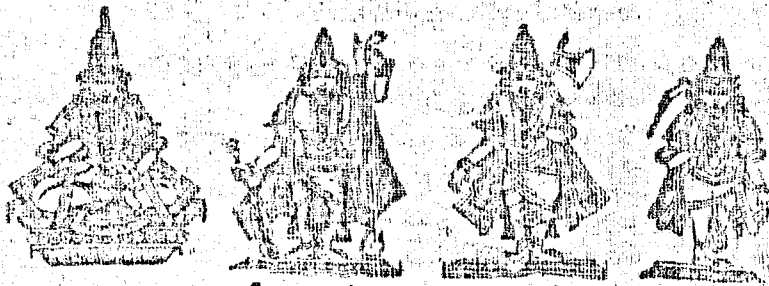
அருமைசேர்வீமதேவா அருச்சுனமகாரானவே
திருவளர்நகுலமார்பா செழுநாசகாதேவையா
தருமருங்கொலுச்சுணபக்கித் தருளிக்கச்சொன்னதாலே
வரிசையாய்மனமகிழ்த் தருகுவிப்பாக்குத்தாளே.

வசனம்.

அகோ கேளுங்களையா கவாயிகளே தருமாசபையு நங்கள்
வளையும் கொலுச்சுணபக்குவரும்புட உத்திரவானநிலைசைபைக்கி
முத்தருள மிரர்த்திக்கிறேன் பாரக்கு

இவர் நால்வரும்சொல்-வசனம்.

அப்படியே வருகிறோம் சேர்வைக்காரா.



விமலாசன்முதல் நால்வரும்

சகாதேவராசனைக்கொண்டிருந்திசைக்கண்டறிதல்.

தரு-இ-ம்-கேதார்களைம்-ஆதிநாளம்.

சண்ணிகள்

வச்சாமனியருடம்புனைத்தருமர்

வாச்சொல்லிநம்மைச்சொன்னார்

தம்பி

வரிசிலைவிசையா நகுலசகாதேவா

வாருங்களைமென்னுலே

இக்கணந்தன்னிலே வரிசையாய்நடந்தவர்

வினையடிதான்பேற்றி

அண்ணா

யெண்ணினகாரியம் புண்ணியமாயெக்கட

பியம்புமென்றேவாழ்த்தி

கண்மலரவேணும் வேணந்தாகவே

காலகூட்டாய்நடங்கள்

கம்பள

காத்தலுரைத்திட்ட வார்த்தைகளேதேனோ

காண்டிபங்களைமெங்கள்

அண்டகோளங்க்கடல்கிரிநாகம்

யதிரும்படைகளைவந்தார்

நம்ம

அண்ணர்மனதுகவகாதிமுனோ

சாபத்துதரணிதெனார்

காயம்புமெனியை மாயவனார்நம்மை

கார்த்துயிருக்கையிலே

பின்

காணுததின்னை யேதேனுவந்தாலும்

கார்ப்பதுமாய்நுக்கி

ஆய்ப்பாடினிலே கழிவாண்வக்களருளெரிந்த

அச்சுதனோடபணிந்து

தென்கி

ஆயுதம்விள்கொண்டு செனைத்தலைமலா

அதஞ்செய்வோம் வாருமென்று

எண்ணக்கள்செய்து ஆலோசிந்துக்கொண்டு

கேருக்கப்பட்டாதுதம்பி

ஆள்

விக்கணம்வந்தால் தகழ்ணம்பொகவேணும்

யென்மென்னோரும்தம்பி

அண்ணர்மனதுக்கு எண்ணம்பொலித்தொணவே

அல்லிக்கொடிமாது

இப்போ

செமயாளவந்த பாவினைப்பொலக

தெந்தகினைவில்கொணுது

வாருந்தம்பிச்சா தேவாவுள்சாத்திரம்

வழங்குறுலகத்திலே

இப்போ

வந்திடுங்காரணம் வரிசையெங்களுக்கு

வருத்துணாப்பாய்பார்த்து

ஆசம்புனைநிதி மார்புநகரவுங்கள்

பாதும் அண்ணமாரோ

சரணம்

அன்மினெடுகிதை யாராய்ச்சுமாவக்கிறேன்
அடியேனெருவிண்ணப்பம்

பாண்டியன்சீமை மதுரைக்கரசாங்கம்
பத்தினி அல்லியம்மாள்

பாராளுஞ்சிங்காதனத்தில் விற்றிருக்கும்
பாண்டியனுரைப்பெருமாள்

வேண்டியரசாரசமச்சர்க்கரணிக்
யிசுமறையோர்பெரியோர்

முன்பாகவந்தோரை யிழுமென்றுதானும்
விடைகொடுத்தாலமைத்து

மைந்தன்புனந்திரன் தோழருடன்வீதி
மாணிக்கத்தெருந்தான்

வருணத்திலிழுக்கை கண்டபவளந்தேர்
வாங்கமனந்துணிந்தான்

அந்தஅல்லிமுன்கொலுச்சுதுர்முன்பாக
யழுதவனேடிவந்தான்

அம்மணியேப்பவளத் தேர்கொடாவிட்டால்
அடியேனுஞ்சாவேனென்றான்

மகனேவாதாரே னென்றுபெரியோர்முன்
வகைபுடன்கொல்லலுற்றான்

மந்திரிமாரே கொண்கெருவிரென்றால்
வதைசெய்துபோட்டாலும்

எங்களாலாகாது மன்னன்விட்டிவந்தால்
வியல்பாய்க்கிடைக்குமென்றார்

யெனிதாய்ப்பவளத்தேர் மகனுக்குஅருச்சுனன்
யெவ்விதமுந்தருவார்

சிக்காமிருக்கிறுனென்றுகொலையெழுதி
யறுப்பினுலிசுடிணமே

யெல்லவரும் வெருருமிக்கவெசுடி
யேவியேதான்வருவார்

வருவாரென்றல்லி ஒப்பந்தம்வைப்பேரலை
தருமருக்கெழுதிவிட்டால்

யேதெனறுபோய்பார்க்கவெதுமென்றேயண்ணர்
விங்கேயோரானைவிட்டார்

நன்றுசபக்கைபார்த்திபர்க்கின்னெரு
நாயவியாள்வருவான்

அவன்

பேர்

ஒரு

யென்

அதை

மிக

அவர்

அதை

நல்ல

ஞாயங்கவண்டு மாயவன்செய்வாலே
கமக்குப்பதந்தருவார்

இப்பர்யாதிலைசாதியம்மன்றாக
விரும்பதிருளேயென்று

நிருத்தற்கொலுவுமுன் சுருக்காகநல்லரும்
மெருவொடனாருமென்று

கற்பகத்தேனைத்த அற்புதப்பாதத்தில்
கனகமலர்சாத்தி

கட்டளைவிட்டபடி நடப்போம்எழும்
கண்டிபணித்தேற்றி



சீமர்முதல நல்லரும் துதிசெய்த வரனம்.

அநொ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி தருமநத்தனாரே அடியேன்
நோடவாழப்பித்த விபரமின்னகென்று திருவுளம்பற்ற வேறுமையா
சுவாமி.

தருமர்சொல்வசனம்.

ஆளுல யாகுமென் தம்பியார்களை மதுரைச்சி அல்லியம்மாள்
பத்தினிக்கு ஒரு ஒலை வந்திருக்கிறது அது உட்குளண்டையில் கொ
ல்லுவதற்கு உட்குளத்தருகித்தேன் தம்பியார்களை.

தருமர்சொல்:

தரு-இ-ம்-எ துலகாம்போதி ஆதிதானம்.

சுண்ணிகள்.

தம்பியேஅருச்சுனனே
தப்பிதக்களில்லைவிளி

னெத்தன்வார்த்தைமைய வேறு
செப்புவென்பாசாய்

அம்புலியெல்லாம்பனியும்

அரசசெய்யும்புல்லியொரு

திருமுகத்தையெடுத்து

சித்தமடங்காமல்சோபம்

ஒருமகன்புனத்திரர்க்கு

உபத்திரவங்கொண்டிருக்கா

தொழிந்துமருந்துகொடுத்

தொந்திரவுக்கென்னசெய்வோம்

ஆசைக்கொருயினையல்லோ

அசதியைக்கேட்டிருக்கலாமோ

வாலையாம்பனந்திரன்நன்னை

வைத்திருத்தோமிந்தலிதி

சிலமுடனேயும்

சிறுவனுக்குதவியுண்டோ

திசையெட்டுஞ்ஞெய்ப்பானெந்தன்மைந்தன்புனத்திரன் - அவன்

சேவகத்தையாரிவார்

விசையென்றகீர்த்திபெற்ற

மெல்லியர்மெல்கோபம்வைப்ப

பெற்றவன்யின்னே முகத்தை

பேருகிலென்னசொல்வார்

தருமர்சொல்லிருந்தம்.

இகழைத்தலிலேயும் நியல்பெருமதுகாக்கே

மைக்குழலல்லியீது கொண்டகொஞ்சினத்தைமற்றி

பக்குவமகதுக்கேற்ற படியெல்லாம்மடத்திவாரும்

மெய்க்கவேசிலகாட்சென்று விரகடன்வருகுகோ.

வசனம்.

கேளாய்தம்பி அருச்சுனா நீமித்தகண்ணமே மதுரைகரத்துக்குப்
பொய் மகனுக்கேற்ற காரியமெல்லாஞ்செய்து வியாதியையுஞ் சவுக்கி
யஞ்செய்து அல்லிதுறைச்சிமேற் கொண்ட மனஸ்தாபத்தையுத் தீர்த்
து அக்கே கொஞ்சனானிருந்து அதன்மின்னிங்கே வருவாய்தமசி.

அருச்சுனன் வசனம்

அப்படியே நலையாக்கியம்பெற்றேன் அண்ணாவே.

அருச்சுனன் சொல்-விருத்தம்.

அருமைசொதருமகோர் அண்ணலேயோர்விண்ணப்பம்
ஒருமதுகாக்கே வத்திரவாசகதிப்போ

சிருமையானமடலானுதிக்குருஷ்ணருங்கடவந்தால்

பெருமையாவிருக்கும்நீரும் பிரியமுற்றருள்செய்வீரே

அருச்சுனராசன் சுவாமியைத் தியானிக்கும்

தேவாரம்.

கரிதனைக்கார்த்தமாலே காணாமுருதாதிருஷ்ண

வரிகரியெனதுதோளா அச்சுநாளானதுபாலன்

சரியவன்புலத்திரன்னுள் செல்வனென்னெனிட்டிப்

பிரியவுக்கடுமோசொல் பிராணனைக்கார்ப்பித்திந்தே.

வசனம்.

அநிகரியிருஷ்ண வைகுந்தவாசகா மந்தா முகுந்தா பரசிங்கா யெ
க்கள் உயர்த்துணையாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியேயிப்பொழுது அடி
யேறுவையபாலன் புலந்திரன் பெண்ணெனிட்டிப் பிரிந்தோகாமல் நீர்
பொய் காப்பாற்றவேணும் சுவாமி ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே.



சந்த-விருத்தம்.

உறுதிக்குத்தவில விஜயனுமிப்படி

வணர்வொடுகொன்னனனில்

அநகரமாயின்திடு எருமராமனத்திரநி

வரவுமிலாத்தளவில்

மருமியிடைச்சினை மனையிலுதித்தார்

காங்கிளெதிநிரியும்

நலாகமழ்பொற்குடை யணி கொளுங்கிருஷ்ணரும்

கைமுடனவந்தாரே.

பவளக்கொடி நாடகம்.

கிருஷ்ணபகவான் வருகிற-தரு இ-ம்-மோனம்-ஆதிதானம்.
பல்லவி.

சாயிவந்தாரோ அரிநிருஷ்ண சாயிவந்தாரோ
அதுபலனை.

மரமழைசெய்யுந் கருணாகிரிமுத்தைய
சாயிதனக்குத்துல தெய்வமாகிய-சாயி
சரணங்கள்.

வாகுதேவனருள்பாலன் மாமனுக்குளமகாலன்
இலகபெறுமன்மதலோலன் இடைச்சிறைக்கதறுகலன்-சாயி
திருளம்ந்தனையிட்டு செபமலைகையில்தொட்டு
தருமநினைவத்தொட்டு தருளம்ந்திறப்பட்டு-சாயி
துவாரசாபரிவாசன் தொண்டர்கருவிகவாசன்
கபடவருசகமோஷன் சதுக்குமயிகாசன்-சாயி

விருத்தம்

வந்திடுகிருஷ்ணன்றன்னை மகிழ்வுதருவாசன்
யித்திரன்நீயைநயமி மார்சுறுமெனினேசென்று
சுந்தார்க்கருணைவாச தேவனேவலபெருகன்
சொந்தமைத்துளளோயென்று தொழுதுபவணங்கினே.

வசனம்

அதோ வாரூக்களையாசவாயி கிருஷ்ணமூர்த்தியே சரணஞ்சரண
ஞ்சவாயி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வசனம்.

அதோ வாரூக்கள் பஞ்சபாண்டவர்களை யெதுகாரணமா விப்ப
டி வினேகமாய்க் கலக்கமுற்று யிருக்கிரர்கள் இவ்வளவுக்களப்பா பார்வ
டவர்களே.

விருத்தம்

பூவையாளலினை புனந்திரன்யாதிக்கொண்டு
தாவசஞ்சுலத்துளாழ்ந்து தயக்குறுனுமதற்கு
நீக்கனம்விசையன்றெண்டு பெருகருமரிமிடத்தேவ
மேவியேசவுக்கியஞ்செய்து விசுதவுடன்வருவீரோ.

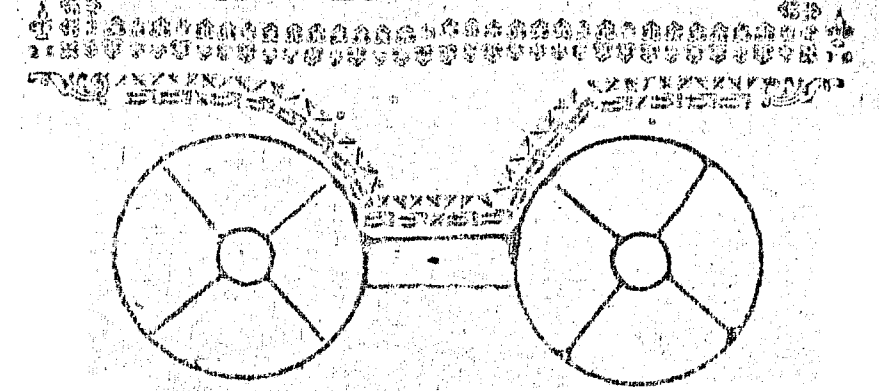
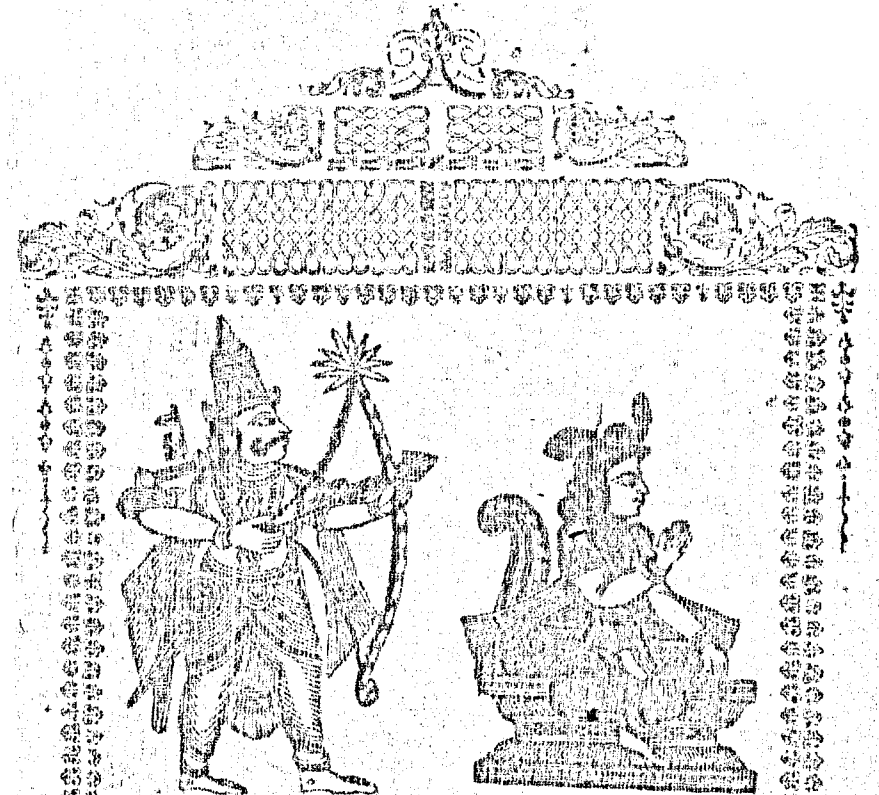
வசனம்

கேளும் கிருஷ்ணசவாயியே மதுரைமாதகரில் அலலிடம்மாள் தி
ருமுத்தில கண்டபடி அருசுகன்னமகன் புனந்திரனுக்கு சவுக்கியஞ்
செய்து அமசெனிராவிருந்து யின்பு அந்தப் புனந்திரியையும் கட்டிக்
கொண்டு இக்கேவந்து செருவகள் சவாயி.

பவளக்கொடி நாடகம். 2ம் பகுதி

கிருஷ்ணமூர்த்தி வசனம். அப்படியேநலந்து தருமனாந்தரோ.

அருச்சுனனும்மந்திரகிருஷ்ணமூர்த்தியும்
ராதத்தின்மீதேரிக்கொண்டு மதுரைக்குப் பொருதல்.



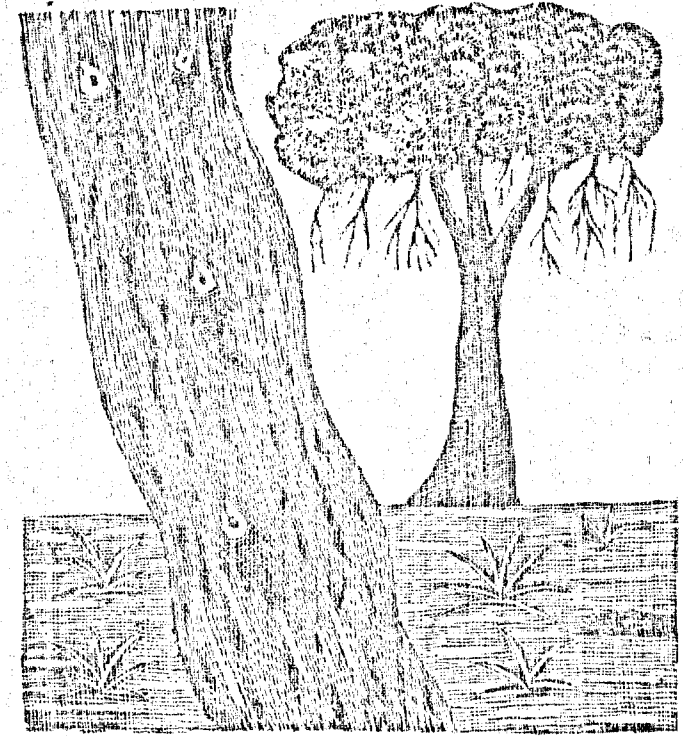
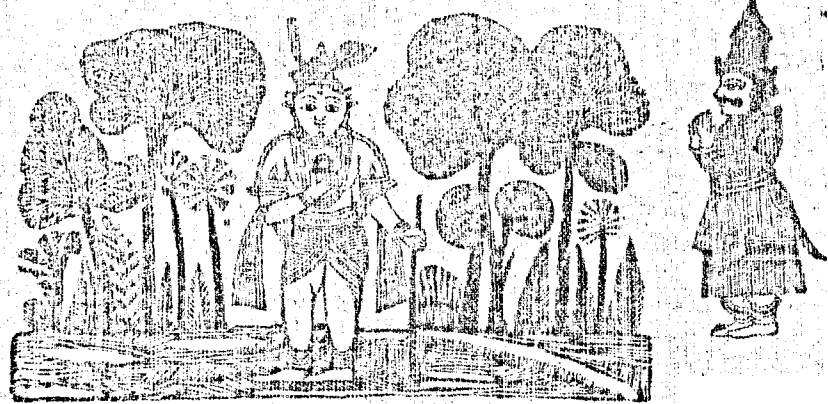
விருத்தம்.

தருமராசனும்வலாது சாற்றியவார்த்தைகேட்டு
அருமைசேர்கிருஷ்ணரும் அருச்சுனராசன்றானும்
புரவிகள்பூட்டிவெய்யோன் தேனொப்புகலுகின்ற
கிரதமீதேற்குகொண்டி கியல்புடனடத்திட்டாரோ.

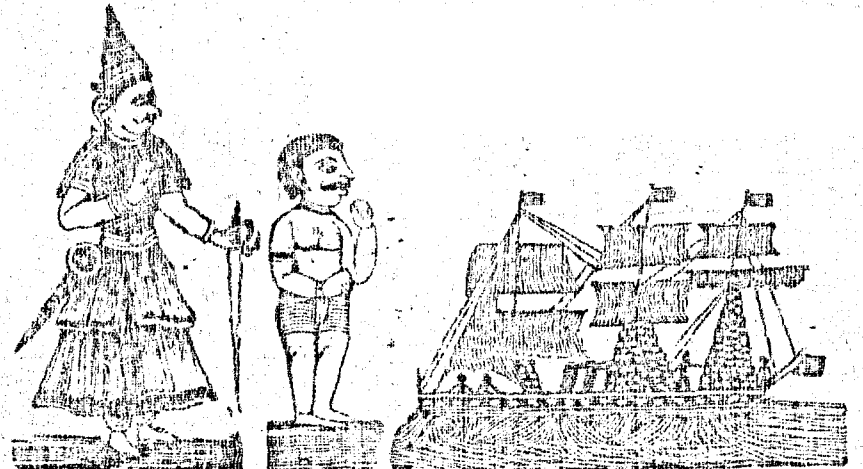
சுருதி-ம ஆனந்தபரவி-ஆறுதாளம்.

அருச்சுனருங்கிருஷ்ணன்
வொள்கொளும்ரத்தின்மீது
கருத்துடன் தேர்ச்சுரதிதான்
கனவேகமாசாதந்
வாளாவுமுழைத் தெழுத்த
வாகாளவெம்பாளைத
மரங்கெல்லாங்கனிந்து
வாரியெடுத்தாண்டவரை
கரங்களுள்ளயானேத்தந்தம்
கமீம்பாலேவனங்கடந்தார்
கானகஞ்ஞகுகளும்
கரடிகளும்வேங்கைகளும்
பாறைகளும்கல்லுகளும்
பாவிவரும்பெருகதியைக்
கிப்படியாய்விவாக
கிருவர்களுமவைகாதி

பெருங்கடையே - கதிர்
விறைவிலேறியே
முடுக்கிடத்த - கிண்ட
தனைகடத்தினா
மலைகளுங்கடந்து - நல்ல
தண்ணீர்க்கடஞர்
பால்களசொரிந்து - அனல்
மோதிச்சரியே
கேரோவெழிக்கும் - மெத்த
துணிந்துகடந்தார்
ரத்தத்திலேமோத - துஷ்ட
ரத்தத்திலேமோத
மலைகளும்புனமும் - அங்கே
கண்டிமலைந்தார்
மனனையத்தேடி - அந்த
தனையடுத்தார்



செப்பமுடனிறைகடக்க மெப்படியோவென்று - அக்கே
திகைத்துகிற்கும்பொழுதிலோடக் காரகும்வந்தார்



ஒடக்காரவருகிற பொதுவிருத்தம்.

லாங்கியகளை விலகி வல்லமை விசையாசன்
பாங்குளிருந்தனவே ஓடி பண்புடனிற்கும்போது
ஆங்கொருகங்கைநீறி யக்கனாக் கடத்துதற்கு
ஒங்கியவார்த்தைபேசி லோடக்காரரும் வந்தாரே.

ஒடக்காரர் சொல்-வசனம்.

ஆகோகேளுங்காப்பா அண்ணமாரே ஆரோயிருவாதிக்கப்பயிர்
கனையக் கடக்காமல் தயக்கித்திருக்கள் ஆகையால் நமது ஒடத்தினி
அக்கனாக்குக் கொண்டுபோகலாம் வாங்கனண்ணமாரே.

ஒடக்காரர் வருகிற

தரு-இ-ம-கெவளிபந்து ஆதிநாளம்.

அல்லா அல்லாவெனவே அப்பாத்துணாத்துக்கொண்டே
உல்லாசமாய் நடந்து ஒடக்காரருத்தோன்றினார்
நாடி ஒருமுழுமாய் தாளிவயாலைய
ஒடிக்குறித்துக்கொண்டு ஒடக்காரருத்தோன்றினார்
ஒயாஆளுண்டோயிங்கே விருக்கிறவாரோவென
ஒயாவாருங்கொன்று ஒடக்காரருத்தோன்றினார்
இருத்துநங்கு மத்துடன் யெடுத்தகைமில்லியும்
உறத்துமெட்டி நடந்து ஒடக்காரருத்தோன்றினார்

விருத்தம்.

ஆரடாகாநீர்பாகுதா ஆதிவியிபுராமசாய்பு
பாசடாகமக்குமெற்கே பளிப்பவியென்று அந்த
சூரியன்போகேனே துலங்கினார் மதுலோடம்
மேருவோயென்னமோதா னிருக்கிறாபாநீர்பாரீ.

வசனம்.

ஒம்பாவா காநீர்பாகுதா, ஓய ஐவியி, ஓய இபுராமசாய்பு, ஓய ஆ
ரோ நமக்குமெற்கே பளிப்பவியென்று வருக்கினார் அவர்கள் நமது ஒட
த்தினே யெறுவார்களோ யென்னமோ ஒடிப்பார்த்து வருவோம் வாரு
கிகள் நல்லது ஓய பாவா அத்தர் வாருங்கள்.

விருத்தம்.

எந்தவுடந்தேச மெங்கிருத்தெங்கேபோர்
சந்தவுக்களை ததாள்பார்த்தால் சந்தோஷம்வருகாதயா
யிந்தஒடத்திலேயு யில்லாதேபோக்கென்றால்
அந்தஒடத்திலேயு மக்கனாக்கடத்துவோமே.

வசனம்.

எனருங்களை நீங்கள் எந்தவர் எங்கிருந்து எங்கேபோர்களை இந்த
ஒடத்திலேயும் இல்லாதேபோனால் அந்த ஒடத்திலேயும் அக்கனாக்க
டத்துவோம் அத்தா.

கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஒடக்காரனுக்குச் சொல்லிவிருத்தம்.

எதுவுலத்தலைவனுக்கு மென்பெயர் கிருஷ்ணன்வென்றே
மதிஞ்சுந்தன்னில்வந்த மன்னவனிவந்துகுகும்
புதுமலர்க்குலவும் பொய்கை மதுரைக்கப்போகவேண்டும்
நடுமிகே ஓடத்தின்கூலி யின்னதென்றனாகுவினே.

நான் எதுவுலாசன் கிருஷ்ணனாகும் இவர் சந்திரவம்மிசத்துரா
சன் அருச்சுனனாகும் நங்கள் மதுரைக்குப்போகவேண்டும் ஒடத்தின்
கூலி யின்னதென்று சொல்லுங்கள் சோனகர்களே.

ஒடக்கார தரு-கியால் மெட்டு.

பத்துடொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே - அத்தா
ஒன்பதுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே
எட்டுப்பொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே - அத்தா
ஏழுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே
ஆறுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே - அத்தா
அஞ்சுடொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே
நாறுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே - அத்தா
மூன்றுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே
இரண்டுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே - அத்தா
ஒன்றுபொன்கூலி	ஒடமுமுண்டே
இந்தஒடம் அத்தஒடம் இன்னமொருஒடம் - அத்தா	
இதிலோதுவோவதுவோ மனதுக்கிளைந்ததிலேதுவிர்	

விருத்தம்.

என்னதானுரைக்கும்பொது மிருவருமோடமிதில்
வென்றியாயேநீரூர்கள் வெய்யசோனகர்கள்கடிக்
நன்றிசெய்கங்கைமீது நாயனேஅல்லாஅல்லா
என்றுதான்ஒடந்தன்னி லேறியேகடத்தினோ.

சுப்பலோட்டும் - ஏலப்பாட்டு.

ஏலேலோ ஏலேலோ—தந்தையா
ஏலேலோ ஏலேலோ.

பாம்பாம்பலில்லாங்கிச்-செய்ய-பழம்பொருளேழ்ருவாகி
அருவுருவாய்மிரணவமாம்-அங்குலம்-அகண்டசச்சிநானத்தமாய்

முடுகு

எர்வமுத்தாளுதியநாயனேஅல்லா - தற்காக்கவேறுமினிகாயனே
அல்லா - ஒருதுணையெனக்கில்லை நாயனேஅல்லா - உற்றதுணையாகு
மநாயனேஅல்லா - பெருமைமிகுக்கைதனில் நாயனேஅல்லா - மிச
காமல்கடத்துவாய் நாயனேஅல்லா - கருணையுமிறங்குலாய்நாயனேஅ
ல்லா - அக்கரைசொர்ப்பதுண்டாம்பநாயனேஅல்லா-ஏலேலோ.

ஆரடாகாதர்பாசுடர்-பாவா-ஹிரலியிடாரம்சாய்பு
கூருனபுநீரின்சாய்பு-அத்தா-ருணமுள்ளஅல்லிபாசுடா

முடுகு.

தென்பக்கமூலையிலேசாயுதுகோசம்-தெற்கினிலோதுங்காமல் து
ருளாகத்தானே - கோளகக்கானேகேபே திருப்பு-செடிகவுண்டகயமுலே
நடிகவேதள்ளு-வாசானகீழ்புறம் தன்னிலேதாங்கு - வடபுறஞ்சாயாம
லிடங்கிடத்தெள்ளு - தானுனதிலே மனதினில்கிளைத்து - தள்ளடா
லுடத்தை மெல்லடாபாலா - ஏலேலோ.

மலையோலேஅலைவருது-ஆந்தா-வடகாற்றுஅடிக்குதுபார்
கிலையானகழல்காற்று-அங்கே-செடிதர்கவருதுபார்

முடுகு.

உலையாமகேடலி விருந்துவிசைகொண்டி - கொமகறமீனோடிவ
ருகுதுபாராய் - அலைகொண்டிதாவி கெழுதுபாராய்-அத்தாவடக்கினி
த்சமந்தேதிருப்புகலமாச - வெத்தினிலோடமவருதுபாராய் - நால்பக்
கமுந்துவிரிதெரிக்குதுபாரா - சலியாமலினாவாகங்கடம்பே-இ - த
ப்பாமலிப்போதுகடத்தடாடும் - ஏலேலோ.

கடல்நன்மெருகுதுபார்-வந்து சுத்தரித்துப்போடும்அந்தா
அசுடவாகநெடுப்பக்கத்தில்-பின்னல்-அகவிட்டோடிவருதுபாராய்
முடுகு.

படபடெனவேகாத்து அடிக்குதுபாராய்-பாத்தியாநாயனுக்குஒதி
யேவைப்போம் - இடமாகமனதிலின்கிளைத்துகொள்அத்தா - சந்தேச
மினிலில்லவந்திட்டோமத்தா - உடலமீதிலவர்க்குதனி அனெதரிக்கா
மல் ஒன்கோகோதெனவையதித்திட்டோமத்தா - துடர்வானலுடத்தி
லேவனாவிட்டழங்குது சொன்னசம்பனமவாங்கிவிவராமடுமப்பா. (ஏ)

விருத்தம் - இ-ம்-தேரடி.

ஓடம்பலிட்டிறங்கொண்டி பேர்களுமுண்ணையாக
நிடுந்தேரிலேயி கிதைவிதைவாய்நடத்தி
நாமிண்ணகாரநாண்டி கந்தையாளாகசெய்யும்
கடல்க்கண்ணாற்றென்னி கூறுவான்ருண்ணென்றே.



மிகிருணையுந்தி அருச்சுனனுக்குமருகைகூடப்பற்றைந்
சொல்லிக்கொண்டிருப்பியம்மனசநிதிக்வேகுதல்.

தரு-இ-ம்-யங்களைகொள்கை.

பாராயருச்சுனனே மிக்தப்
பாரைல்லாம்போற்றுயதுகொள்கை
சிரானாஸ்பரூ அய்யா
சித்தாமகிழ்த்தாமூரணமாய்

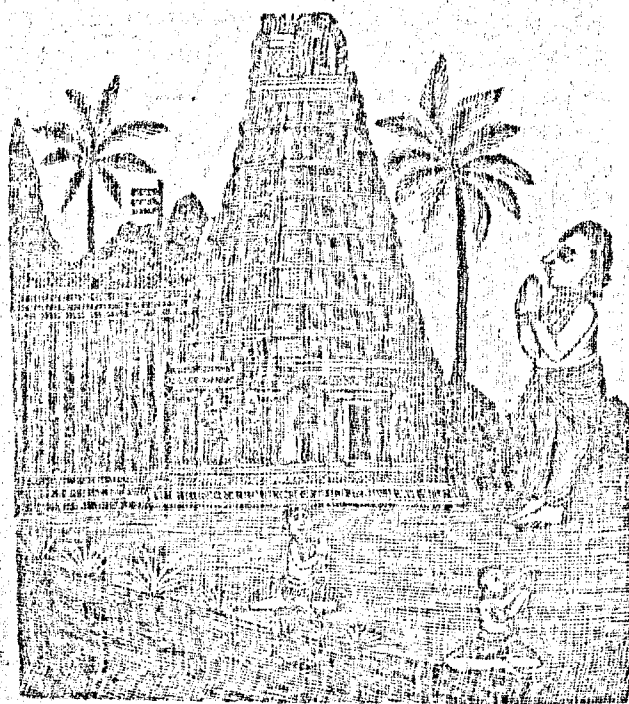
அறுபத்திராஜரிரு
வாடல்புரித்தலரிதுவாய்
மறுவுற்றபாலமெலர்ம்
மாதநாத்தேராதேநிக் கிவீம்
தேவேந்திரன்செய்துவைத்த
சிகரமெட்டாளேசைநாங்கினதும்
மைவாமும்புங்கைகயற்கண்
லாழங்கோவிந்சிகரம்பாராய்

விசை

காந்த

பீபாத

லாம்பை



குலசேகரபாண்டியன்
கடலழகர்தன்னோலின
நலமாங்குண்டோதாற்கு
காட்டிவழைத்தநிபாராய்
நங்கையர்களாதிகுற
மாடிபும்பார்கண்ணாடியம்பார்

செய்த

நிசை

மேல்

செங்கமலம்பூக்கொலாம்
சேர்த்துபிடக்குக் குளம்பாராய்
மறிப்பாண்டியர்க்குசெய்த
லல்லதுரன்மனையுமபாராய்
சிறுக்கொண்டவுல்லையன்
தங்கத்தினுலேசைமனையும
செவ்வாய்வளிஞ்சும்
சிவகாந்தனச்சிகரம்பாராய்
காடுகொட்டிச்சோழனுக்காய்
கணபதிசெய்தகோவிலுமபாராய்

முது

நல்ல

லாழம்

ரத்தின

வட

எழுச்சிக்கநிறெழிலாசிரிய விருத்தம்.
மருசனிடும்திருமேனிநெடுமலைந்த
மூலானமருச்சுளனுக்கநியகறி
செருசுளையகிறத்தவைகை ரதிலைத்தாண்டி.
கொருவழியாய்தமனைகடத்திச்சென்று
நாற்குமம்போல்மொழியல்லியரசொடியும்
யாடிக் காலமண்டபத்தின்வாசலிலுந்து
மிஞ்சாதமவிட்டிமத்தி இருண்ணழர்ந்தி
விறாயனுக்குச்சிலவார்த்தை வேம்புவர்சே.
இருண்ணழர்ந்தி அருச்சுனனுக்குச்சொல்
விருத்தம்-இ-ம்-சுலாஸு.
விசையனேதேரீரிகு மெல்லியாருன்மெற்கொண்ட
வசதினும்பொபத்தாலே வார்த்தைகன்வந்தபோது
விசையரிருப்பதல்லா லெதிர்மொழிபேசவேண்டாம்
விசையன்சிலவார்த்தை நவின்நிடலுமாய்பாரே.

வசனம்.

கோயருச்சுளையர்க்கு நாவிர்த ஆசாயவாசல் மணிமுகபலி
யிருக்கிறேன் நீ முத்தப்போம் அல்லியானவன் உன்மெல்கொண்டசே
யத்தினுலே உன்னெக்கண்டபேசாதிருந்தாலும் வார்த்தைக் எதிகமாய்
ப்பேசினாலும் கொள்வாய் பேசாமல் குன்று இரண்டிபுருள் சமாதா
னமானபிறகு வந்தசேருகிறேன் பொயவாரும்கொளையருச்சுள.

அருச்சுனன் வசனம்.

அப்படியேபோய் வருகிறேனாய் சுவாமி.

அருச்சுனன்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-சாதாரணக்கிரமம்.

விருதுபாண்டியன்சொல்லுதல் மேதினியுள்ளேதோன்றி
நாணிதெள்ளலங்கட்டித் தனதாசனமுடையினே
தொழுவதற்குச் செங்கோல் சீரமைப்புகருங்குலத்து
வாசகனெல்லாம்போற்றும் அல்லி யோசனங்கண்டாய்



விருத்தம்-இ-ம்-மோசனம்

மதிஞலவாசர்சன்னில் வலிமையுடையவருடைய
கதிர்முடிவினையாசர் னாமினஞ்சகனாகுசெய்ய
விதுமுடிவுகொண்டு மெத்தலெகோபிக்குகி
யெதிரொகம்பார்த்துலாந்தை யியம்பர்மனிருங்கலுற்றான்.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்சூதிதாளம்.

பல்லை.

என்னடிசொபம்பெண்ணை என்மெல்

என்னடிசொபம்சன்னென்

அதுபல்லி.

என்னடிசொபம்சா

மன்னடிசொபம்செ

அன்பாசனஞ்ஞவென்

முன்னிலும்புளக்காமல்-என்

சாணங்கள்

தொட்டித்தாலியுள்ளே

சுட்டிவனவாசனே

இஷ்டம்வையாமல்

சட்டம்வெருதாய்-என்

குத்தலுள்ளேயக

தவந்தூறுகிதண்ட

சிந்தையுடையே

பற்றிக்கொண்டே-என்

பஞ்சணமிதின்ற

கொஞ்சிடுருந்திட்ட

தலுந்தந்தனே

மறத்தாபோபெண்ணை-என்

காழ்க்குக்கோடி

சாணமுஞ்செய்கிறேன்

மேலுத்தகோபத்தை

விட்கொடுவேணும்-என்

பாதம்மிகுக்கிறேன்

ஊழியஞ்செய்கிறேன்

ஒதியவார்த்தை

தவராமற்கெட்கிறேன்-என்

நின்றவன்காலகன்

முழுமங்குகிருதே

கன்றாய்க்கும்கிட்டேன்

கைகொண்டும்கிருதே-என்

கொண்டவனென்றென்னே

கண்டிருந்துயிர்த

வண்டித்தனஞ்செய்து

முண்டிசாயென்னடி-என்

உன்னையல்லாமலெனக்

கொருத்தருள்கொடுபெண்ணை

பெண்ணைபெரிசூழ்கொடி

புணர்வியமுனக்குண்டு-என்

எழுதிக்கழிபெடிவாசிரிய விருத்தம்

இவ்விதமாகருச்சுனரும் வார்த்தைசொல்லி
யாதிமொகனத்தருகேத்தருமபோல
நவவிழிமயிலினையதுரைப்பெண்ணல்லி
மனதிலேசினஞ்சுத்தேதலிந்திடுகியு
வெவ்விதமோபத்தாடாமிகுத்தோமாரால்
வெற்றிமகனினேத்தமெண்ணமுடியாதென்று
செவ்வையாய்வாய்மலரைத்திரந்துயெந்த
தேசமென்றவந்தென்னசெப்பென்றானே.



பவளக்கொடி-நாடகம்.

தரு-இ-ம்-ஆகிரி ஆதிதானம்-தர்க்கம்.

எந்ததேசமனவானா யெங்கிருந்தேவாரீர்
கிருபக்கம்பார்த்து விழக்கிறதேனோ

அருச்சுனன்.

சந்திரகுலத்திற் பித்தேஉனோத்தாலிதான்
கட்டியவனெனையென் றரியாததேனா

அல்லி.

பாண்டிமகன்தர் மருக்கினையதோர்
பார்த்தனென்முனையப னுமைத்தானோசொல்லும்

அருச்சுனன்.

நயமுடவனாவனாமில் தெரியாதிப்போ
நாட்டந்தெரித்ததோ அல்லியின்னானோ

அல்லி.

மதுரபுரிக்கு வழியுத்தெரிந்துதோ
வாமனநிருந்துதோ அருச்சுனராசே

அருச்சுனன்.

இருதயத்திலுள்ளே மறந்தொருநாள்களும்
இருக்கிறதில்லையே அல்லியின்னானோ

அல்லி.

மனதில்மறக்காம லிருத்தேதாமிதுவனா
வாரதிருந்ததோ விசையமகராஜே

அருச்சுனன்.

தனதாகநமதுசீர்மைக் காரிடமெல்லாம்
தான்பார்க்கவேண்டாமோ அல்லியின்னானோ

அல்லி.

மற்றகாரியம்பார்ப்பிர் யென்னசாரியம்பார்க்க
மறந்துபோனோரெனைய விஜயமகராசே

அருச்சுனன்.

பத்தியாபுனகாரியத்தோ முடியமாய்ப்பார்க்க
சித்தமெதவுமுண்டி அல்லியின்னானோ

விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.

அகமகிழ்மறுவனாவரும் அல்லியேதொல்லக்கொளைய்
மகன்புனத்தி னுமுன்னே வளர்த்துடாண்டியாகளெல்லாம்

பவளக்கொடி-நாடகம். 26-வா

செசமுடனுதமந்திரித் தலைவருஞ்சேனையாவுஞ்
சுதிந்தருள்நாயமார்க்கமற்றோர் அகமதோலினைறிந்தொல்லவாம்.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே அல்லியின்னாசே நமதுகுமாரன் புனத்திரா
ஜனும் உனதுதந்தை ஆறுநிரம்பாண்டியரும் மந்திரிமுதலான தேசத்
தார்களும் அகமாயிருக்கிறார்களோ சொல்லும்பெண்ணே.

மட்டு-விருத்தம்

எந்தனுக்குரிய சேனையாரியும்
தந்தையுத்தாயும் தமர்க்கினையாவரும்
மைந்தரிந்திறந்த புனத்திரன்முதலாய்
சுந்தரோல்பார் தன் இருபையாலகமே.

வசனம்.

அகமமானபேர்களும் கடவுளுடைய இருபையால் அகமே மிருக்
கிறார்களாய் சவாயி.

மட்டு-விருத்தம்

பாலசுன்றனக்கு மேலினிலவியா நியென்
ரோலையிலெழுதிய வேலையுநன்றோ.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே அப்படிபெல்லாருஞ் அகமாவே இருக்காம
வெள்ளே புனத்திரனுக்கு விபாநியென்றெழுதிய தென்னவீரர்மனோ
ல்லவாய் பெண்ணே.

அல்லியாதானிக்கும்-அருச்சுனமகாராஜனுக்கும்சம்பலாதம்

தரு-இ-ம்-தர்பார்-ஆதிதானம்.

பலமானமைந்தன் புனத்திரன்ஒருகாள்வந்தான்-அவன்
பவளத்தேர்வேனுமென்னம்மாவென்மென்முன்னோமொழிந்தான்

அருச்சுனமகாராஜன்சொல்-தரு.

இலகும்பவளத்தோ அலகேட்டிருக்கீர்பெண்ணே - மனைக்
கிப்படிவலை யெழுதிவிட்டனமேற்கண்களே

அல்லி.

மகானோகீரும் வரமாய்மொன்றுதானாகும் - இ-த
வசனமேதொல்ல யெழுதிவிட்டென்றதனவாயி



১৭৭৬ খ্রিঃ ১১ চৈত্র ১৩০৩

தரு-இ-ம-புர-சு-அ-ந-ஊ-கா-லி.

செருறுகாக்கடலை	அவன்	காரா 2 பகர
நிருமாபகன தலைவர்	வுத்தன்	செந்தாமனாச்சரணம்
துவாசகாபிவசா	கோழ	நூரிப்பித்தகாச
தவபாமனமயவா	தேயுட	தலிபாயகாசரணம்
இலையாமனதேரூம்	லெனலெய	தரிப்பாழண்டலாயா
அடிபாசிசுலதயா	துவா	சுருளாயகாசரணம்
கோவந்தனமலேயா	னானத	குலையாதமுன்னெதிந்து
ஆவிளதுயர்தலை	கீழ்ப்பு	அமலாவந்தலசரணம்
வஞ்சமிசூம்புமிக	முலை	புலம்பெறலாவினிலவாழ
கஞ்சலுயிர்சார்	மாட்டிபா	கனாருவுத்தனசரணம்
உரலைசுழந்தேரடி	யெநா	மருத்தனைச்சாடி
அரவாநாநிலமமே	புரி	அடியாததஞ்சரணம்
கனாருவளதலைநிதே	முன்	தாலினைமேய்த்து
மன்னுமெசோனத	கொரு	மகளைவுத்தனசரணம்
மதுபாபுரிதலில்	வத்தறு	மெய்ப்பாய்மேபாங்கியம்
கதிராழிபையெய்தன	மலர்ச	செயாவுத்தனசரணம்

செருவாபுடி தீவிரம்-மட்டு-செருத்தம்.

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்.

மங்களையெனச் சூ தந்தாயேவார்

6138010

சாஸ்து நங்கையே அல்லியின்னாசே வகாரம் நீ கெழிவாழ்வாராக.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சேதராசேனம்.

வாழ்நிலையுள்ள அல்லல் மாமனை வகைக்கிப்போற்றி
 வோடும்பாசனத்தி லெருத்தினைவந்திருக்கும்போது
 தாமனிடருகருது அருச்சுனைநன்னையபடர்ச்சு
 பாடென்னவர்கொண்டாடும் பானையுள் வருகின்றோ.

പ്രതി-ഘടന

ஆமோதெப்படியென்றால் அல்லியம்மருதாவன் இருஷ்ணமூர்தி
 திவ்யப் போற்றித்தனத்திற் றோபம்மாதவத்திற் வீற்றிருக்கச்செய்தி
 ருக்கும்போது மருகளுரை அருக்கனராலோம்பார்த்த அல்லியம்மன்
 கொலுவில் பரவாடியார் வகுநிறைத்துக்கண்ணக.



பாண்டியபாண்டிய வஞ்சித

தரு-இ-ம்-புள்-ஞக-பா-ளி-நா-ள-மா-தி.

உதவி.

[illegible]

LITTON 19 JUL 1958 0430Z

அ. து. ப. ச. ச. ச.

ஆதாரம் இவ்வாறு இருக்கிறது. பதத்தைப் பயணித்திருக்கிறார்.

82675455

மணிமுத்தி அருச்சுன் மணிமுத்தி
அணிபெறாது பாடிய பாறுதலுக்கடிமைப்பெற - பா

இட. பவனக்கொடி நாடகம்.

ஊழன்மயிலஞர் மகிதலர் தலைவருநீர்
மலர்வேப்பந்தார் மின்னெ வருக்குபகாவிதாண - ட
தமிழ்காட்டைப்பிறப்போ தமிழ் சங்கத்தையும்வளர்ப்போர்
ஆமலனைத்துறுப்போர்புனிபுரை அசரிலகதிப்போர்செயம்பெரும்-ட



அல்லிசொல் விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

கந்தஞ்சேர்வனத்திருத்தம் கனமுடவறிந்தயென்னை
நிலைதயாய்வளிந்துபழமி செங்கோன்மைமெனக்குடியிந்த
தகலதயெவாருக்கள் தாமரைமல்துதான்போற்றி
இத்தகிம்மாசனந்நி விருத்தியுந்நிபுருத்திரே.

வசனம்.

நேருக்கள் பென் தகபயன்மார்களை மென்னென்று இவ்வுலகங்
களை ஆளுமபடியாய் முடிசூட்டிவைத்த அயலன் மார்களை இந்த சீம்
மாசனத்தில் பிற்றிருக்கொளவே.

பாண்டியர்சொல் விருத்தம் இ-ம்-ஆபுரூபம்.

அல்லியின் கொ ஹிலப்பாண்டி யாசர்கள்வந்திருந்து
வில்லிசிலவழமமெற்ற வினசுடனெவாருமென்று
சொல்லியெருகிருந்த சுகசூமமெல்லாங்கேட்டு
மெல்லிபேதமயலசெய்து விருதுநாள்செய்யென்றோ.

வசனம்

ஆளுல் வாருமம்மா அல்லியே உன்னுடைய சணலாருக்குகூலில்
ஆமுதுசெய்து போசன்மலிபம் அல்லியே

பவனக்கொடி நாடகம். 29 இட.

அல்லிசொல் விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மன்னர்களைக்கேட்டு மகராசிஅல்லிசொல்வான்
*பொன்னெனும்புலந்திராக்குப் புதுமையாய்ப்பவழத்தேரு
தென்னவர்கொண்டிவந்து சேர்ந்ததின்மிறகுமகன்னக்
கன்னமும்படைப்பெனென்று அல்லியும்சொல்லுவானே.

வசனம்.

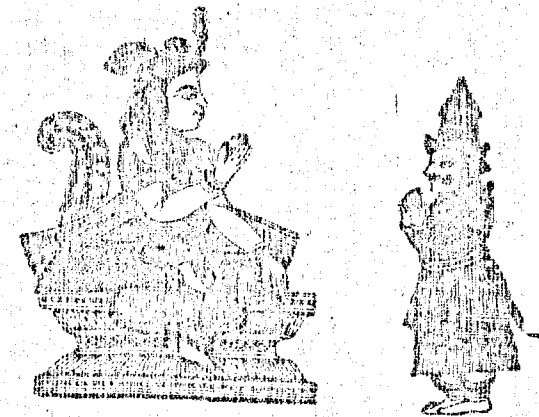
அனோ வாருங்கள் மிகாக்களை யென்னுடையபாலன் புலந்திரானு
க்கு பவழத்தேர் கொண்கிலந்ததின்மிறகு நல்ல பாத்ததுடன் சமைய
ல்செய்து போசனமளிக்கலாமென் திருக்கிறேன் மிகாக்களை.

அருக்கனன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

சொன்னதொர்வார்த்தைக்கேட்டு நயமுற்றருக்கனனான
அன்னமேவந்தக்காலு மாரவேழில்லைநின்னம்
உன்னிடதுக்கனட வுடனோகான்பாந்துவந்தேன்
நன்னயமாகவல்லி நாளைநான்போனென்றான்.

வசனம்.

ஆளுல்வாருமென்னே அல்லியே நான்உன்னுடைய ஓலைகண்
டவுடனே பாலன் புலந்திரானுக்கு வட்டமாங்குற்றென்று காலால்
கடலாமல் காற்றாய்ப்பாந்துவந்தேன் வந்தக்காலும் ஆரவில்லை மின்னி
ருந்து நாளைப்போனென்பென்னே அல்லியே.



அருக்கனன்மாண்புயர்களை வணங்குதல்
விருத்தம்.

இம்மகிலத்தோ செல்லாந்துதிக்கும்
செம்மான்மரித்தோன் திருவழிபோற்றும்
கம்மாந்மதிபுக் கணக்குழல்துதித்த
அம்மகனவர்க ளடிமினைசரணம்.

அருச்சுனராசன்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும் இப்புகிவிலுள்ளோ கொல்லவருந் துதித்துவணங்
கும் பூரிகலாசகதாப்போற்றும் யெனது அம்மானவர்களாகிய பந்
னடிமகாராசர்களே சாணம்.

பாண்டியர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வந்திரோயெங்கட்போற்ற மருகோவியையோநீர்

இந்திரபிரஸ்த்தலத்திலி லின்றவனாந்தருமளவீமன்

சுந்திராருளாசகா தேவநாங்களைபயின்ற

குந்தியுடம்பைச்சேர்ந்தக் குலங்கொருசுகமோசொல்லீர்.

பாண்டியர்சொல்-வசனம்.

கேளும் பெங்களி மருகனுவிய அருச்சுனமகாராசனே வந்திரா
இந்திரபிரஸ்த்தலத்தில் உட்கள அண்ணன் தருமபாஜர், விமாலாஜா, சகு
லன், சகாதேவன் உங்கள் நாய் குந்திதேவி மற்றுஞ் சகலமானபேரக
ளும் சுகமா.

அருச்சுனராசன்சொல்-வசனம்.

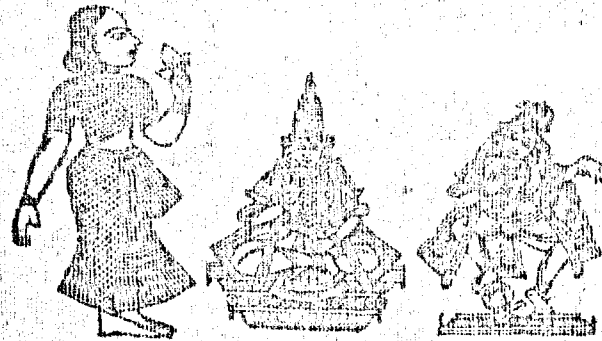
யெல்லவாரும் சுகந்தான் யென் மாமன்மார்களே.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-தந்திராகி

மருவலர்வெற்றிவெள்ளும் பாண்டியர்முழுதும்அன்பாய்
சொருகுபூக்குழலாளலி யாவர்க்குமகிழ்துசுநி
அருச்சுனமிருளாசென்டு பேர்கட்குமன்பதாக
நிகுத்தமாய்விருந்துசெய்த சேநியையுணசெயவேனே.

பொது-வசனம்.

அகோ தெப்படிபென்றால் அல்லியம்மருளவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்
த்திக்கும் அருச்சுனராசருக்கும் விருந்துரொட்கிற வந்தங்காணம்.



தரு-இ-ம்-தந்திராகி-அடதாளசாப்பு.

தலைவாரைவிடையோன்றித்தார்

அதில்

தண்ணீர் கொண்டுவிட்டுதெளித்தார்

நலமானசக்கராவைத்திட்டார்

சிலர்

நலமாகவேகண்டுமெய்த்திட்டார்

பொறிக்கரியும் அனேகம்வைத்திட்டார்

கடப்ப

புளிக்கரியுமதிலவைத்திட்டார்

சிறப்பள்ளபச்சாடியும்வைத்திட்டார்

கட

தேனபாகமாஞ்சிலவைகவைத்திட்டார்

அன்னத்தளவிலையிலவைத்திட்டாள்பொன்போல்

அழகுபடுப்புகள்வைத்திட்டாள்

மன்னுறையமழைபோலேபொழிந்தாள் அன்னம்

வரிசையாய்உண்ணென்றுமொழிந்தாள்

பாந்துகிர்மோர்செம்பில்வைத்தாள்

தேனும்

பாயசமுங்கடவேவைத்தாள்

வைத்தோசபணிபா முருகுந்

வர்க்கம்அப்பனம்மனநிருக்கு

அடைகள்நிப்திப்பாழைக்கைகள்

மெல்லம்

அதிகமுடிவேவைத்தருந்தென்னுள்

இப்பாசவர்க்கமுழுமையும்

இவர்

நிருக்குமருந்திமகிழ்வதற்குர்

பன்னீராலேவைக்கமுனிஞர்

பின்பு

பன்னாகவிருவரும்கடந்து

மன்னாஞ்சிங்காதனத்தின்மீதிலே

மகிழ்ந்து

மருகரிருவருமாரிருந்தார்கள்

சந்தனஞ்சவ்வாதுபூசினார்

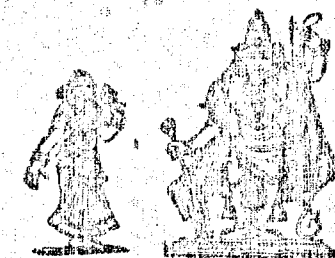
சிலர்

சாமரமதைமலர்வீசினார்

சிறையாய்ததாம்பூலங்கொண்டு

வெகு

சிக்காமாவேறிருந்தார்



இசை பவனக்கொடி நாடகம்.

விருத்தம்-இ-ம-கோடி.

வெஞ்சிலைச்சமராசன் கிரியசிம்மாதனதலை
செஞ்சொலுற்றிருக்கும்போது தேவியாள்லிலவந்து
சஞ்சிதமுடனேகடித் தானந்தபுறத்துக்கேவி
பஞ்சணை மெத்தைமீதில் கலவிகள்பதில்கின்றனவே.

நரு-இ-ம்-தர்பார்-ஆதிநாசம்
பில்லி.

கலவிகளசெய்தாரோ மனமகிழ்ந்து
கலவிகளசெய்தாரோ

ஆதபில்லி.

கலவிகளசெய்தார் மலர்நெய்நிற
பலமநூலிற் சொல்லி மறுபொன்-கலவிக
சரணங்கள்

மனமலர்கூடி மகிழ்வொகேடி
இளைபொருடி நினைத்துசொல்லாது-கலவி
முலைநனைகெருடி விருபதம்வருடி
கலவகள்பூசி நய்துடன்பேசி-கலவி
மதுனகிரோட வளைநூலார்நாட
விருதபமகிழ்ந்து வின்பமாய்ச்சிறந்து-கலவி
எட்டெட்டிலிலை தொட்டிட்டரர்மேலை
மட்டத்தலேலை சித்தெத்தெலே-கலவி

பொது விருத்தம் இ-ம ஆசவி.

பஞ்சணைபள்ளினிட்டு பார்த்துநம்ல்லிமாது
மஞ்சரிச்சாலைவந்து மழிமுகஞ்சுந்திசெய்து
வலதுபுமன்னந்தாமும் வளத்தமாமண்டபத்தில்
செஞ்சிலம்பொலிகொள்பபஞ்சிருக்கொலுளிருக்கின்றனவே.

பொது வசனம்.

ஆரோ தெப்படியென்றால் அருச்சுனாசனம் அல்லியம்மனம்
பள்ளிபரையைவிட்டு மஞ்சரிச்சாலையில் வந்து தந்தகந்திசெய்து வ
சந்தமனியமண்டபத்தி னிருக்கும்போது விளைவாடப்பொன புலத்திசு
வருகிற விநயகாணக

புலத்திசு வறுகிற விருத்தம் இ-ம முகாரி.
இருவருக்கொலுவிவந்து விருக்கின் மெய்க்கைதன்னிற்
வருவிறுன்பலத்திசுந்தாது மாதாவினிட்டுத்திலப்போ.

பவனக்கொடி நாடகம். 31 நா

உருமையாய்மகனும் வந்து உன்னியோமடிமில்லி
விருத்தசுன்புனாதிநாசன் மேத்திஸுழையம்மன்பக்கல்



அருச்சுனாசனஞ்சொல்-விருத்தம்-இ-ம-கலியாணி.
அம்பலேனாராமெந்த னழகுநம்மணிமெவாராய்
ஒப்பிலாதலேனவாராய உரிமமெனமைந்தாலாராயக்
கொடபொனவாரிமுந்தித் கொடுத்தவன்மடிபிலைவந்து
செப்புவான்மகனாகதன்மய செல்வனோடலத்திராவாழி.
வசனம்.

புரோ வாராய மென்றுடைய அருமை நிகாமணிமாரிய புனத்தி
ரா உளக்கிப்பொது பனத்தெர்வொன்மீவத்தி நருகிமேன் மனனே.

புனத்திசுன்சொல்-மட்டு-விருத்தம்.
பனகந்தவாசிகள் நலைக்கும்வல்லிசைப்பே
திமழ்குருகுலத்துயென் தகப்பனேசரணம்.

வசனம்.

ஆரோ வாராய குருகுலத்துக்கதிபரியாகியும் பனகலா சிசுங்கை
கண்ணத்திசுற் போக்குப்படிவாழிய மெனது நகப்பினே சரணம்.

அருச்சுனாசனுக்கும்-புனத்திசுலுக்கும் சட்டவாதம்
நரு-இ-ம-காமபோது-ருபாதாசம்.
கண்ணிகள்.

மென்றுடையலுவலே பெழில்விதமனருக்கனாரே
பொன்னிற் தேருகத்தெற்கன் புறழ்பெரியாட்டலூர்கள்

தங்கத்தேர்தந்தாரொந்தன் தாய்மாமன்மார் கருந்தான்
மங்கமுழக்குமன்னை மானிக்கத்தேர்தந்தாய்யர்
இத்தனைதேர்நானுமேரி மிருத்தானையாடிவந்தேன்
அத்தனைபவளத்தேரு மல்லியனாக்கேட்டேனெயர்
தன்னுலேபாகாதென்று பெழுதியுமவைவாவழத்தான்
மன்னவோபவளத்தேரு வாவழத்தாதன்கொடுப்பீர்

அருச்சுனராசஞ்சொல்லல்.

ஆடிநெடுமென்மகனே ஆனிரதப்பவழத்தேரு
பொகட்டுவன்கொண்டெவனு புதுமகல்லபவழத்தேரு
கொண்டெவந்துநானேன்பார் குவையத்திலிருந்தாலுந்தான்
விண்ணேருளிஞ்ஞலே சிந்தையானபவளத்தேரு

புளந்திரன்சொல்லல்.

யெத்தனைநானேயிலே யெனக்குத்தேருகொண்டெவரீர்
உத்தனசொல்லுமையா வருதியாயெத்தனிடம்

அருச்சுனராசஞ்சொல்லல்.

முன்னுநீர்க்குள்ளாகவே முடிநூலந்தரீசருகிறேன்
அதுதப்பினதேயானால் அப்பனைபுனத்தினை
ஒன்பதுநானேயிலே உனக்குத்தேருகொண்டெவரீர்
யிருமென்றுநானிடத்தான் யெழில்விசையராசனுந்தான்
விருத்தம்.-இ-ம்-கமரம்.

தன்னிகரொருவரில்லாத் தருமருக்கியோனான
மன்னியகனையிலிசன் வடதிசைதன்னன்நென்று
மின்னுருபுளந்தேர்க்கு வேண்டியபவளக்கொண்டி
அன்னமேவருவெனியு மன்புடன்பிடைதாவென்றான்
லகனம்.

அகோ ஸாராயெனது ஆசைக்குகந்த அல்லியாகமே வேனது அ
ருமையான பாவன் புலாதின்கு பவளத்தேர் கொண்டெவருகிறேன்
விடைதரும் பெண்ணே அல்லியின்னரீசே.



அருச்சுனராசனுக்கும்-அல்லியுக்கும்-பாண்டியராசனுக்கும்
இம்மழவருக்கும் தர்க்கம்-தரு-இ-ம்-வாவணி.
மானேபவளக்கன் தானே கொண்டெவந்
தானேவிடைதாராய் விதுவுமெய்
தானேமொதிசுருய்
மானப்பன்கிருஷ்ணன் சாமியையங்குட்டி
வடதிசையிறுசெல்லுலென் யெதிர்த்தேர்
படைகளெழுதுவன்கொல்லுவேன்
பயபவீசர் யெதிர்த்தாலுமென்கினை
தப்பவிடாதடிப்பேன் யெனத்தன்
சாமர்த்தியம்பாராய்
இப்பவிதனனின் திக்குவிஜயஞ்செய்
நிட்டமபலம்போமோ மருவலர்
கிட்டவாலமோ

அல்லியாசானிசொல்லல்.

மன்னவோநீரும் இருஷணருமாகச்சென்று
வல்லபவளக்கொடியை வருத்தி
வருளீர் கொன்னடிமே.
அன்னபவளக்கொடிக்காகப்பொர்சண்டாட
யனேகம்போலந்தாலும் அவரை
தனதாகச்செய்தாலும்
மாமனாகவந்த ஆயிரம்பாண்டியர்
மன்னவோசொல்லக்கென் வெரு
நன்னயமொசொல்லக்கென்

மாமகனக்குப்பவனக்கொடிகொண்டு
வாரேமென்று சொல்லி
தானையருள்புரிசிர்

சமுதத்தில்

பாண்டியர் சொல்லல்.

மருகனை நீரும் புஷ்கரதிவுக்கு
வண்மையுடனென
மெய்மிகுன்னேநானும்

கிருஷ்ணன்

தூரிதமாகப்பவனக்கொடிகொண்டு
கசமுடிலைவருவிர்
தேஸ்பார்கிருகபதருவார்

சுந்த

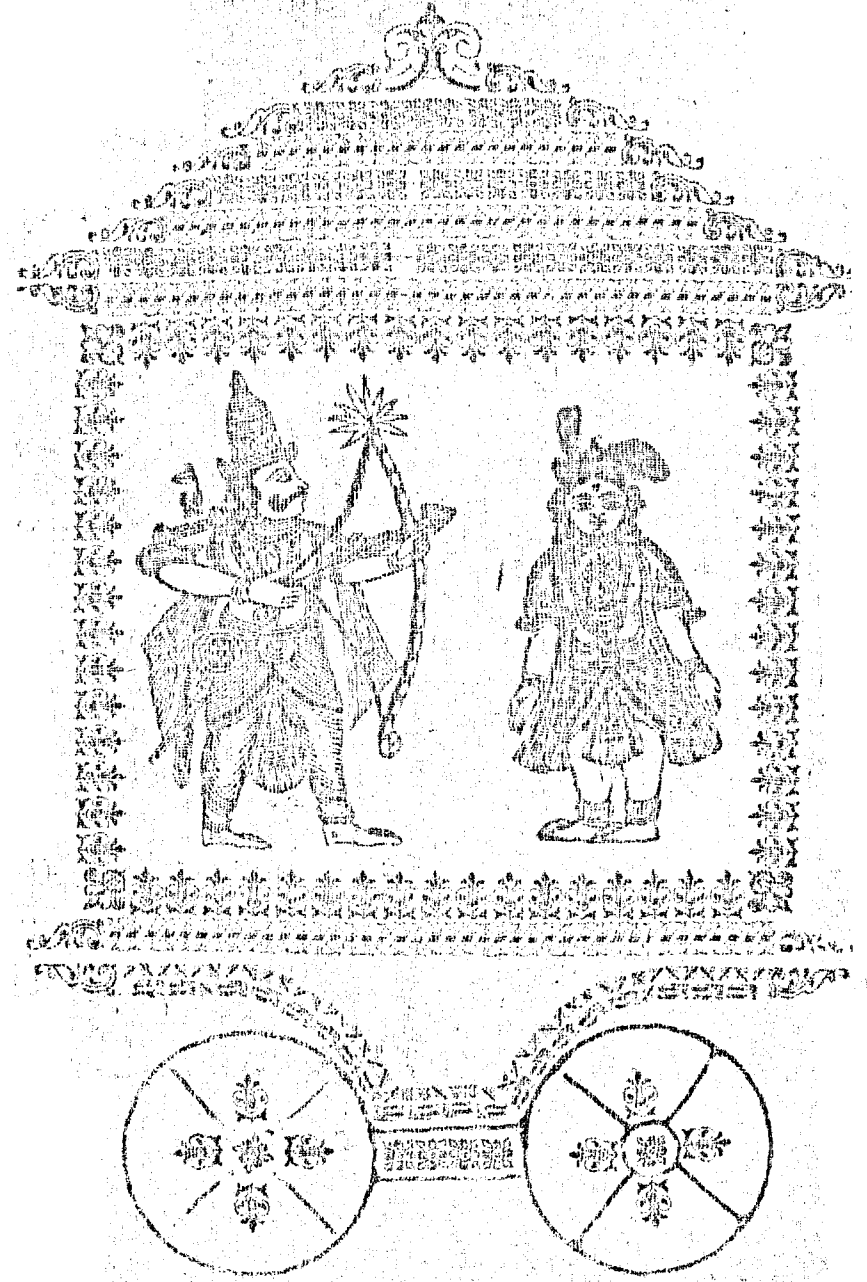
பொது-கிருத்தடி-இ-ம் சங்கராபரணம்.

இருமென்று அருச்சுனனாரன் யெழுந்தனன் தீவுக்கப்போ
மருமனக்குமலானல் மயமெனையுமலேட்டு
பொருகிலைகாம்பிடித்துப் பொன்னனிமகுடமபூண்டு
கிருபர்கனிகுபருத்தான் மிகிலுத்திலபுரம்பட்டாரோ
வசனம்.

அனோ தெப்படியெனறல் கிருஷ்ணமும் தீயும் அருச்சுனனாரசுன
ம் அலகிலிடமும் பாண்டியர்கனிடமும் விடைபெற்று ஆரண்மனை
வாசல்களிடமிலோத்திரக்காட்டுக்குப்போரும்போது அல்லி பீண்டிக
கைக்கட்டிக்கொண்டு போகரசொல்ல வேண்டாமென்று சுந்தரேஸ்ப
ரணாத தெரிசிந்துக்கொண்டு போகிறனிதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

சுந்தரேஸ்பார்	பாதத்திலென்பு
சொண்டிபொற்றினார்	தாதி
பைத்தொடி.அல்லி	கண்ணசொற்றினார்
இருமென்று சொல்லினார். அங்கே	முகத்ததைப்பார்த்
குதிபூண்ட	பின்றுபுலினார்
பெருமேற்றார்	வட
கலிகளிற்றிற்	ததத்திலேயிரு
நதியைத்தாண்டினார்	நிசையையகோக்கினார்
வெண்கமெடுத்த	கோங்கியலைகை
மலையைபுகடந்தார்	தன்னுடன் தூண்டினார்
கல்கொழித்தார்	வதன்கோலை
கண்மலைகடந்தார்	வட
	கப்பறமேருடந்தார்
	தலஞ்செய்தாரந்த
	திசைதனைத்துடந்தார்



கூட பவளக்கொடி நாடகம்.

பொது-விருத்தம் - இ - ம - மோகனி.

மதுரமொழியல்லியிந்த மகன்புனந்தி மலக்காசு
புறாதம்பவளதநிலே பொருத்திலேசெய்வோமென்று
சதுர்பெருமதுனாவிட்டு சமர்த்தன்விலைசையன்கிருஷ்ணன்
கதிரொலிரதத்திலேந் கரந்தமாமலைகடந்தார்
வசனம்.

அகோ தெட்படியென்றால் மதுரம்பொழந்த மொழியுடையாளா
கிய அலலியம்மாள் மகன் புனந்திரனுக்குப் பவளத்தோலேண்டும் ப
டியாய் கிருஷ்ணரும் அருச்சுனரு மிரண்டுபேரும் ரதமேறி கரந்தம
லையெனறுசொல்லும் பரவதம்விட்டு நடந்தவிபாக்காண்க.

தரு - இ - ம - லெண்டிச்சிந்து.

அருச்சுனருக்கிருஷ்ணருடன் - அநந் - சுப்பால்கரந்தமலைத்தருவே
குருவாரகுலதிலகன் - புவி - கொற்றவொல்லிரம்பணிநீரன்
வரதனெனச்சிறந்த - முத்து - மங்கையழுத்தையபூபாஸன்
தருமத்தனனாகும் - கிரா - சாறுபுலவொர்க்கதுகூலன்
கருணைவிந்ருத்தையமால் - செய்பு - கருணானிருத்துஅரசசெய்யும்
குத்திராட்டுக்குள்வந்து - நெய் - கோபாவர்கோலில்லன்பார்த்து
சுசேஷமாய்மலிந்து - வட - நானாமிலேவெகுநூரஞ்சென்று
கங்கைநதிகடந்து - கல்லூர் - காதெருத்திடல்மேகெளம்
பங்கயமாநதியங் - கெடும் - பாவங்களுஞ்செந்தசோனைகளும்
ஆங்கக்குமேப்பாத்து - நுதுக் - சுப்பால்வெகுநூம்போனர்கள்
துக்கிச் சிறந்த - ரெண்டு - நூரும்புங்க்காத்நிலில்வந்தார்
அநநாப்பெருந்திலை - விவர் - அன்புடனகையுட்குணையிலே
சிறந்தயதுமகிழந்து - வெரு - செம்பவளம்விளையுக்காதிகண்டார்
அருச்சுனன்சொல் வசனம்.

அகோ வாகுமையா கவாமி கிருஷ்ணமூத்தியே நாமீதுவனாமி
லெய்க்கொக்கும்பொய்ப் பார்த்துவந்திருக்கீரோம் இந்தக்காட்டிலிருக்
கி கருங்குளவி செங்குளவி கதான்கள் ஆனோத்தலை குதிதைத்தலை
போலே மருத்தங்கொகாதி இந்தபவழக்காட்டில் ஒருவரையும் அன்
பலிபசாமலிருக்கிறது பவழப்புதுமை கொம்பவும் அதிசயமாக மிகும்
கிரது கவாமி.

விருத்தம் - இ - ம - மத்தியமாவதி.

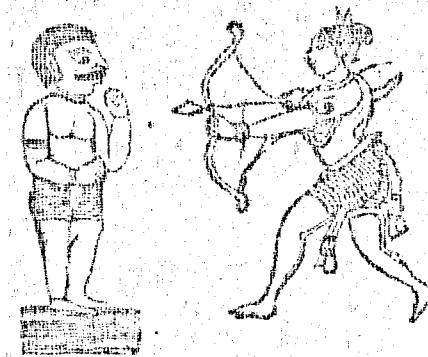
அப்பவளக்கொடித்தீவி சிரண்டுபேரும்
மருமையுடனமையகிழந்து பார்க்குப்போது

பவளக்கொடி நாடகம். 34 கூட.

செப்பமுடனதைக்கார்க்கக் கதன்தும்பி
சிறிவெருவாக்கிரம மாய்ச்சிறைகவிசி
வெப்பமுடனவளைந்திவர்கள் தன்னோமோதி
மென்மெலுமடக்கைகளிலே மிருஷ்ணசுவாமி
தப்பில்லாவிஞ்சையின் மத்திரதநாலத்தை
ஆடினாதுகன்முரிந் தோடித்தன்றே.

பொது விருத்தம் - இ - ம - மோகனம்.

வனங்களின்வளங்கன்பார்த்து மன்னவரிண்டுபேரும்
மனந்தனிலமகிழ்ச்சிகொண்டு வலுமையாமிருக்கும்போது
சினந்தவெங்கசடி வெங்ளை சிம்மாக்கள்வேடையாடி
குனிந்தவெருசிலையுமம்புங் கொண்டிலேவெவந்தாரோ.



வேடர் வருகிற - தரு - இ - ம - அடானு - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

வேடர்நாகம்மே - தேயதேய - வேடர்நாகம்மே
அதுபல்லவி.

தேகிம்பாழ்ப்பெருந் ரோகம்புமன்னர்கள்
சிரமமலிலேவெரு சாமர்த்தியம்பெற்ற - வேடர்
சரணங்கள்.

ஆனாகளிக்கம் வலோகம்வந்தாலும்
அம்மனோயைப்போ லெத்தாமிவொயிந்த-வேட
அஷ்டதிசையிலும் பெய்கள்வேட்டையில்
கெட்கமென்றோசொல் லெத்தும்ருக்கெந்த-வேட

சுருதவர்படைகளே
கருணைகிரிமுத்தை
நற்பதிபதமதில
நலமில்லாமுடர்கை
மாணுளையெங்கள்
வார்த்தையதுவப்பி
கட்டித்தலைமயிர்
வைகாமப்பெடுத்துக்
கற்றுக்கடல்வரை
மெத்தவுந்தேடிய
சற்றுக்கவிஞர்சு
பற்றிப்பிடித்து

யிடக்குச்செய்யுஞ்சிங்கன்
யெந்திரமெப்போதுக்களை-வேடி
சொம்வளந்துவாழ்காத
வாய்ப்பற்றியிருக்கின்ற-வேடி
பவளக்கொடியம்மன்
மாணங்கடங்காத-வேடி
சொட்டவருத்தமுன்
விண்ணுமாய்குத்தட்டிம்-வேடி
வெடித்திரைமயம்
புதைத்தோவாவெட்டிம்-வேடி
யீயாதவருநாப
அடித்துப்பறிக்கின்ற-வேடி



விருத்தம்-இ-ம்-காயாணி.

ஆரய்யாவெந்தவருமாய்நலியநன்னைலவந்த
காரியமென்னயிங்கே மாவலாததன்மெய்பி
விநியமாகவுங்கள் மெல்லிழந்தடித்தபோது
ஆரோபிந்தபோயிர் சுருக்கெனவோழப்போகே

மட்டு-விருத்தம்

அப்படியிருந்தால் மெப்போதுக்களை
மெப்படியெழுப்பலாம் சொல்லிவீரேடகே.

வசனம்.

அகோவாரும்வேடர்களே அப்படிக்கதண்டினோடிக் கிறந்துபொ
ருது அவர்களை மெப்படியெழுப்பலாம் சொல்லிவீரேடகே.

விருத்தம்-இ-ம்-கமாக.

விவடதசனமாயாசன் சேரம்புமன்னர்செல்லி
பவளமென்சொடியாளென்றோர் பாணையாளிய்கேடின்தி
துவரவனாதன்தெய்தும்பி கடித்துடனிறந்தபேரை
அவள்வந்துயெழுப்புவாள்மீன் னெவராலுமாகாதையா.

வசனம்.

அகோகேடுங்கள் கனவான்களே சேரம்புராஜாக்கள் குமாரத்தி
பவளக்கொடியென்று ஒரு மக்கையென்று அவள்தானிந்த கதண்டிதும்
மிகள் கொட்டியிறந்தபேரை யெழுப்பினிவாள் மற்றொருவராலும்
ஆகாதுகவாமி.

கொச்சகம்.

வல்லிஞ்சேரம்புமன்னர் மகளாகவந்துதித்த
வல்லபவளக்கொடியாள் மக்கையெனவேடினாத்தாய்
நல்லதுவவள்பிறந்து நலாய்வளர்த்ததுவும்
செல்லிவரும்வேடிவிரை செப்புளிக்களிப்போகே.

வசனம்.

அகோவாரும்வேடர்களே சேரம்பு ராசாக்கள் மகள் பவளக்
கொடியென்று ஒரு பெண்ணிருக்கிறுளென்று சொல்லிவந்தீர்களே ஆ
வளபிறந்ததுவும் வளர்த்ததுவும் சொல்லவேணும்வேடர்களே.

வேடர்கள் - வசனம்

அப்படியெனவென்கிறேன் கேளுங்கள் கனவான்களே.

வேடர்கள்சொல்-அகவல்.

மன்னரோகேலிர் வளமுடனுரைப்பென்
பெண்ணில்முந்துதித்தப் பவளராச்சியத்தில்
ஆரகசெப்போர்கள் அரசரிந்சிறந்தோர்
அரியசேரம்பு மன்னரன்பதுபெர்
பட்டபந்தரித்திடப் பாலகனிலையென
மட்டில்லாவிசன் மனமெலிவாகி
அன்னசத்திராக்ர ளானதண்ணீர்ப்பந்தல
மன்னியகுளககள் மகாதலமெல்லாம்
விவளவெழுந்தோளில் சேர்த்தவாலமங்கள்
கவப்பிரிவினடகை கன்மைமயம்செய்யு

பவனச்சடையாள் பதிமில்லுபதுபேர்
அன்பினினைநீந்து வரியானாதத்தில்
அக்கிரமிவளர்த்து யெரியதீரெயில்
நிலைமையாயநின்று நிரணயமாக
ஒருகாலையுன்றி யொருகாலுடையேல்
நிரமுடனின்னு சேர்ந்தவைம்புலன்களை
அடக்கித்தவஞ்செய்தா ரப்பொழுதந்த
விடைக்கெழுந்தண்ணல் மெல்லியாளுடனே
மாலயன்பனியும் மலர்மலையொழியும்
மாலயன்மீதி லுடனொழந்தருளி
அரசன்முன்வந்து வரமுருந்தோன்றி
அரசனோவேண்டி வரமெனவுரையென
யெந்தனுக்கிப்போ மைந்தன்வேண்டிமென
ஆண்டினையுக்குருக் கனிப்பாரில்லையே
மாண்பெறும்பென்பினை வளமுடன்தருவேன்
உங்களுக்கித்தோர் வுயர்ந்தபவனக்கொடியேல்
செங்கதி றொளவேர் சிதுபின்னையிருக்குது
யெடுத்துவளர்ப்பி ரெனச்சொல்லியிஸ்வார்
திரத்துடன்கையிலே சென்றா தனயின்
அப்பெண்குழந்தையை யன்பதுமன்னரும்
செப்பமாயெடுத்துத் திரமுடனவளர்த்து
நாளொருவரணம் பொழுதொருமேனியும்
நின்பெறவளர்த்து நிறைந்திங்கலகைகள்
யாவும்பிச்சி செய்ததின்கின்பு
தாவருபவனக் கொடிப்புவிநன்கு
பட்டாபிஷேகம் பண்புடனாடி.
பிஷ்டமதாக நிருக்கிறுனென்று
மணமுடிவாக யில்லையெயலட்டு
குணமுடனநிந்து கொள்ளுநீ சிதுவே

விருத்தம்-இ-ம்-கமரசு.

பைத்தொடியாள் பவனக்கொடியாள் பாவனநிறந்ததுவும்
யெந்தனுக்கேக் புலாத்தாய்கிலவே வெனையிதமாக
கந்தாமா லுதன் னிடவழகுஞ்சொருப ன்குளையிடுகளைப்
மித்திடந்தன்னில்கிபரமாயுரைப்பாயெங் களைவேண்டியேநானே

வசனம்.

அகோசேனும் வேடர்களே அவளபிறந்தது சொல்லீர் சரிதான்
இனிமேல் அவளழகு இன்னதென்று சொல்லுவாய்வேடர்களே.

தரு - லாவணி.

கானகமீதுரை வீரனெயென்னுரை கேளீர் அந்த
கன்னிபவனக்கொடி யழகைச்சொல்லுவேன் நானே
வாழ்வாகமுழுவில் காணுதவன்முழுவக் கிடு செழு
மாமலர்சூடிய வண்ணக்கிசைந்துகொண் டாடும்
நெற்றிக்கிவெண்பிசை வெட்பென்றுசொல்லக்கூடாது அதில்
கிலைபெறவைத்திட்ட பொட்டுக்குவிலைசொல்லப்படாது
உற்றபுருவமறு மன்மதன்னில்குக்குக்காரும் அதில்
உறையும்சுருப்புகுருவமையெண்ணப்போகும்
வேலுங்குருவளைவிழி போலிருக்குங்குரிய விழியான் சூழல்
மேலியவள்ளலுந் தூனிமனமெதுஞ்செய்யான்
சாறுஞ்செண்பகமலர் யெள்ளின்பூநாள் யாகும் அவள்
தனங்களுக்கஞ்சி மாங்குகரிமாத்திற்குடியாகும்
முருக்கும்பவனக்குடி நிருக்குமவள்தா மையா பாலில்
முழிந்தகனைவங்கும்பத்துப் பங்குஆர்க்குமென்மொழியான்
செங்ககையின்கழுப்புப் பங்கப்படுத்தாமவள் கந்தம் வன
தங்குமுகில்தினை யெங்கேகொல்லவேன்பய சந்தம்
செப்பையிப்போலேபருத்து சென்டைப்போலேபிருக்கும்ஸ்தனத்தான்
சேந்தமாக்கயராத்திரிய வயறுஆலிலையான்
மின்னற்கொடியெனவே தோன்றிதோன்றாதிருக்கு யிடையான் அரசு
மேலேசிந்துசெம் மாணமுழம்புவுழ குடையான்
மன்னுஞ்செவ்வாழைத் தண்டெனவேபிரு துடையான் இந்த
மானிலமெல்லாம் மதிக்கப்படாத குடையான்
கிளைவிரல்திகைப்போலே சிலம்புபூட்டியிருக்குங் காலாள் கடல்
தெள்ளமுர்த்தையெறித்துக் கருவாய்சமைத்திருக்கு மேலான்
வனத்திலுலாடிய அன்னங்கடப்பழகு கடையான் கா
மலராதமன்னவரைக் கடலாகத்தூணிக்கும் படையான்
தனபரிபாலினம் நன்மைபிளந்தவரா மனத்தான் தனக்கு
ஆயிரம்பங்கா நிருக்கும்அழகுடைய நலத்தான்

கூடி பவளக்கொடி நாடகம்.

வன்னப்பவளக்கொடி நகிலேகோட்டை அரண்மனையாள் கட்டி
வலுமையாடிகுக்கிறாள் பெண்ணரசுக்கிவளே உடையாள்
வேட்டையாடவென்றவன் சகலப்படைகளையும் கட்டி
வில்லம்புகையிற்கொண்டு வல்லபமாய்வருவான் காட்டில்
தாஷ்டிகமாகவே வனத்திலிருக்கும்வந்த போது
தன்னைகினாலே அதுமப்பண்ணிப்போடுவான் மாது

விருத்தம் இ-ம் முகாசி.

வேடுவரிந்தவார்த்தை விசையன்றன்முன்புசொல்லி
காடதற்கவர்கள்போரார் களத்தோரேவேட்டையாட
நிறயசியராசன் சேரிழைநிலையயல்
கோடிசோடியதாய்க்கொண்டு ரூர்ப்புடனாசெய்வானே.



கொச்சகம்.

மைத்துனரேநீர்கேளிர் மாதபவளக்கொடியாள்
இத்தனைபுழையாள் யென்றுமுன்னந்தேதே
சித்தமுடனேயுவளை சேர்ந்தமணம்பண்ணிந்து
மெத்தைபின்னே விளையாடல்செய்யேனே

தரு - இ - ம - கொண்டிச்சிந்து

மைத்துனரேநீர்கேளிர்-இந்த-மாதபவளக்கொடியாள், வெத்
றிபெறும்வேடுவர்கள்-மெல்ல யுணர்செய்ததையோடுக்கையிலே, ரொ
சுறுடமனது-உலை-மெழுகாகவேதானுருகுதையோ, சந்திரம-கண்ணை
கள்-வந்து-தைக்குதுடல்தனைப்பிக்குதையோ, பெரிதாகவெய்த்நீளையும்-

பவளக்கொடி நாடகம்: 27 காசு

காமப்-பெய்ப்பிடித்துக்கொண்டாட்டிதையோ, அரிதாகமையல்லேரி-
மிகவாகுதுகொஞ்சம்புண்ணுகுதையோ, தனியேபுலம்புகிறேன் - எந்த
ன் - தாபத்தனைமெய்க்கொடுப்பேன், கனியானமின்னரசே-கான்-கை
யாற்கட்டிப்பிடித்தனையேனோ, மயங்காதேவிலிச்சையா கிங்கே-வந்
திட்டி வந்திட்டேனென்றுசொல்லி, கயம்பேசுவாராளோ-கிங்கே-
கன்னகொண்டமோதத்தைத்தீராளோ, பஞ்சனைமெத்தைதின்மெல்-வி
ரு-பெரும்படுத்திசுக்காமல், வஞ்சிக்கொடப்பிடித்து-கின்று-வந்து
உபசாரஞ்செய்யாளோ, யான்செய்தமாதவமோ-கிப்போ-யன்புடனே
யெழிர்வாராளோ, வாஞ்சையுள்ளனானதத்தில்-உற-வாடித்தனியேவி
ளையாடேனோ, யென்செய்வென்மைந்துனரோ-நீ - கிந்தவிதற்றுக்குப
காந், தன்மைபுடனேசெய்தால் - வெகு-தருமமூக்கொடிபுண்ணிய
முண்டு, மெல்லியானைச்சொராமல்-சும்மா - விட்டுவிடுவேனென்றென்
னோ, அல்லார்குழலானே-கனி-யாணமுஞ்செய்தமுடிக்கவேணும்.

விருத்தம்-இ-ம்-ரோகவராளி.

என்னமோவிஜயராசன் வேடுவரியுட்பவார்த்தை
தன்னுலேமையல்கொண்டு தனித்துநீபுலம்புகின்றாய்
மன்னுருபல்லிசொன்ன வார்த்தையையாற்றப்போனாய்
யின்னையிவானினாலே வெட்டியேதுணிப்பாள்கண்டாய்.

வசனம்.

என்னகாணும் விஜயராசனே காட்டிலேசுஞ்சரிக்கப்பட்ட வேடு
வர்கள் சொன்னவார்த்தைகளைக்கேட்டுப் பவளக்கொடிமேல் மோகித்து
யிப்படி மயங்கித் தவிக்கலாமோ அல்லிசொன்னபடிக்கி பவளக்கொடி
நுன்பதுகளையில் கொண்டுவரவிட்டால் வச்சிரவரனினாலே சங்கரம்
பண்ணிப்போடுவான் நீ யாதொருபோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம்கா
ணும் அருச்சுனராசனே.

ஸ்ரீவிருஷணமூர்த்திக்குடி அருச்சுனராசனுக்கும் தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-சவாசி-அட-நாளம்.

பெரிதாகவேட னுரைத்தமொழிநீனக் கேட்டு
பெய்த்தனமாக உள்வதுஞ்சும்மதந் தானோ

அருச்சுனன்.

சர்யாகவேட னுரைத்தமொழியது தானே
சக்கரைப்போலே கிருக்குதெனக்குச்சொன் னேனே

கிருஷ்ணமூர்த்தி

சக்கரைபோலே கிருக்குதென்றேயே நல்லாய் உந்தன்
தாய்மாமன் பிள்ளையோடு நால்கட்டவுஞ் சொல்லாய்

அருச்சுனன்.

அக்கரையாய்மாமன் பிள்ளையென்றுல்தானே மலாயி கலி
யானஞ்செய்வதென்றி லேறென்றுமகாதோ நெயி

கிருஷ்ணமூர்த்தி.

நெக்காட்டினிலேதான் தனித்துப்புலம்புவ தென்ன வேறு
நங்கையர்மீதினிற் சிந்தைவைக்காதே சம்பன்னு

அருச்சுனன்.

இடைச்சிசுத்தாய்மாமன் பிள்ளையென்றுதானே ஐயோ காட்டில்
பிழுத்துச்செடிக்குள் யலைந்துதிரிந்தது பொய்யோ

கிருஷ்ணமூர்த்தி.

ஆண் பிள்ளையென்று பிறந்தவருக்கு யேச்சா யினி
ஆகாதென்றுனக்கு நான்சொல்லினால்வெலும் பேச்சா

அருச்சுனன்.

மாண்பிபுலம் நான்தானுன் பிள்ளையல்லவோசொல்லும், எந்தன்
வார்த்தைத்திணைங்கி யொருமனதாகவே நிலலும்

கிருஷ்ணமூர்த்தி

மங்கையர்மீதில் மையல்கள்கொண்டதினாலே காலை
மாட்டைப்பகவென்று பாலகந்திரோ முன்னாலே

அருச்சுனன்.

இக்கிதாய்மாதர் மேலமையல்கொண்டாற்கு மன்னு வார்த்தை
யெல்லாப் பதரியே மெய்மதந்தேபோகு மென்னு

கிருஷ்ணமூர்த்தி.

அவன்சொன்னபவளக்கொடி.கொண்டவரானிட்டால் வா
ளையுத்திதினாலேவெட்டியெப்போடுவாள்ரட்டான்

அருச்சுனன்.

மெல்லியவன்லாளாலே வெட்டியபொது மச்சுலாமி அந்த
மின்னுபவளக் கொடியைநடப்பேனே நேமி

கிருஷ்ணமூர்த்தி.

பவளக்கொடியின் வல்லபத்தைக்கேட்டு நீரும் மெத்தப்
பதத்திதடிக்கிறீர் கண்டாடொல்லாஞ்சிரிக் காபோ

அருச்சுனன்.

நலமாகிரெட்டு மாதனாத்தான்கலீயாணம் அந்த
நல்லகதைய யநிந்துசொன்னால்வெரு நாணம்

கிருஷ்ணமூர்த்தி.

கிலேனசையரினி உன்பாடுசொன்னேனைன் சொன்னேன் கி
ரெப்பியவார் ததைக்கி நான்வருவேனாதன் பின்னோ

அருச்சுனன்

மலையேறிப்பொருளு மைத்துனரோவரவேலும் என்
வார்த்தையைக்கொருந்தன் பாதத்திற்கும்பிட்டேன் நானும்

கிருத்தம்-இ-ம்-தேரடி.

ஆசைக்கிவெட்கமில்லை யென்றுமுன்னறிந்தோர்லாயால்
ஒசையாய்ச்சொன்னவார்த்தை வழிவிட்டத்தன்லிர்க்கண்டேன்
தேசந்மலஸ்தானிருஞ் செப்பியமொழிகேட்பாளோ
மாசிலாதுன்பியானும் வந்ததுபோதும்போதும்.

வசனம்.

அகோகேளும் அருச்சுனராசனே ஆசைக்கி வெட்கமில்லையென்
று பெரியோர்கள் சொல்லும் வார்த்தையை உண்ணிட்டுத்திறுனைகண்
டேன் அந்தப்பவளக்கொடி நீர் சொன்னபடி கேட்பாளோ கேட்கமா
ட்டாள் நானுன்பின்னாலே வந்ததற்கு மரியாதை போதும் போதுங்கா
னும் அருச்சுனராசனே.

பொது-கிருத்தம்-இ-ம்-சலாரு.

மன்னவன்விசையராசன் மாயவன்மடியின்மீது
கன்னியர்மயபலாலே கலக்கியேமயங்கிசொரந்து
பொன்னணிமகுடமின்ன பூமிபிறனாய்நானப்போ
அன்னம்போல்பவழமாது ஆழிழைவந்தாளன்றே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்னால் அருச்சுனராசன் மயக்கிவிழுந்து கா
னகத்தில் கிடக்கும்போது பவளக்கொடியாள் அந்தவனத்துக்கு வேட்
டையாடவருகிற கிதக்காண்க.

அதுசீர்க்கழிவெடிவாகிரியிருத்தம்

சித்துநிலாக்கடலெனவு முரசுமார்ப்பத்
தேரினவயர்கொருகொடி நடனமாட

எஃ பவளக்கொடி நாடகம்.

சுந்தரவெண்தாமரக் கிருபாமுனிசத்
தோகையர்களுக்கிழந்துவா லாத்திகற்ற
சந்திரன்போற்றமுடைநிழற்க்கவிஞர்கூடி
சுந்திரராமன்னை விருமாய்ப்பாட
அந்தணர்கள் பவர்கூடி ஆசிரகூற
மயில் பவளக்கொடி கொலுவில் வருகின்றோ.



நரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பவளக்கொடிவந்தாளே சிங்காதனத்தில்
பவளக்கொடிவந்தாளே.

அதுபல்லவி.

பவளக்கொடிவந்தாளே பவளராச்சியமெல்லாம்
தவராமற்செங்கோற்கை கொண்டாசாட்சியும்—பவள
சுணங்கன்.

தோகையர்கள் நடனமாடப் புகழ்ந்துதித்துத்
தாங்கமுடன் கட்டியம்போட்
லாவில் முத்தா மாலைகள்
பாடினோர் கொஞ்சமுட்வாட

மாகச்சந்திரன்போலவே யெப்பழச்சக்கிற்றெருடை
வைகடிடன்பிடிச்சந்திரன் கவினன்னலினைபடிச்சு—பவள

பவளக்கொடி நாடகம். 39 எஃ.

பேரிசைனாத்தாரிதுதிக்க ஒசைகள் கண்டப்
பொன்டத்திலும்பிரித்த
ஆரணமுதைதுதிச்சப் புலிபிழன்ன
யாரர்மற்றோருக்கதிக்க
தாரகைக்கணம்நரி
காருவன்குழலார்
இரத்தினப்பதக்கமின்னவே வடிவைக்கண்டோர்
மீளவகோடியென்னவே
சித்திரச்சிலம்புதுன்னவே மருமலர்கள்
சேவடிகளில்மின்னவே
வெற்றிசேசாம்புமன்னர் புத்திரிகமினருன
உத்தமிசாதிமில் பத்யினியாகிய—பவள

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தங்கியாகி.

நாலுமாமறைக்குமெட்டா ஞானபூணமாய்முன்னம்
மாலயனிருவர்க்கிதை வருந்தியுந்தேடிக்காணு
பாலவாரிதிகளுக்கண்ட பரப்பிரம்மசகலத்துக்கும்
மூலமாவதபரித்த முநிலையேசாணஞ்செய்வாம்.

விருத்தம்-இ-ம்-தார்பார்.

திடத்ததேர்சேர்வைக்காரா சிங்காதனத்திலேடி
தடத்தாடன்னலேட்டையாட கண்ணத்தினிற்செவ்வெருண்மீம்
விடத்ததேர்சேர்வா ஞாமப்பு பிலினைகொண்டிலேடர்
படைத்திலைவாயுக்கூட்டி பதிரியேவருருவாயே.

வரனம்.

ஆரடா சேர்வைக்காரா நான் வனத்திலே வேட்டையாடவேண்டி
ம் நமது வேட்டையாடப்படத்தலைவர்களை ஆயுத முனிதிப்புடனே
அழைத்துவாடா சேர்க்கைக்காசர்.

சேர்வைக்காரன்-வசனம்.

அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் அம்மணி.
வசனம்.

ஆரடா வேட்டைத்தலைவர்களை பவளக்கொடி அம்மணி வனத்தி

எசு பவளக்கொடி நாடகம்.

ல் வேட்டைக்கிப்போசிறுர்களாம் இந்தக்ஷணமே அழைத்துவரச்சொன்னார்கள் வாரும் வேடர்சனே.

வேடர்கள் வசனம்.
அப்படியே வருகிறேமைவா.



விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி.

குல்லாவுஞ்சிவசிலிட்டு குத்தீட்டிக்கலன்கொண்டு
வல்லபநாடிக்கொண்டு வந்தொடுசெயுப்புமாட்டி.
அல்லாரும்வேடர்சேனை யனைவருமொன்றாய்க்கடி.
வெல்லுடன்கணைகளொன்று வேட்டைக்காரரும்வந்தாரே.

தரு-இ-ம்-அடாநாளைம்.

கனவேடுவர்	சேனைகள்தொன்றினரே
கணிபோலுயர்தோள்	மொலியான்பவளாக
கொடியாளுநாயே	குடியாய்நிருத்தி
சுதித்தவெம்புலியுடன்	கோத்துணுகிரும்--கன
மிகத்தாடல்படை	கவரிநாங்கிலை
கொடிகள்அயலிலே	வெய்யாபொமாய்
மறுப்பினைக்கொடு	விழித்தருக்கிய
பெருத்தபன்றிநாடப்	மிகத்தடித்திடம்--கன
வலுவார்கைகிலேவல்	முனைவாள்அரிவாள்
பலவாந்தருங்	சுயராணாறுக்கொண்டு
வடுத்தருங்கணை	தெரிந்துயானைகள்
முடிக்கியெத்தனைப்	படுத்தும்வெஞ்சின--கன

பவளக்கொடி நாடகம். புதுளடு

எதிரேவரும்பா	னைகள்மேல்மலைபோல்
சலியாதமசாடியபே	ரிவர்கான்
சமர்த்தினிநிலை	விதத்தினிந்புய
பலத்தினிந்நிரல்	மிருத்தவெஞ்சின--கன

மட்டு-விருத்தம்.

படியினில்மதுவலர்க் கிடையெனவுதித்த
வதவுள பவளக் கொடிபேசானம்.

வசனம்.

சாணம் சாணம் அம்மணி பவளக்கொடிநாடகம்.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மங்கையற்காசேயெங்கள் மாறாவேசொல்லக்கேளாய்
வேக்களைவேடர்மற்ற வேட்டையினதலைவகொலையம்
தூங்காமாயவேட்டைசெய்ய சுருக்குடனெழுந்தகடி.
இக்கேயாசாரசாசல் முகப்பில்வந்திருக்கிறார்கள்.

வசனம்.

அகோசேனும் பவளக்கொடி அம்மணி இப்போது நம்முடைய
வேட்டைத்தலைவர்களும் வேடர்களும் சேனைத்தலைவரும் சேனைகளும்
நமது ஆசாரசாசல் முன்னே வந்து கூடியிருக்கிறார்களாமாதாயே.

விருத்தம்-இ-ம்-சுலாநா.

பகலவன்னிழுருமுன்னே பண்புடன்வனத்திலவேட்டை
சுருமுடனாடிமெத்த துரிதத்திலவருகவேளும்
வகைபெறுமாயசேனை மந்தருவலர்களான
சகலருக்கடியிதட் சனத்தினிந்பறப்பட்டு.

வசனம்.

அகோசேனும் சேனைக்காவலர்களை முழுது விடியமுன்னமே
வனத்திற்போய் வேட்டையாடி அறிச்சிக்காத்தில வாவெண்டிமாதலால்
நம்முடைய சாதகஜ ஓரகபதாதிகள் முதலான சேனைகளைக்கூட்டி சி
க்கிரம் புறப்படுங்கள் சேனைக்காவலர்களே.

சேனைக் காவலர்-வசனம்.

அப்படியே நல்லது அம்மணியே.



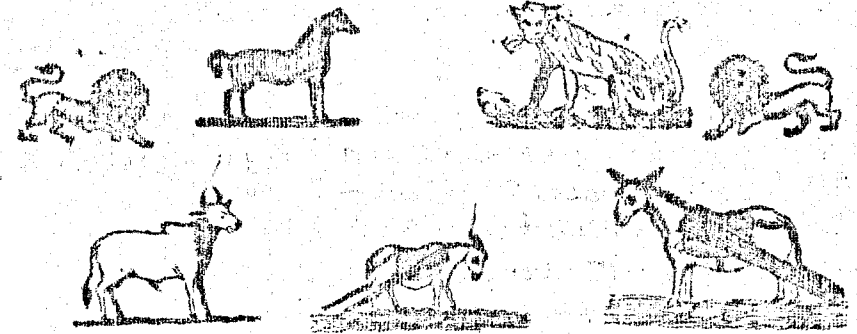
தரு-இ-ம் மத்தியமாவதி-ஆதிதாநம்
பல்லவி.

வேட்டைக்குப்பறப்பட்டாளே பவளக்கொடி
வேட்டைக்குப்பறப்பட்டாளே.
ஆதபல்லவி.

வேட்டைக்குப்பறப்பட்டாளே புட்டியிலிளம்புகொண்டு
நாட்டிசமுடன்செனைய சுட்டிவெருதுரிதமாய்-வே
சாணங்கள்.

மாணிக்கமகுடமின்னவே பிறகுதுதில்
வைத்திடுதிவதத்துன்னவே
ஆணிப்பொன்னுந்தமைந்த ஆபரணங்களுமபூட்டி
அதிரும்பம்பைகள் முககொம்புகள்
இமினாசன்னடைகள் வனமுழங்கவே-வேட்டை
வேட்டைக்கொம்புகள்தொனிக்கவே முத்துக்குடையும்
வேண்மதிபோலேபிடிக்கவே
பூட்டியகாய்கள்புலியைப் போலவேசிறிதற்க
பொறுவெடுகுளிலே விருதாப்பொடு
மிருகருக்கிலும் புடைசெருக்கவே-வேட்டை
எபத்தொடியார்சேனையவே சத்தின்மீது
இத்திராணிதன்சைப்போலவே முத்திராதிவசமிலும்
தத்திடுதிபாதங்கள் கடுகென்திட
அம்புவிசென்குஞ் கடுகென்திட
உகலுக்கிலே மெல்கொனித்திட-வேட்டை

விருத்திமதி-ம்-ஆனந்தவையி.
மட்டமல்லேநிதர்பவளக் கொடியாளந்த
மணர்ப்பவளக்கொடியருகாம் வனத்தில்வந்து
தடமானாத்தினைவிட்டிதங்குகாலு
தடங்கலிலுஞ்சேனாகா வலரைவைத்து
மிடபானகாலாட்டன் முழக்கத்தோடு
யெதிர்த்துவனந்தனைகலைக்க மிசன்டுசிறி
அடல்கொண்டுதொவிவரு மிருகவேட்டை
யாடினாத்திருவாகை ருடினானே.



தரு-இ-ம்-நாருகாக்கிரியை-ஆதிதாநம்.
பவளக்கொடிசொன்னபடி வனத்தைக்கலைத்தார் - பின்
பாரகெடெம்புகளி குலையலேத்தார்
அவாவரினைத்தபடி குலையவனிட்டார் - அவர்
அவாவரினைத்தபடி கல்லுகள்விட்டார்
கொட்டுகள்வேட்டைக்கொம்புகள் மிகமுழங்கினார் - சிநி
குதித்துவரும்போதுபன்னியை வேலால்குத்தினார்
எட்டிவருமான்களுக்கோ ரப்பூதுற்றினார் - பின்
எரினாந்துவருஞ்சிங்கமதன் னுயிராமாற்றினார்
சிறிவரும்வேல்கையையர்கால் வாரியடித்தார் - அவர்
செய்கையில்லத்தடிக்கொண்டு தலைபிடித்தார்
தேறிவரும்பாணைகளைக் கையைவெட்டினார் - அவர்
திரல்வலையுஞ்முயலைச் சேர்த்துக்கட்டினார்
கரடிகள்நனைப்பிடித்துக் காலையொடித்தார் - வரும்
கடமான் கள்தன்னோடியி ரோடுபிடித்தார்

மரங்களைமுறித்தெடுக்காட் டெருமையைக்கொன்றா? - வெண்ண
வாரவழிபார்ந்தொருகட்ட டாப்பில்லின்றார்
அப்போதுபவளக்கொடி வில்லெனத்தான் - அவள்
அறுகொடிபன்றிக்ந்துள் ண்டிலேத்துளைத்தான்
வெப்பமுடனோய்திக சங்கள்ளித்தான் - வரும்
வெங்கைபுலியானைசிம்மத் துமினாமடித்தான்
வெங்கிவருமிருகங்கள் தன்னையறுத்த - ஐந்தா
மென்மேலும்ரத்தநீதி வனத்தற்பெருக
இவ்விதமாய்வேட்டை யாடும்பொது - வேடர்
யெல்லாருங்கூடிமகிழ் வாகப்பெரிஞர்

விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

மோதிகெடுவனத்தனிலே வேட்டையாடி
மொய்க்குமுலாள்மடில்பவளக் கொடியினாளுஞ்
சிதமுதத்தனையாச வேறுமென்று
சேனையெல்லம்புடைசூழக் கவரிசீச
தாதுநாச்சென்பசச்சோலை நிழலின்கீழே
சங்கிதமுனாபுடனே பாடலாங்கே
மாதுவன்றனுடனிருந்த விவையனந்த
மங்கைமட்டத்தனிலெழுந்த வோகசகேடடார்.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மைத்துனரேயெனக்குரிய தோழரேயான்
வழுத்துமின்றவார்த்தையையிர் சம்மேகேனும்
சித்தமுடனிலேஹுணா சரியாய்த்
செப்பியசொற்படிபவளக் கொடி நான்வந்து
கொத்துலவுஞ்சோலையினில் வேட்டையாடி
குறிக்கீழ்விசிறுக்கின்ற எந்நிலங்கே
மத்தனவோசையங்கேட்கு தென்னசெய்வேன்.
மாதுதனைமணம்புரிய வருஞ்செய்வாயே.

விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வந்தகாரியத்தைவிட்டு வழியில்வேறென்றைக்கண்டு
சீந்தையிற்புலம்பஞ்செய்கை நீர்ந்குமுறைமையாமோ

பைந்தொடியவளதானரு நாமாகுபதைதன்னில்
இந்தியோசனைநீசற்ற தெங்கையொயநிநிலேனே.

வசனம்.

அகோகேனும் அருச்சுனராசனே நீர் வந்தகாரியத்தைவிட்டு வெ
நிலே வென்றைக்கண்டு மனங்கொல்லங் கலங்கியிப்படிபுலம்ப
வாமோ அந்தப் பவளக்கொடியார் நாமார் எட்டாதபழத்துக்குக் கொ
ட்டானிவிட்டதுபோல இந்தியோசனை நீர்மெக்கே படித்தீரே தெரிய
வில்லை அருச்சுனராசனே.

தரு-இ-ம்-சோகவாரி-கண்ணிகள்.

மாதவரோகேரீர்பெண்ணுசைக்கரும்பந்த
மாதுபவளக்கொடி சிதரா
சுவாமியெத்தன்மேற்கே பழுண்டோயினில்
செய்வமுனிவருண்டோ சிதரா
யெக்கன்குலத்திற்புதன் தவஞ்செய்கையில்முன்னோர்
நீளைதனைக்கன்கெமையலாகையோ
சங்கையுடன்னிஸ்வா மித்திராஸ்செய்தபழம்
குலைந்துமையல்லாகனிலையோ
கந்தனா தன்சொன்ன வார்த்தையாலேயொரு
கானக்குறத்திபாறும்பணியலையோ
சத்தமுடனேநீரும் விருந்ததாபத்தினிலே
தராதற்குமாராகுமபிறக்கலையோ
நான்தான்பெண்மீதில் மையலானேன்நீர்
நதட்டுகிரீசும்மாபகட்டுகிரீர்
யென்காறுமநானினைத்தகாரியத்தைகம்மா
யெட்டாதென்றேசரிகட்டாதேயும்
மங்கையரிடத்தினில்தொலிக்கின்றநாதம்
மத்தனவோசையதுசேட்குதுசெவியில்
புகுந்தவடவனத்தனில் கன்தனித்திருக்கமனம்
பூரிக்கல்லையோனேதுசெய்வேன்
என்செய்வேனவள்தனைநான்குண்டிசெரவிட்டால்
இவியன்னத்தன்வீரும்வுன்னேனே
கவனமுடனவளபொலுருதோற்றமாய்க்
காணுகுசெல்லமனமாணுதையோ

அய் பவனக்கொடி நாடகம்.

எப்படியும்வன் தன்னைச் சொந்தாலொழிய
யெத்தனைகள்தொன்றாறு தானேறாறு
ஆப்படியென்வார்த்தைக்கிரிசாசநாலுடமக்
கொடிபுண்ணியமுண்டிசந்தனே

விருத்தம்-இ-ம்-வரணி.

கொடைபயச்சிறந்தகிருஷ்ணனோகேசர்
செவலமென்றெண்ணவேண்டாம்
விழப்பிராமணன்போல் வடிவதுகொண்டி
கீழ்விழந்துபரவிகைகதண்டி
பெரியவேகொட்டி கிறந்தவர்போல்
கிருக்கிறேன்கீரும்பெண்வடிவாய்
யெந்தன்மெல்லிழந்துபென்பெருங்கணவா
யிறந்தையோபெனச்சொல்லியமுனிர்
அரிவையாள்பவனக் கொடியிதைக்கேட்டு
யான்புடனவருருவாள்வந்தால்
ஆலசநாயகனையெழுப்புவாயென்றால்
அவனெனையெழுப்புவானப்போ
தெரியவதுவடிவை நான் கண்டினைன்னென்
செய்யையாமிருந்தானோயானால்
நிநாமணது செய்கேன்விலையென்றானியான்
பினைதவிலமறத்திலேவேனே.

வசனம்.

அகோகேளும் கிருஷ்ணகலாயி நான்வயதுசென்ற விழப்பிராம
ணன்போல் வடிவதுகொண்டி கிறந்தவர்போலக் கீழேவி
ழந்து கிடக்கிறேன் கீரும் பெண்வடிவதுகொண்டி யென்மெல் விழந்தமு
தால் அனைக்கேட்டுப் பவனக்கொடிவருவாள் வந்தவுடன் கீரும் அம்
மணி யென்மெல் விலையிடசைத் தாவேணுமென்று சொன்னால் அவன்
யென்னை யெழுப்புவான் அப்போது நான் அவனழகைப் பார்ப்பேன்
நல்லருமயாமிருந்தால் கலையாணம் பண்ணுகிறேன் அப்படி யில்லாத
போனால் நானாகவே நிகைக்கவேலில்லை இப்படிச் செய்தும் கிருஷ்ணனா
ர்த்தியே,

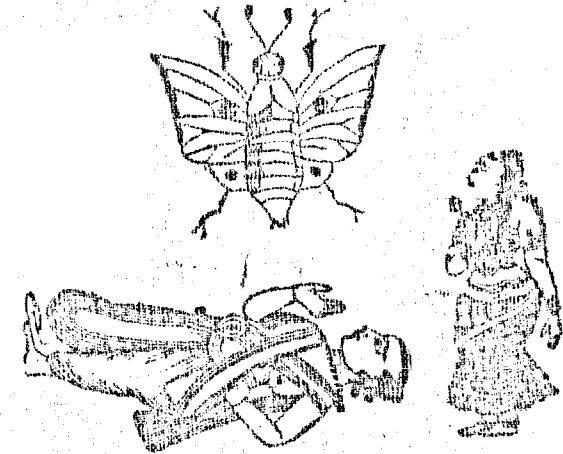
கிருஷ்ணனார் துதி-வசனம்.

அப்படியே நல்லது விசையரசனோ.

பவனக்கொடி நாடகம். 43 அக

விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

விசையரசுமன்றயோன் வடிவதுகொண்டி
வெம்பியெகதண்டிசந்தனே
அசையிலாதிருந்த போகோப்போல
யவனிமேற்கிடக்கவுங் கிருஷ்ணன்
இசையுட்கல்மாதர் வடிவதுகொண்டி
கிருகண்ணீர் நெனவோட
திருகடிகிறக்கண்டோர் யாவருமயக்கந்
திருக்கொடியைவனிட்டமுதான்



தரு-இ-ம்-நலம்புரி-ஆதிநாடகம்.

கண்ணிகள்.

இந்தநெடுவனமீதி	வந்தனாபிரபோகமுன்
வன்னபுறியெய்தேன்	வென்செயவேன்-மன்னவா
விந்தையுடன்நாந்தி	வந்துவெய்மெய்கொட்ட
அந்தவிஷமேறியே	யிறந்துகிடக்கின்றாய்-மன்னவா
கின்னவயதிலென்னை	மகிழ்ந்துநாலிகட்டியிப்போ
சுழியவிட்டமே	கிறந்தயோ-மன்னவா
யென்னமோனாய்க்கன்	செய்துமறுபென்ப்போ
கிறந்தவிதிதலைக்கானவே	வந்ததோ-மன்னவா
வேங்கைப்புகைமீத	யானைநுதலிக்காட்டியிப்போ
வெம்பியுட்கல்மாதர்	கிட்டிகைந்தயோ-மன்னவா

இலீயொரு கெதியில்லை
ஊர்வனக்காட்டிந்

உ. பி. சீனிவாசன்

மெய்யன் சிவசுந்தரன்-மெய்யன்

முதுவரை அல்லாது
உயர்ப்பெயர்த்து

இந்தக் கட்டிடத்திற்குப் பெயர்

உ. தரகுமாரத்தேவர்

செய்வாளர் இலேபை-மன்றம்

தருவார்தெய்வலோகத்தா னென் னிடேடத்தயோஜிப்போ
தயவாயெனெமறுத்து சாயச்சியமேசென்றயே

நாட்டிலுள்ள பண்பு வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சென்னை-2-ம்-கட்டம்.

மா தவனமுதும்போது மயிலுதரக்கொடிப்பென்னுண
து தவனெருவன்வந்து தோகையெனதுவெதென்ன
திருமுகத்தன்கொட்டி. செத்தனர்வனத்தினுடே
குதலாலுழிந்தேனென் திடலவனத்தான்கேட்டான்



விருத்தம் - இ - ம - முகாரி.

தும்மணிசொல்லக்கேளா யாவரோசெத்தாங்கே
வித்தியேவாழ் துள்ளினார் மெல்லியேயிதென்கெண்ண
யெம்மருகதண்ணிதொட்டி யிறந்துமெலிட்டாரிப்போ

மெய்யுறுதலுண்டிதொட்டி. யிறாதுமேவிட்டாகிப்போ
இம்மைமேய்ந்துகொண்டினை பென்றசொல்லாக்கோட்டென.

517011

அகோகேசரம் அம்மணி தீர்த்தவளத்தின் அதிசயம்பார்க்கப்போ
 னான் அக்கேசொரு ஷபரமண லிறந்துபெட்கிறான் ஒருபெண்ணு
 துக்கொண்டாங்கிறான் அந்தா யென்காலென்னுகேட்டென் யென்பு
 டுளை சதன் கொட்டிநீர்த்துபோனா யெங்குத்தனைபுயிலிலை பா
 னென்னெய் சென்னென்னு பட்டிபடுகார் தீர்த்தமணி.

புள்ளிக்கொடுத்ததற்கும். 49-215.

பலவர்க்கெனது - விரும்பம்.

அப்படியானால் எந்தவிதத்திலுமுள்ள சொல்வாய்பாக்கள்.

புதிதில்-வந்தன

உள்ளேயே இருப்பதால் இந்த கனத்தல் பண்ணைமாதிரியேயல்ல
உடம்பு முதுகெகாண்டிருக்கிறது தாயே

பலளக்கொடி வரனம்

ஆதோகேதனம் பாங்கிமார்க்களே சமதுவனத்திலி புண்டியமாக்கோ
லையன்மை. ஆதோ ஓருநிராமனை யிறத்தாவிட்டதாய ஒரு பெண்புல
ம்புத்ததாய் சமதுதாநி. சொன்னான் அனதம்போய் பார்த்துவருதோம்
வருவாய் பாங்கிமார்க்களே.

மாண்புமிகு,

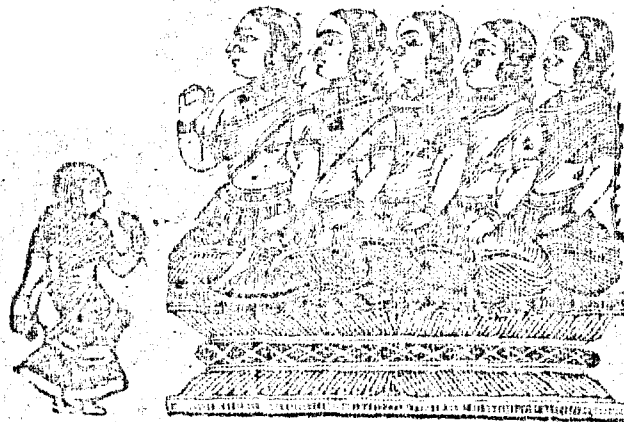
എല്ലാവരും സർവ്വതോമുഖമായി ചിന്തിക്കട്ടെ.

சென்னை-2-உ-ம-த-புலகவுட.

எந்தவுசெந்ததென மெங்கிருந்தெங்கெப்போர்
 மித்தநல்லனத்திலுதிர்நன் வந்தநயென்னநாரியம்
 விந்தையதாங்கிநீக வேதையுதிர்ந்ததென்ன
 வந்தனப்பெரிவாய்நென்ன புன்னமையபுனாதெய்வாயே.

வாழ்க.

ஆம்மணி கீழிருக்கிறது எந்தளவு யெங்கிருந்தெங்கேபோய் இத் தவணத்தினில் வந்ததென்ன இவர் யெவ்விதமாகிந்தான் உமதுபேரெ ன்ன இவர்பெயரென்ன கருங்காக்கச்சொல்லுவாய் ஆம்மணி.



தஞ-இ-ம்-நா-த-க-ம-க-இ-நி-ல-யி-யு-இ-நா-எ-ம்

ஆம்மணிபோய்

சாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பற்றிய செய்தி: துணை

காபூசியா என்பவனென்றேயுள்

சுதந்திரத்தையுடையவர்கள்

பலளக்கொடி நாடகம்.

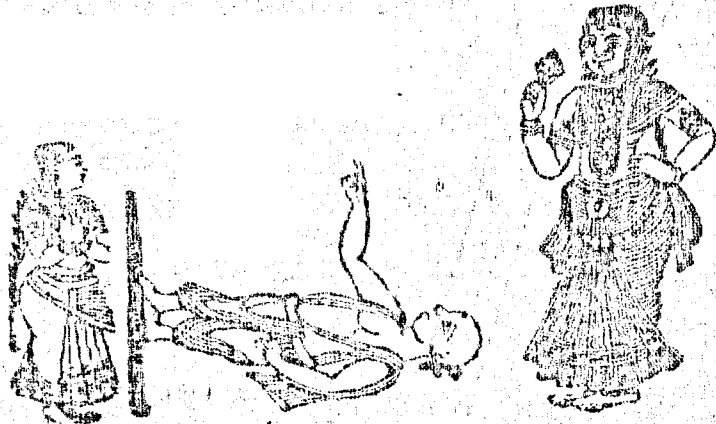
செம்மையாயென்தந்த வாகாராயாரும்வென்னம் மா-இந்திர
தெய்வபதியாரும் யென்னவென்றினிசொல்வோம்மா
இந்திரபிரஸ்தலத்தி லிவந்தாசிடமகாயரம்மா-யென்னை
வழுமிராயத்திலே - யிருவர்க்குமாலேகிட்டாரம்மா
சந்தோஷமாக யிருபேருக்கடிமிருந்தோம்-பின்பு
தரணிப்பிரதுட்சனம்செய்து நீராடவந்தோம்வழியே
வரும்போதுதொடங்குண்டை, மிதித்தோமோயிருபேரும்இங்கே-வழி
தப்பியேவந்தோம் தெரியாமலென்னசெய்வோம்மா
கதண்டொட்டியேயிங்கே மன்னவிரந்தாரொன்னம்மா-உன்
பாக்கியமங்கிலிய பிட்சைக்கொடுக்கவேணும்மா
என்பிராணகாதருக் கிப்படிவரலாமோஅம்மா-இனி
யென்னசெய்யவேண்டிய யெங்குநுண்ணியிலேயேஅம்மா
என்பாக்கியம்நீகித்த பிடித்திலென்கலிக்கவந்தாய்-இப்பே
யெப்படியாகிலும் பென்னுயர்ச்சிக்குவாயம்மா

பொது-விருத்தம் இ-ம் சங்கராபாணம்.

பெண்ணென்றப்பேயுக்கூட மிறங்குமென்பெரியோர்வார்த்தை
உண்ணமயாய்ச்சொல்லக்கேட்டு வுனக்குகாணிசங்காதுண்டோ
பன்னாகமொழியேநீதான் பதனியேயழுக்கெண்டாம்
முன்னாகபுருஷன்மன்னை யிப்போதேயெழுப்பவேணே.

வசனம்.

நேசும் பிராமணப்பெண்ணே பெண்ணென்றால் பேயமிரங்கு
மென்று பழமொழிசொல்லுவார் உனக்குநா னிசங்காததுண்டோ நீம
னஸ்தாபப்படவேண்டாம் மிந்தக்கண்ணத்தில் உன்புருஷனை யெழுப்பித்
தருகிறேன் பயப்படாதே.



பலளக்கொடி நாடகம். முடிவு.

விருத்தம் இ-ம்-ஆடாணு.

பார்க்கவும்பலமும்து பார்த்தனைக்கள்ளென்று
பேர்க்கவேமதித்துக்கொண்டு மிருள்முதிர்வானுல்பார்த்து
இரக்கமாய்முதுமெச்ச வேக்கையச்செல்லகண்டு
மார்த்தமாய்மனதி மூத்து வாகாணர் மிண்டமென்னுள்.

வசனம்.

ஆளுல் வருங்குள தாதிமார்களே இந்தப்பாசாங்குசள்ளியை அ
ப்பாலே தள்ளினிதங்கள் இறந்துகிடக்கிறவனைப் புரட்டுவகன்பாப்ப
போம் தாதிமார்களே.

தாதிவள்வசனம்.

அப்படியேகலைபாக்கியம்நாயே.

பலளக்கொடிவசனம்.

அநோஷாருங்கள் தாதிமார்களே இவனுடைய முதுகிலேமச்சரே
கையு மிவனுடைய அழகு காந்தியும் பார்த்தும்போது தேவாதிடெண்ட
ம்போலே தெரிகிறது இவனை யெழுப்பலாகாது மோசம்வரும் பலள
க்கொடியையறுத்துச் சுட்டுவீர்கள்தாதிமார்களே.

தரு-இ-ம்-புன்னுகவாரிஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

வானவர்களபெண்ணே வலதழிக்குங்கள்னடி.
காசகத்திலவந்திலனும் கதண்டொட்டியாண்டவன்மோல்
பாசாங்குள்ளனிவன் பார்த்தன ருள்ளனாமிவன்
வாசவன்மன்மகனும்வன் மாமவற்குமைத்துன்னுன்
முதுகிலேதான்மச்சரேகை முன்னமும்கின்னமுமும்
மறுமொழிநானிலேதான் நட்சத்திரஞ்சோதிமின்ன
பல்லொரியும்பாசவினை பாதத்திலேசெந்தாமறை
லில்விசையனருக்கனனடி மிசைமுருக்கமுசகும்
மாம்பழஞ்சுந்தோளமுது மச்சரேகைமிச்சமடி
அரணங்கேதாதிமார்களே அழகுதனைப்பார்க்கையிலே
மெத்தமையமாகுதடி மிக்னாசேகாமலினை
சித்தமவைத்துயெழுப்பிவிட்டால் சீரழிவுமெத்தவுண்டெ

பெரிய பவளக்கொடி நாடகம்.

நாடியகொடியவது தழைத்திருக்கக்கட்டுமென்றான்
கோதுகுழல்நாதிமார்கள் சொடியதுத்துக்கட்டினாரே

விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கட்டுமென்றுணர்ந்தவார்த்தைக் கூறின்கேட்டுப்பார்த்தான்
இருஷணதோதுசனையயா இருப்பார்செய்யவேணும்
மட்டில்லாஅழகுநன்னை மாதவன்கட்டலைவந்த
கட்டெல்லாம்கட்டிப்போகக் கண்ணிசார்ப்போன்றே.

அசனம்.

கொடியிடைமின்னுர்க் கோதைப்புவளக்
கொடிநிலையருந்துக் கொண்டுதாளவந்து
அருச்சுனன்கால்கை யணையாமலென
மிருக்கியெகட்டினு ரேத்திலைமார்கள்
கட்டவுக்கொடியுங் கடுகிலையிற்று
விட்டதுகொண்டு துண்டதாபப்போ
மாணவென்றிடுங்கண் மங்கையர்க்கடி
ஆணையின்சங்கிலி யாலவர்கட்டினார்
கட்டினாசங்கிலி களாலெனண்டாய்
விட்டிடக்கிருஷ்ணனா விசையனும்கிணைந்தான்
சங்கிலியருந்து தானதுபோக
மங்கையவளக்கொடி மார்பில்கிடந்த
மாணிக்கசரப்பளி மாதவன்கட்டினார்
ஆணிப்பவழக் கொடியுமேகட்டினான்

பெரிய விருத்தம்-இ-ம்-அபுரூபம்.

கட்டியேபோட்டிமக்கை கணதண்டனகடுகிலேறி
மட்டில்லாத்தாதிமாரு மண்டபந்தனிலேசென்று
கொட்டியேமூழ்க்குங்குத்துக் கொலுவினிவிருக்கும்போது
கிட்டென்றுஅருச்சுனனருன் கீக்கிரடிமூல்தானன்றே.

வசனம்.

ஆகோ தெப்படியென்றால் பவளக்கொடி மாணிக்கசரப்பளிமிரு
லேலட்டிப்போட்டுபோனதற்கு அருச்சுனன்கொழுந்திருந்து மாயவரி
டத்திலவந்துசரப்பளியைக்கொடுத்திவிட்டுக்கொல்லுகிறவிதமாக

பவளக்கொடி நாடகம். 92 அள



விருத்தம்-இ-ம்-சவரானு.

கணகிரோயெனதுதோழா தளையின்லட்சணத்தை
பெண்டிசையுலருதன்கி விருக்கின்றமின்னுரிந்த
குண்டொப்பெவாமர் துக் கொப்புண்டோசொல்லியாயா
வண்டனிகுழலினுரை மாலைநாகுட்டுலேனே.

வசனம்.

நுணல் கேளுங்களையயாகவாமி கிருஷ்ணமூர்த்தியே கிந்தப்பவள
க்கொட்கி ஒப்புசொல்லலகென்றால் யானாசொல்லுகிறது எல்லான்
தேவி பார்வையுமீடல்ல இராமருடையதேவி லட்சுமியுமீடல்ல பிரம்
தேவன்தேவி சரஸ்வதியுமீடல்ல பெமநர்மராஜன்தேவி மோகனனி
கையுமீடல்ல தேவேந்திரன்தேவி கிந்திரசியுமீடல்ல சந்திரன்தே
வி ரோகணியுமீடல்ல சூரியன்தேவி சாயாஸதியுமீடல்ல கந்தருடதே
வி வள்ளியம்மலுமீடல்ல பன்மதன்தேவி ரதிமாதாமீடல்ல ஸுமரமி
ன்னலிலே கோதியின்னலுக்கு ஒப்பானப் பவழக்கொடியை நான்கு
யாணம்பன்னலுமல் வருகிறதில்லை கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

யென்காணும்வான்விசையா இப்படிமதியுனக்கு
தென்மொழியெனதுநகை பெத்தினாதுபோகாதேக்கி

அ.அ. பவளக்கொடி நாடகம்.

மாலைநேரம் அல்லிகாச கன்னிகைமற்றவர்க்கு
தூணி வளழிகோமெந்த தளஞ்செயாஉவந்திடாயே.

வசனம்.

ஆனாலும் பிள்ளைய விசையா யென்னுடையதங்கைமார்க்கு
பத்தினி துரோபனை நுகதன்னி அல்லியாசாணியென்று சொல்லப்
பட்ட மற்ற யேழுலட்சக் கன்னியர்களுக்கும் இவள் சொம்ப அழகை
என்று நினைத்திருக்கிறாள் அவர்களை வினாவினாப் பலதக்கொடி அழ
கோ சொல்லும்பிள்ளைய அருச்சுன.

விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

யென்னதான்சொன்னுந்நான் யென்சென்க்கேரிடாது
அன்னம்போல்காடயாளத்த ஆயிழைபவளக்கன்னி
யின்னைநான்மாலெட்டு மேனியே அணையவேன்மீம்
உன்னடிபணித்தேன்வாமி வுதலிசெய்தருளுவாயே.

வசனம்.

ஆனால் வருங்கனய்யாசவாமி கிருஷ்ணமூர்த்திநீர்யென்னத்தைச்
சொன்னும்சரி நானத்தப் பவளக்கொடியாளை மனமாலெகூட்டி அவ
ளுடனேகூடி யணையாமல் வருகிறதில்லை உம்முடைய கிருபாகடாட்ச
முண்டாடிவேணும்ய்யாகவாமி.

விருத்தம்-இ-ம்-நேதாரகௌளர்

பங்கயஞ்சிர்கண்ணாரும் பவழற்கொடியான்தாதி
பங்கையையஹட்கிவைத்து மன்னனைக்கட்டிவைத்த
தங்கமாணிக்கத்தானே தூணிறைத்திட்டாத்தின
தொக்கி ன்சரப்பனியைத் தோசையேவாக்விவாராய்.

வசனம்.

அகோவாருங்குள் தாதிமார்களை நாம் அரண்மனைக்கிப்போகவே
ணும் ஆனதினாலே யென்னுடைய சரப்பனியை வாங்கிக்கொண்டு வரு
வீர்கள் தாதிமார்களே.

தாதி வசனம்

அப்படியே நல்லபாக்கியமம்மா தாயே.

பவளக்கொடி நாடகம். 42-அம்.



விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

ஆர்காணுமன்னவென்க ளாச்சிதான்பவளக்கன்னி
மார்பினிற் போட்டிருந்த மாணிக்கச்சரப்பனியை
தாருமென்றுனாத்துக்கோட்டாள் தாடியுந்நானும்ப்போ
கடரியேகேட்டாளத்தக் கொடியிடைமாலுதாளே.

வசனம்.

அகோவாருமய்யா அரசனே யெங்குளாச்சி பவளக்கொடி பொழு
து சாய்த்துபோய்விட்டது அரண்மனைக்குப் போகவேணும்மென்று உ
ம்மைக்கட்டிவைத்த மாணிக்கச்சரப்பனியை வாங்கிக்கொண்டு வரச்
சொன்னான் கொடுப்பிய்யா அரசனே.

தரு-இ-ம்-செங்கல்-ஆதிநாணம்

வாருங்கூடிதுதிமாரே யெந்தள் வாழ்ந்தையக்கொளுக்கன்கீரே
உங்கன்மாறு - மெக்கன்மீது - மித்தலாது - செத்ததேது
சொல்லுவீர்தாதிமாநீங்கள் உங்கன்சோலிக்கிவந்தோமோநாங்கள்
என்னைத்தொட்டு-கீரலைகட்டு - நீர்யெனைவிட்டு-நீர்ப்பொப்பட்டு
பொழுதுமீதென்னவாது அடி மாலைகேந்தாழிப்போது
உங்கன்பொட்டியே-யானுந்திட்டியே-பொருள்கொட்டியே-கணமகம்

வந்தேனோச்சொந்திட்ட அடி மாதமொழைந்தேச்சகட்ட முயே
என்னவனையோ-பிதுபலையோ - உங்களுக்கையோ-பணத்தூளையோ
கொள்வெந்தேனோடிபெண்ணோ-அதைக்கொடிப்போதுகண்ணோ
உங்களுக்கொட்டை - யேரிசீட்டை - கிளைப்பூட்டை-முறித்தேட்டைத்

திருடிவந்தேனோயிப்போது உங்கள் செம்பவளக்கொடிமாது
யென்னைத்திட்டினுள்-சுலைக்கட்டினுள்-பயந்தத்தட்டினுள்-கிட்டட்டினுள்
மாமன்மகனென்றுதானே யென்னை வந்தலக்கட்டினுள்மேனோ[லுள்
அடிமாதே-பெத்தலக்கோடு - கிட்டப்போடு-கெனக்கோடு

கட்டினுலத்தேனோயிமோக மந்தக் காரிழையென்மனப்பாகல்
கூடிக்கனந்து - முகமலர்ந்து - அகமகிழ்ந்து - யெனைப்புகனந்து
யிருந்தாலல்லோதேரிய மந்த யெந்திழையாவிடகுரிய
மதுவில்லாமல்-யெனுகொல்லாமல் - கிட்டில்லாமல்-கெனுகெல்லா

[மல்
போனீர்கள்தாதுகாந்தாது சண்டைப் போர்செய்யுலாமென்றால்லாடி
கிட்டப்போது - சென்றுதாது - உங்களுமாது - தனக்கொடி
வசனம்.

ஆனோவாராய்தாதி யென்னைக்கட்டிப்போட்டி போனகிறகுலத்து
சரப்பனியைக்கொடுவென்றுக் கேழ்க்கிறுமல்லவா உங்கள் கொட்டை
கொத்தளம் அங்குகமேரிக்குத்திதுத் திருடிவந்தேனோ என்னை கட்டி
வைத்துப்போனீர்கள் ஆனதினாலே சரப்பனியைக் கொடுக்கமாட்டே
ன் வாய்வந்தபாக்கியத்தை விடுவெனோ சொல்லும்பெண்ணே.

விருத்தம்-இ-ம்-கல்லியாரி.
யென்றுதுகேட்டித்தாதி யெந்திழைவிவன்றனக்கு
நன்றதுசெய்யத்தீது கமக்குமேபயித்ததென்று
ஒன்றுதானாகக்கொள்ளுது ஒதுவந்திடுகில்லை
சென்றுதானதுவாய்வனச் செறிவழக்குரைப்போம்பெண்ணே
வசனம்.

ஆனால் வாரும்னது உனக்குச்செய்த உபகாரமெல்லாம்வேங்கை
க்குச்செய்த விஷதாரிமாச்சது ஆகடியம்பேசினும் பெழுப்பிவிட்ட
தோஷம் சொல்லவந்திர்

விருத்தம்-இ-ம்-காட்டோதி.
வாய்வேகமாகவந்து மண்டபத்தனிவிருந்த
தாய்வளக்கொடிக்கீ சாந்துவார்தாதிமார்க்கள்

ஆனிலையானேகேளாய் அன்னையென்னசொல்வோம்
நிபவனுலாந்தவார்த்தை செய்பவர்க்குடாதமமா.

வசனம்.
ஆனால் வாரும்மாதாமே நாய்கள்போய்ச் சரப்பனியைக் கேட்
டதற்கு கொடுக்கமாட்டேனென்றான் அவன் சொன்னவார்த்தை யின்
ளபடியென்று சொல்லக்கூடாதுவும்மா தாயே.

விருத்தம்-இ-ம்-கமாக.
அப்போதுசொன்னேறன்றா னவியோடுமேழுப்பலாகா
தப்பதுவருமென்றெண்ணித் தையலேயுகாததேனல்லோ
கிட்டப்போதுதாதிமாடு யெந்ததந்தரப்பளியும்
ஒப்பதுஉன் கிழைமொசொல் ஒண்டொடி பயணஞ்செய்கி.
வசனம்.

ஆனால் வாருங்கள் தாதிமார்க்கோ நான் முத்தியென்னென்னல்
லவா அவனையெழுப்பிவிட்டால் மேசமென்று சொன்னேனே இப்
போது யென்னுடைய சரப்பனி போனதும் போகட்டும் நாம் அரசன்
மனைக்குப்போகவேணும் பயணப்பெரி முழக்குவீர் தாதிமார்க்களே.

விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாதி.
பயணமென்றுநாந்தவார்த்தை பார்த்தனங்காநிற்கேட்டி
வயணமென்சாமிருஷ்ண வறவென்னகொள்வென்கிட்டப்போ
கயமுள்ளஅன்னப்பாட்டி நன்றதாய்லடிவுகொள்ள
செயமருள்புரிவீர்கிருத்தன திருவடிசாந்தானே.

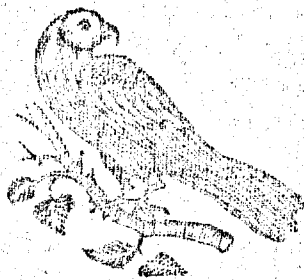
விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.
விசையற்குவிடிவருக்கிணன் விக்கைதன்னம்போலசெய்து
இசையவேதாழும்வேடர் வடிவமுமெடுத்திக்கொண்டார்
வசையிச்செய்செருப்புமாட்டி வகையுடன்குல்லாப்பிண்டு
அசையும்கிலக்கிலேத்து மானகத்தன்னிக்கிலிதான்.

தரு-இ-ம்-மோகனம் அடதாளசாப்பி.
பல்லவி.
வேடன்வந்தான் - துவாரகை - வேடன்வந்தான்
அதுபல்லவி.

வேடன்வந்தான்வெற்றி குடிக்விஜயனை
நாகிம்அன்னமாய்ச்செய தாடல்விடேகொண்டிவேடன்

சரணங்கள்.

அம்புப்பிடித்துக்காலில் அதமொள்ளாடிதொட்டு
அம்புறுத்தோணிமுதுவிளி லணியாய்விரிவூகட்டி—வேடன்
பம்பியகச்சைசட்டி பார்வைக்குநலாவுமிட்டி
பார்த்தோர்கினைத்தபடி யாகநிறைவேறவே—வேடன்
பவனமாணக்கொடியாள் சிறுத்தபணியினடராள்
அவனைக்கலியாணஞ்செய் தரசர்கள் மகிழ்ந்திட—வேடன்



விருத்தம்-இ-ம்சஜாஹு.

பருபதமுலையாளானும் பவனப்பட்டணத்திலவேடன்
அருமைசேர்விசையான அன்னத்தைக்கனகமிலேந்தி
உறமையாயநிகபொனக ஞள்ளவர்கொள்வீரென்று
தெருவினில்விலைகள்கூறி வேடனுந்நிரிகின்றானே.

தரு இ ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மந்திரவேதம்படித்திருக்கிற மறை யோரோ-எந்தன்
சொந்தஅன்னத்தைத் துள்ளிலாயிலேகொள்ளு வீரோ
விரத்திலேமிருத் தோங்கிவருஞ்சத் திரியோ-கையில்
வாண அன்னத்தை வாங்கிஒலுமூரி யோரோ
பணத்திலேகுடியாயிருக்கு செட்டி மாரோ-இப்போ
குணத்துடனேவிலை கொடுத்தமகிழ்ந்துகொள் வீரோ
நன்னூல்விதத்திற் பழக்கமிருத்தவே ளாளோ-இந்த
அன்னத்தைக்கொள்ளுவீர் அறிவில்மிருத்தவல ளாளோ
யேமுலையைக்கூற்து திரிகின்றபெண்கொள்-இது
ஆயிரம்பொன்விலை வாங்கிஒலுக்கட்டி ரன்னகாண்

முத்தக்கொடுக்குமடி மீதிலேநிலை யாகிம்-வுங்கள்
குத்துஸ்தனத்திற்குதித்துத் திரித்துத் தாகிம்

நனி-விருத்தம்.

பவனக்கொடியாள் பாக்கிவெல்லாம்
உவப்புடன்வந்து உயர்கிலேவேடனே
சிவப்பமுக்கு செங்காலன்னம்
இவைக்குளவிலையெ டின்னதென்றுமாயாய்
வசனம்.

(பாங்கி) ஆடாவேடா இந்தஅன்னம்விலையென்ன வேடன் இர
ண்டாடிரம் பொன்னம்மா. (பா) அப்படியா இரண்டாடிரம்பொன்னு
(வே) ஆமாம் அம்மம்மார்களை கண்ணிலே முத்தம்வைக்கும், காதி
லேமுத்தம்வைக்கும், முலைவிலேமுத்தம்வைக்கும், கன்னத்திலேமுத்
தம்வைக்கும், வெகுபெண்களிடத்திலிருந்து இந்த வேலையிலே தொ
ந்தமானதம்மா (பா) ஒருவிலையாப்ச்சொல் வேடா (வே) ஆயிரம்பொ
ன்னில் அணாக்காசுக்கூட குறையாது தாயே சம்மதியென்றால்பாரும்
இவ்வேயென்றால் வேறிடத்தின்பாரும் (பா) ஆடாவேடாநீசற்றுரோம்
நின்று எங்கள்ஆச்சியாண்டையிலே சொல்லிவருகிறேனப்பா.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மீன்றுற்றவிடையாளொறாற வேடனன்னத்தையெத்தி
மன்னுற்றதெருவில்வந்து அவன்விலைகூறுகின்றான்
அன்னத்தைப்பார்க்கவென்றால் ஆயிரம்சென்போதாது
யென்னத்தைதச்சொல்வேனம்மா விதுபோலேயெக்குமில்லை.

வசனம்.

ஆகோ கோளும் பவனக்கொடியம்மணி தெருவிலொருவேடன்
அன்னத்தை விலைசொல்லிவருகின்றான் அனைப்பார்க்க ஆயிரக்கண்க
ளவட போதாது பென்னத்தைச் சொல்லுவேனம்மா அதுபோலவே
யெக்குக்கண்டிலையம்மணி அப்படியானால் அந்தவேடனைக்கூட்டி
க்கொண்டுவாருக்களடி பாக்கிசாள்.

பாங்கி வசனம்.

ஆடாவேடா யெங்கள் நாச்சியார் உன்னை யழைத்துக்கொண்டி
வரச்சொன்னாள் வாராய்வேடா.



விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

ஆக்கமா மாதுயென்னை அழைத்தது அன்னஞ்செய்த
பாக்கியமெல்லாமின்றேபளித்ததுபேதமில்லை
நாக்கியேயென்னைச் செந்தநரித்திரம்போர்குதின்று
வாக்கி னுலுளா துலேடன்மங்கையாள் சபையில்லந்தான்.

பவளக்கொடிக்கும்-வேட-ஊக்கும்-சமலாதம்

தரு-இ-ம்-பிராகஸை-கண்ணிகள்

புதுமையாவருகிறதேது அந்தவூர்
புகல்வேறுமடா வேடா

வேடன் சொல்.

சதிர்பெறுங்கடலோர மதுரபுரிவிற்குடி.
தங்கியவேட நாத்தானமமா

பவளக்கொடி சொல்.

இந்த அன்னம் பிடிந்த தெந்ததேசமதை
இன்னமே சொல்லும்நீர் வேடனே

வேடன்.

அந்தமுடன்குரு நாட்டிற் பிடித்த
அன்னம் துதா எம்மா

பவளக்கொடி.

முன்னமேபெண்களையெல்ல யிருந்துபழகினதா
முக்கியமாபுரை வேடனே

வேடன்.

அன்னமேயென்றங்கை சபத்தினாயிடத்திலில்
அழகாய்வளர்ந்தது அன்ன மிதுதானே

பவளக்கொடி.

இதுவிலை ஆயிரம் பொன்னென்றால் தகுமோ
மினக்கமாய்சொல்லடா வேடா

வேடன்.

சதிர்பெறுமிதுவிலை யாமிசம்பொன்னன்றி ஒரு
காசக்குறைவிலில்லா வாக்குவாயம்மா

சீசபத்தியம்.

திப்படியேவேட ஹரைக்கும்போது
பிப்பவவளக்கொடியா ஒருமசம்மதித்து
செப்பமுடனாயிம்பொன்னெடுத்துவந்த
செய்யநல்லன்னமறையாகிக்கொண்டான்.
அப்படியேயொடுத்தந்வேடன்தானும்
ஆயிரம்பொன்னும்வாக் கிணருக்குக் கீழ்பால்
ஒப்பில்லாக்கணபதிதன்கொவல்லந்து
வுரிடையுடனிருந்தா னருமையாய்த்தானே.

விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

வேய்த்துடந்தோனோடொத்தபெல்லியுமன்னந்தன்னை
சாய்த்துருந்தங்கொடுத்தான்நன்மடிநிலைவத்தான்
வாய்த்துத்தருந்தான் ஒருமங்கையையெரிமேல்மெல்ல
யேயித்திடத்தருமமாலேயென்றமகிட்டுகொண்டான்.

தரு-இ-ம்-மொலமெட்டு.

மடிமீதிலேயேயிருந்தான்-அவன் - மாமுலைதன்னை யுஞ்சுவைத்
தான், அண்டையிலா வப்படந்திலே-தே - ஹேரூகியமாமொதத்திலே,
ஆசைக்கிணர்ந்தபொக்கிணத்திலே - முனி-வொர்க்குருகிடக்காததைத்
திலே, மாசற்றகாலதனை நலுத்தான்-அது மேலேமெல்லயருத்தினான்,
மோளில்லா மாலையெறினான் - மது - தோளிலேயுங்கூடத்தாவினான்,
நாணமில்லாமலருகத்திலணந்திட்டான்-முலைக் - காமணபலாபினாலே
கல்வினான், நலமாபிலேபத்திபுத்திட்டான்-சிலை-விசைமனிந்தகேலை
சள்ளெய்ய, தேன்மொழியாருகத்திட்டான்-அவன்-தேகம்பூரிப்படி
கக்கொண்டான், அன்னம்பசிபொடிருத்திது-பாலும்-அருங்கணிகொண்
கொபாக்கிகள், என்னஅவன்கொண்கிணவத்திட்டார்-அதை-வியலா
தவன்னத்துங்கட்டென்றுள்.

விருத்தம் இ-ம்-கேதாரகௌனம்.

பாங்கிகாள்நிங்கேவாராய்பகம்பொன்னினழகுவாய்ந்த
ஒங்கியவோதிமத்துக்கொருகடுசெய்யவேண்டும்
பாங்குளசிறபாராயைகடிணத்திலென்றுன்பதாக
சாங்கமாயழைந்துவாராய்தாநியேனொழிபற்றினே.

வசனம்.

அகோவாரும் பாங்கிகாள் இந்த அன்னம் மெத்த பாரமாயிருக்கி
றதுஇதற்குத் தங்கத்தினாலே கூடுசெய்யவேண்டும் நல்ல சிற்பாசாரி
யைகொடுக்குள் அழைத்துவாருங்கள் பாங்கிகாள்.

பாங்கிவசனம்.

அப்படியே நல்லதம்மணி.

மட்டு-விருத்தம்.

சிற்பனேகோய் ஒப்புடனுள்ளே
கற்புடைஅம்மாள் இப்பொழுதழைத்தாள்.

வசனம்.

கேளும் சிற்பாசாரியே பவளக்கொடிமாது உன்னை அதிகீக்கிரமா
வழைத்துவாச்சொன்னாள் வாரும்சிற்பாசாரியே.



விருத்தம்-இ-ம்-மொகனம்.

மாதாசழைத்தாள் என்று மங்கையர்சொல்லக்கேட்டு
காதிக்குண்டமுமின்ன காலிற்பாதக்குறடிவங்க
மோதுமுப்புரிநால்மின்ன முக்பியமாயுளுக்கெல்லாம்
நீதியாம்விஸ்வகர்மா நிறையுடனேநேன்றினானே.

0-678412

கரு-இ-ம்-மொகனம் அடதாரம்.

1990

பலவுண்.

விஸ்வகருமமும்வந்தானை

விஸ்வகருமமும்வந்தானை

சுரபல்லவ.

116840

விஸ்வகருமமும்வந்தானை

யெட்டுமின்னிடோல

மின்னுதுருவாடலமிட்டு

சரணங்கள்

வேதத்தின்வழியேபுவிசெலாடக்க செறித்ததுமிவனாலே-புவி
யீடுசிறந்திராமணர்செபநடவோமம் வேள்வியதனாலே-வி
யெங்குமேழிகொண்டிவுளவுசெய்துபயிசொழிப்பதுமிவனாலே
திங்களமுமமாரிபொழிந்துவலகம் சிறப்பதனாலே-வி
மாதந்நாகத்தில்கீழ்வனாமோகழம் பெதுவதுமிவனாலே
கோதிலாதனையொன்றுநிறைந்ததும் கோவில்க்கீழ்நாகத்தொரு
சிறந்ததும்-வி

விருத்தம்-இ-ம்-அபுரூபம்.

கடல்வளையுலகங்காக்குள் என்னியெயென்னென்றுநிற்கு
அடல்மன்னர்வந்துபோற்றும் அம்மணிஅடியென்ப்போ
கடர்வனக்கிணையாநீடுநேர்கையேதுதுசொல்லி
திடமுடனெனையாழைத்தசெய்கையைகனாசெய்வாயே.

வசனம்.

அகோ யென்னம்மணிமாய் பவளக்கொடிநாச்சிய மின்னாசே
யெனை அழைப்பித்தகாரியம் சொல்லவேணும் தாயே.

விருத்தம்-இ-ம்-தாடார்.

அநிசயமானவென்றோ யன்னம்வரங்கினென்றோசாய்
இதுபோலவன்னப்பட்டு யெங்குமும்வந்தானை
பதிவுடனீதறகுல்லகவந்தினம்பதித்தபொன்னு
சநிருடன்கண்ணிசெய்து தந்திடவழைத்திடவேணே.

வசனம்.

அகோவாராய விஸ்வகருமனேநானொரு அன்னம்வரங்கினென்
இதுபோல அன்னம் யெங்கும் கிடைக்கமாட்டாது இதுவிலுக்கும்படி.

சுடி பவளக்கொடி நாடகம்.

தலை நகரத்தினாமமுத்தி ஆயிரக்கொடிமாநகரத் தங்கத்திருவே ஒரு கூகெசெய்து கொடுக்கும்படி வவளவழித்தேன் விளைய.

விளையத்தான் வசனம். அப்படியே கலந்து அம்மணி இதோ கொண்கெதெனம்மணி.

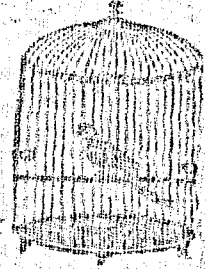
மட்டுவிருத்தம்.

சுடிதாசுமர அன்னநானிருத்த

இந்தாரும்பொருகி கித்தையாட்கொளவித்.

வசனம்.

அன்னதனக்குத்தங்க பொள்கெ வாங்கிக்கொள்கும் அம்மணி



அகவல்.

பவளக்கொடியரசு பவம்புடன் அன்னத்தாந
கலிமாநாயக செய்த நன்பெருங்குளையல்
அண்டத்துவைத்துப்பின் அரசு நவமுறையாய்
திருநிழலுளசீமை விசாரணசெய்து
பொழுதுவிழுத்துயின் போகனாடுகெ
அடைக்காய நாமமுலகஞ்ஞமருத்தி
நூன்கொர்வைகலிலுக்க சுப்பிரமதந்தில
வநிசைமரங்கெதென்தீமைல் மருதலானிரித்து
கித்திரைசெய்ய கினைக்கின்றபேரூ
கித்திரைமாய்க்கில கெடுகிகளப்பிறுது
அப்போதுபார்த்து மீளிலைநா தூவ
இப்போதுவருத்தமா கிருக்குகென்றெண்ணி
பதினெட்டுசூசல பாராக்காவனா
கறிப்பெணியாய்க் காத்திருமென்று
அன்னத்தின்குணைட யருதாவனைந்து
கன்னிபுழியில் கன்னுறங்கினளோ

பவளக்கொடி நாடகம். 62

விருத்தம்-இ-ம-மோகனம்.

செய்யகெவனிகாசல் சேகிழையதிருதினா

சப்பிரமதந்தினிது நான்பள்ளிகொண்டாபப்போ

யெப்படியிலுடனே கிணக்குவொமென்றுபார்த்தன்

கொப்பெண்கிளக்காவுச்சால குரீசென்று அனைத்தானதே

கொச்சகம்.

என்னுறாபுக்குயிலே யெனதுகலரைஞ்சிதமே

என்னுருயிலே யெனக்குரீயபொற்கொடியே

என்னுறையே கிருக்கலுளன்சம்மந்தமோ

யென்னுளவீர்ப்பதற்கு யெழுந்துமொழிபெய்வயே.



விருத்தம்.

பங்கையவ நனத்தானே பன்னுளன்பொழுப்பக்கன்கி

அங்கமுசுகிங்கித்தினா யனாக்கிணைதுசிறி

செங்ககந் சாரகனாட திடுக்கென்றுயெழுத்துபர்த்தான்

கிங்கம்பொலெறிநோகின்ற கிங்ககரணமுற்கண்டான்.

விருத்தம்-இ-ம-அடாண.

விசவளெடுத்துமே கோடலின்னதான்

ஒருங்கவீயன்றன் பெனெனென்றான்.

தரு இடி செஞ்சுருட்டி ஆதிநாசம்

புல்லவி.

ஆருங்குளன் நகரத்திரிவேளையிடு

ஆருங்குளன் கிங்கம் போன் யெடுக்குப்பவன்

அருச்சுனன்.

வீரவழிகுதுன்னை
காபலஞ்சொல்லி

வெட்டுவெண்பாராய
கடுகெட்டிடாய—ஆரு

சாணங்கள்.

அரணொடசதனொ
வினொசாயுன்பெனாச்சொல்லும்
சித்தாவித்தைதக்காத்தொ
யெத்துவானொயெத்துவென்று
மாடிப்பொன்னிதொயென்று
கரவொன்னிதொயென்று
நவமாயசெய்யும்
பலமாயெறிநொயென்று
கண்ணத்தொயென்று
தொனக்கொயென்று

அமர்வெய்வவாதவென்று
விதிதவல்லொயென்று
நிருபநெனாத்தொயென்று
யெத்துவானொயெத்துவென்று
வார்த்தைப்பொயென்று
கண்டதொயென்று
சொத்துயென்று
பட்டலொயென்று
கொத்துயென்று
கொத்துயென்று

விருத்தம்—இ. ம. தொடி.

அவ்வெய்வகொயென்று
யென்னொயென்று
கண்ணொயென்று
தொன்னொயென்று

சுதனம்.

கொன்னொயென்று
கொன்னொயென்று
கொன்னொயென்று

அருச்சுனனாகும் - பவளக்கொடிக்கும் - தாகம்.

தருதி. ம. தொடி. ஆதிதாளம்.

வாய்மதொயென்று
வாய்மதொயென்று
வாய்மதொயென்று
வாய்மதொயென்று

பவளக்கொடி, சொல்லல்.

நொயென்று
நொயென்று
நொயென்று

அருச்சுனன்.

பெருகொயென்று
விதித்துயென்று

திடத்துயென்று
கித்தொயென்று

பவளக்கொடி.

அருச்சுனன்
திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

அருச்சுனன்.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

பவளக்கொடி.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

அருச்சுனன்.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

பவளக்கொடி.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

அருச்சுனன்.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

பவளக்கொடி.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

அருச்சுனன்.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

பவளக்கொடி.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

அருச்சுனன்.

திருத்தொயென்று
திருத்தொயென்று

பவளக்கொடி நாடகம்.

பவளக்கொடி.

இந்தத்துள் மார்க்கங்கள்
நுண்கதையிற் தெக்கெ

யாசர்க்கள் சொல்லு
கையுலகையோ

அருச்சுனன்.

அந்நான்மாத் கமென்றாலும்
பவளமேற் செலவுக்

யென்றான் கொட்டிலை
கருள் செய்யவெறும.

விருத்தம்-இ-ம்-காதலாமக்கிரியை.

இதழிதழ் துசொல்லி விஜயகாசன

யெழிந்நிந்தும் வேண்டினே புமனிலிற்

செத்திருவையினையும் பவளக் கொடியினுளும்

சிலைதவெறுமாபெரிந்து வன்னநன்னையப் பார்த்தான்

யத்தயன்னகாணுத விதத்தினுலே

யருச்சுனனெயினென்று மனநினைண்ணி

சந்தருந்ருதலா தாத் துறப்பர்க்கரும்

கருத்தினெயிலெழுதே யுரைசெய்யுலானே.

அருச்சுனனுக்கும்-பவளக்கொடிக்கும்-நர்க்கம்

தரு-வாவணி.

அர்த்தராத்திரி

லொநறையாழிக் கொன்னசோலி-கெட்டி.

யாண்டின்னை நன்குத்தி

வீரமேதேருவேலி

அருச்சுனன் சொல்லல்.

அர்த்தராத்திரி

யொநறையாழிக் கொன்னசோலி-கெட்டி.

அதிஷ்டத் துக்குபுத்தி

மனசாரியென்பதழவாராய

பவளக்கொடி சொல்லல்.

அரினாரினுலேயுத்தன்

சிரசனறமெவெட்டியிப்பாட்டால்-சொன்ன

யதிஷ்டத் துக்குபுத்தி பவளக்கொடியெங்கேபோனும் காட்டாய

அருச்சுனன்

அரினாரினுலேயுத்தன்

சிரமதைத்தன்னித்திட்டபோது வானால்

யருத்தநதையுமுத்தன்

முலைமென்னிழந்திந் தப்பாது

பவளக்கொடி.

வெட்டியறியெய்தன்

ருகேயிதிலவிழாமென்றே-கம்மா

மெலிவுந் தவர்த்துதலைய

வினையுரைப்பதேதன்மார்

அருச்சுனன்.

அட்டிச்சொல்லவெண்ண

காமமெனமனகநித்தநம்பெண்ணே.

யாக்கினதெய்தாலும்

புகழிப்பெண்ணுண்கெண்ணே

பவளக்கொடி நாடகம். 56 நாடக.

பவளக்கொடி.

கெட்டித்தனமாயி

யெட்டியெழிலினாராய்சொல்லாய்-வேறு

சொன்னுலென்வாறினுவெறுணிப்பினிதைந்-ட்டொட்டிலினாய

அருச்சுனன்.

மனமநன்கணமெய்கிலி துணைத்திறைதப்பார்க்கெழுத்தேனே-உத்தன்

வானால்வெட்டிப்பட்டாலும் கொடிபுண்ணியமுண்ணொனே

பவளக்கொடி.

பவளமயுடன்பேசாதே விப்பொதேமதுதேசம்போலாய்-நின்று

கழுகருந் தந்தாலெந்தன் வச்சுவாருக்கொதலாராய

விருத்தம்-இ-ம்-தொடி.

மண்கியவினையாயுன்னை வானினுல்துணிப்பென்பாலும்

நாணியவரக்துரோக மெனச்சொல்லிவிட்டேன்கண்டாய

யன்னத்தின்வழவாய்வந்து தரித்திலென்போதாய்போதும்

யென்னிடந்தனிலினிலாதே விடசணமொடிப்போலாய.

வசனம்.

கேளாய் அருச்சுன யென்வாறினுவெ உன்னைவெட்டியப் போடு

வேன் குகிலும் காதுநீசோகம் பண்ணக்கடாதுயென்றுவிட்டெ

ன் தாலல்கள்கண்டால் கட்டினே உன்னைக்கொன்றுபோகிலார்க்க யெ

ன்முன்னிந்கிலெட்டாய் கிறித்திலி ஒடிப்போம்போம்.

விருத்தம்-இ-ம்-கேளாகெளளம்.

ஒடிப்போமென்றுசொல்லி வுரைப்பதுமாதர்க்குள்ள

வேடிக்கைசரிதான்பெண்ணே வினாமல்கள்கென்கென்பே

பாழந்தவன்வின்தும் பதனாமற்போவதுண்டோ

கடாக்குறையிழினைக் கொஞ்சாமற்போகமாட்டேன்.

வசனம்.

அகோகேளாய் பவளக்கொடியே ஒடிப்பந்துசொல்கிறது பெண்

கன்கொரு செய்கைகதான் கோயமுள்ள விடந்திந் குணமுண்டிதா

மண்ப்புலவகாண்டி வன்னைகள் தேறுண்ணுமப்போகுநா நாணனை

க்கண் மருவாமலிடம் விட்டிப்போலேனோ பெண்ணாகே.

விருத்தம்-இ-ம்-சுறாறு.

காமமெருகுவுமாகுந் காமமெமொழுகி

காமமெபெரியசெல்கத் காமமெதவமுமாகும்

பவளக்கொடி நாடகம்.

காமமேதெவ்வளவுங் காமமேரித்தியம்திரம்
காமமில்லாதபேரன் கலனன்றிமனிதராமோ.

கண்ணம்.

இது-காமமே குருக்கள், காமமே தோஷனீதி காமமில்லாதபே
ரகன் உபயோகம்கொடுத்த கலனப்பொன்றானான் அவர்களை ஐயுறாது
யென்று சொல்லுகிறதே பெரியபாவம் உனக்குத் தெரியாதாதினாக்கள்
மும் குறுக்கிறாய் பல்லுக்கொடுக்கிறாய் யென்பெண்ணை வா.

தரு-இ-ம்-சங்கராபர்ணம்-ஆதிதாசம்.

பல்லன்.

கோபம்வைபரதே-யென்மேலமனஸ்-தாபம்வைபரதே
அனுபல்லன்.

கோபஞ்சொந்தாவெனது பசுபமுனைக்கடி.
போவென்றுசொன்னதே கோபமாய்வுருது-கோபம்
காணிகள்.

ஆறுமுகன்சென் தறியாதவிதமேதா
பாருக்குளநான்றானே பாதித்தியற்கொண்டிழைவென்றேன்-கோபம்
பாநம்பிக்கையேறன் சாஷ்டாங்கம்பண்ணுதேறன்
யெறுசொன்னாறுமுகன் வெல்லாமநான்கேட்டிதேன்-கோபம்
ஆணைகொண்டேயர்க்கிவரி நேரமுண்டோகளை
வாசமென்றென்னுறமல் தூஷணைபண்ணுதே-கோபம்
தன்னித்தவேலையில்வேலை சாய்ப்பதேதகாரியம்பிவரி
சந்திரேபேருக்காண் யெவர்களும்கொவர்க்கள்-கோபம்
கோட்டியதிருமேளாண் னீட்டிக்குவென்மண்ச
காட்டிக்கொண்டேயகாடிக் கோட்டிமெந்தக்கொண்டது-கோபம்
கொண்டதுகொண்டபென்று புடனப்புகளைத்தாநீறன்
கண்டதமுண்டென்றான் கைகளைத்தழம்பார்க்கிறேன்-கோபம்
கொண்டென்கித்தவரு செயதாறும்கொண்டென்ன
மன்மதன்வீட்டிக்குள் விளங்காட்டிநுற்பண்ணியும்-கோபம்

இ-ம்-மூலரி.

முனைக்கொருசுரணமுக்கன் கொழிக்கொருசுரணமுக்கெய்தேன்
கலகத்திலாமலேதான் கன்னியேறடைகொல்லாமல்
இருக்கிதிசுடசெய்ததே-கொண்டதனைகொருடியிலுள்ள
நிலத்திலேயுமுண்டென்பாரு கொடுத்திவன் புனைப்பாய்.

பவளக்கொடி நாடகம். 53 நாடு

வாணம்.

அடிபெண்ணை உன்முனைக்கொருகேடிசர்ணம் உன்வார்த்தைக்
கொரு கொடிசர்ணம் பென்மீதிலன்புனைப்பாய் பெண்ணாகே.

அருச்சுனன்க்கும்-பவளக்கொடிக்கும்-தர்க்கம்

தரு-இ-ம்-கேதாசென்னம்-ஆதிதாசம்

கண்ணிகள்.

காமம்தம்பேசுகிறாய் வெறு வரத்தனைமெல்லுகிறாய்
மேம்பொல்துள்ளுகிறாய் இதுகலன் பேரசலவம்பாலேபோ

அருச்சுனன்சொல்லல்.

பொன்னென்றுசொன்னுமே யென்றன்மனம் புண்ணுகொருதுடி
தாடியுழுகுடிலே கிரகந்தான் சங்குகொழியலேயே

பவளக்கொடிசொல்லல்.

வட்டாய்ப்புறந்தனக்குச் சுயமாகுமா கொட்டாவிவிட்டதினால்
மட்டுமாய்நாடகத்தில்லாத / பேசவும் மன்னாக்கழகாமோ

அருச்சுனன்.

மன்னாக்கழகில்லை யென்று கார்த்தைசொன்னாய்மலிலே
கன்னியர்க்கழகாமோ ஒருவனைக் கடித்துசொல்லுதுதான்

பவளக்கொடி.

தனக்குமரியாத புக்கல் தன்மேற்கொள்ளவேதும்
யானதிருமெனது பலகிதுவெல்லாம் படவிலையுந்தனக்கு

அருச்சுனன்.

படவிலையென்றுதம் மெனினே யடித்துமடிக்கெனும்
குடிமுனைமைக்கடித்து அழுதும் குடியாய்த்போலேனோ

பவளக்கொடி.

அக்கொடியாய்ப்பதறி நிதிஸ் அவமானமென்றெண்ணுமல்
கொட்டமெல்லாருந்தலைக்கத்திவிடுதி விழிக்கிறுயென்றியோ

அருச்சுனன்.

சரியல்லவென்றுதான் கொடுத்தியெண்ணைத் தன்னவுக்கொடாது
தெரியாமலேசொல்லும்வார்த்தைகையப்பொதுத்தென்கேட்குறவா

பவளக்கொடி.

கற்பழிப்பபெண்ணை யன்னதமாய்க் கற்பாய்வித்தாக்கால்
தப்பிலாய்ப்பாங்காணமாய்நுமெனது யோசிக்காததேனோ

(யன்னமே)

விருத்தம்.

ஆண்டவனாள்வர்கள் பதத்தினுக் காய்க்கெண்டலிட்டெ
கண்டபனுக்குத்திடங்குறையச்சொன்னால் கன்னியேபாவமுணக்கு
விருத்தம் இ-ம்-மத்தியமாவதி.

தூட்டுக்கெட்டாமல்மேலே தொங்கியவன்தான் கண்டோர்
காத்துக்கெட்டாமல்மேலே யுத்திலினாலவனாண்டோ
திருட்டுவார்த்தைகளைப்பேசி செப்படி விதையெல்லாம்
சரிக்கட்டமாட்டாதிந்த ஆணத்திலேயோடிப்போவாய்.

வசனம்.

தூட்டுக்கெட்டாதபழம் கைக்கெட்டாதவென்று யெண்ணாமல்
செப்படி விதையெல்லாம் விதுவெல்லாது சரிக்கட்டாது நீயிப்
போதே ஓடிப்போய்விடு கின்றாலாக்கினைவரும்.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சாகவேறுணிந்தபேர்க்கு சமுத்திரமுழங்கால்மட்டாம்
போருமேயன்றியுண்டோ பூனையேகாலமானால்
சாகுடனெனைப்பிடித்தது மார்போடேகட்டிவைத்து
மோகமாய்விட்டுக்கொண்டு கோபத்தைமுடித்திடாயே.

வசனம்.

சாகதறுணிந்தபேர்க்கு சமுத்திரமுழங்கால்மட்டாம் யன்றி வே
றுண்டோ என்னேபிரிந்தோபமானால் என்னை முனையோடேசேர்த்து
விடுகையிருக்கட்டிவைத்து ஆசையோடுமடித்தாவது கோபத்தை
தீர்த்துக்கொள்ளும் பெண்ணே.

ஆளுசனன்சொல் தரு-இ-ம்-கிமால்மெட்டு.

கைவளைகள் சத்தமிட	காலிநீலம்பவைய
மெய்யில்வேருவைவித்த	மேலவிலைபாடேடுற
முத்திலுள்ளமஞ்சள்தா	புழுவதுமென்மேலேபட்டு
யகத்தில்கிடக்கொண்டி	ஆனசனபரந்திரோற
சேருங்குத்தின்மையல்	திருமலர்க்கணைகில்
வாருமெனச்சொன்னும்	லையமுத்தம்சிந்துமேதோ
யோழைக்கிரங்குவர்போல்	டுக்கேவா வென்றுவந்தன்
வடிவநீரோப்புக்குள்ளடி	வைத்தாலிப்பமாமோ
குதிப்பன்திமையோனோ	காலித்துச்சேர்ந்தாக்கால்
அதாத்தக கொருசின்	யாளமட்டுஞ்செய்யேனோ

விருத்தம்-இ-ம்-சகலாறு.

கதப்பயலும்வறங்களை யாத் தொடுத்தியென்னை
வதைத்திலுளினிபோக மாட்டேன்சொன்னேன்
வித்திட்டனெயெலையழைத்து மெத்தைநீதில்
விருத்திலினையாடாத விதமுமேனோ
வதித்தவலாத்தினமே யெனக்குலாய்தக
வுச்சித்தமேபொறிலையே யுள்ளையெந்த
வித்திலையுக்களவிலே யுமறகெனின்த
வேளைவிடிலடிமெனக் கொள்ளுவாயே.

வசனம்.

பெண்ணே நீ யெல்லவாவிமோடிசெய்தாலும் உன்னைக் கனவினா
மனதிலிலெந்தவிதத்திலும் மறப்பேனோ மறவேன் பெண்ணையடிமை
யாகவாவது கொள்ளக்கூடாது.

ஆளுசனன்சொல்-தரு-இ-ம்-சாமா-ஆதிதானம்.

பள்ளம்.

மயக்கமாகுதேபெண்ணே-என்னை-மருவிச்சோடிக்கண்ணே

புண்பல்வனி.

மயக்கமாகுதிரிசம் கென்னசெய்குவேன்
மறவைக்காசெமலாம் பொங்குங்கனிமேலிகவும்-மயக்க

சாணங்கள்.

மதன்களைதொடுக்க மெத்த விதனமெகொடுக்க
மதியவந்துகொருநதுகி மின்னமுன்
கடந்தன்பதம்பிடிக்கவந்தனடி யெந்தப்படிபினி ஓய்குவேன் மயக்க
இசையகெட்டுத்தேன் வெகுளசனமேதொடுத்தேன்
ஆசைவில்லாநகல் ஸாகுமோவுத்தித்தம்
அருபுத்தகையானே குருமித்தனெசெய்யலாகுமோ-மயக்க
சாலுக்கெக்கரினனே மேலும்புக்ககங்கண்ணே
சாலவுமெத்த கொடுமைசெய்யாதது.
தக்கக்குடிகராய் கொற்கைக்குடமதுமீதுலே-மயக்க

விருத்தம்-இ-ம்-கமாய்.

எத்தனைவிதஞ்சொன்னாலும் யெய்ப்பவையெய்க்குறின்ற
வித்தாதையறிவேகாமல் கண்ணாத்தைப்பேசுலேண்டாம்

அத்தனதமிழ்மகனே நேருக நிறைவோயென யெப்போதும்
வெற்றிசெய்பருடற்குநான் வெட்கமுக்கெட்டுப்போயோ
வசனம்.

காத்தளை விதக்களைச் சொன்னுமாய் போய்ப்பாரை வேறுகத்த
குத்த உன்வித்தையெ ல்லுக்கொழிவ தெறித்துக்கொண்டீடண் டான் பெ
னாபயித்தியக்காரியர் நீ வென்றதனைமகனே யெப்போதாவது யெ
ளனை யறிந்திருப்பாயா ஆன்மிகனை வென்ம யிறத்தீயிர்க்கெல்லாம்
பெல்லாவெட்சமுங் கெட்டுப்போமா விதென்னு ஆறினில்ல தவார்த
னாத அப்டமும்போ அருங்கரு.

அருச்சுனன் சொல தரு-நும்-தப்பார்-ஆதிநாளம்.

மன்னாதிநாளம்.

அத்தனதமிழ்மகனே சொன்னுமாய் பெண்ணை விதந
யந்தக்கணங்குச்சரியா அருத்தமுடிக்கண்ணை
மைத்துண்டனக்காரும் பெற்றில்லையடிமாயே-அத்தன்
வார்த்தையைத்தட்டாதே சேஷமுண்டுகட்டித்தீதேனே
சத்திரன்மைத்தனீ தனை முன்னாலகடினதும்-பின்பு
சத்தனாசனனத்திஸ் கதியாயநாடினதும்
கத்தன்வள்ளியாவனத்திஸ் கண்ணப்படித்ததும்-முன்
காதிமகன்தெட்வ மங்கையாமணமுடித்ததும்
துத்தடியத்தனலனத்திஸ் சருத்தலையெவாட்டினதும்-அன்று
சோனதமகன்கிடப்ப பெண்ணின்மேல்வையுபேபாட்டதும்
சட்டமுடனமாமனமகனென்றும் சொல்லியறினீனே-மெத்தக்
சாமார்த்தியத்தோமும்பேசாதே காணினதாறிவேன்
சாதித்தவார்த்தைகள் சொல்லுதோமாதருக்குள்-மருவாபுரு
சமித்தேவிவிவாதிஸ் முன்மனஞ் சற்றேயினரு
போதுத்தகாரத்தைகெல்லாம் அவலமாய்போச்சே-அடி
பெண்ணையிதெனினு அறிக்கிண ஆணையெல்லாம்மீச்சே
விருத்தம்-தேநாக்களனம்.

விதிபின்புடியேமுடியுமென மேனாவுவவைசொன்னபடி
நதிரசேர்வினசயன்தள்ளுக்கக் கண்டெட்டனக்காரியாரும்
மதிபிச்சற்றேனமயல்கொள்ளு வதைபறித்தேனைசையுந்நாளை
விதிவதருணமென்றனமும்மேல்வையையதைப்பாரீன.

தரு-இ-ம-கிபாஸ்துக்கடா.

மாமயல்கொண்டுகா நெருத்தன்வாவிதின்றேன உத்தன்
மனதுமிதக்காத்தினுயருநதுமிதின்றேன

முத்திவில்லமத்தனாகவேயுதினசர்க்கு அருக்கனே

முன்னதவங்கன கான்பெற்றிலேன உன்முலையில்

முத்திரமாய்க்கிடக்கடா

முன்மிறப்பிலே

தவஞ்செய்திலேன-மைய

விருத்தம்-இ-ம-துசாவத்தி

அருவிவின்விவ்விதமாயுரைக்கும்பொது

யரிவைபவனக்கொடியும்தினகததுமின்றன்

குருகுலனைத்தும்கணந்துபெண்ணையிதக

குலலைபத்திதுளைப்போய்மின் காணென்னென்றன்

கருமுலைகோதையும்ச்சரேகைபத்தான்

கண்ணாக்கண்டவந்நம்பக்கமுதறு

மிரியமுடனடக்காத மையல்கொண்டி

பேதினாள் முன்னுரைக்கக்கூகினுனே.

விருத்தம்-இ-ம-காட்டடை.

மன்னர்க்குமன் ஓகேனீர் லனமுளவையோத்திவிட்டி

நீனைக்கர் தன்னிந்தே மேதுகாரணமாய்வகீர்

பெண்ணைக்கண்டவாரு மெப்படி யுரைமென்ன

யன்னாமாயமதமன்ன னரினவகருப்புகளுவாரீன.

ஐந்தியப்பா.

வடிவுருபவனக் கொடியெகொப்ப

படிபிணித்திந்ததேநா நிப்பாரதனில்

மனாரைவிவாக சதிருடன்கொய்யும்

கதிதேசமதிருவ வாரூயிரபாண்டியா

புல்லியதலத்தால் செவ்விமெனவுதித்தான்

அல்கிமாமங்கை கல்வினாமணர்க்கேன

அவள் தருமங்கன் தவப்புணத்தீரனும்

பவனத்தேர்கெட்டான் பண்டிடனலனும்

யெங்களுக்கோலை பிளிகையாய்த்தானே

அந்தமங்கையையெழுத யக்கிருக்குடனே

செங்கனாமாலிருந்தன் னிருவருக்கடி

பவளக்கொடி நாடகம்.

திரும்புதலாக் கி சிறப்பாய் நாக் கரும்
உரிமையாயெனக்கு வுதலிசெய்திருந்தனனும்
சதிப்பெறநாளும் தடத்தினில்லாமல்
விருதயமெழித்தா விருதரும்வழிதில்
தருகாமல்சுடந்து பெருமையாய்ப்பவளந்
திரள்சொரித்தினில்கும் வனத்துக்கித்த
தனிப்பெரும்பவள கணத்தினொப்பார்த்து
கொண்டிருத்தோமதில் மன்றியகதன்கிதள்
சண்டெமைக்கொட்ட விண்டெமத்திரத்தால்
வோட்டிவனியன்போர் வேட்டனும்வந்தான்
நாடியவவனும் நீதிமுன்வடிவம்
சிறந்ததுமுதலாய் சிறத்தமமாக
சிறத்தவன்சொல்லி சிறத்தவனாயினார்
காட்டிலேயும் வேட்டையாய்வந்தாய்
கேட்டவன்ருபமும் பேட்டியுங்காண
வெதியன்ருபம் போதவேமெடுத்து
மோதியகதண்டா சிறத்தார்போலிடக்க
விருத்தனும்பெண்ணு யருகிலரின்றழக
அரிவைநிலந்து யுரிமையாயெழுபுத்
தருணத்திலுன்னமுனை பெருமையாய்ப்பாத்த
அப்போதேபுணர் வொப்படனநீனது
இப்படிவன்முன் செப்பமாய்வந்தேன்

பவளக்கொடிக்கும்-அருச்சுனருக்கும்-தர்க்கம்
தரு-இ-ம-சவாபி கண்ணிகள்.

பவளக்கொடி.

அண்ணத்தின்வடிவது	கண்ணாயமாய்க்கொண்ட-
தென்னமாயமிகுக்கண்	வாரும்
அண்டயவருடன்	விதிகனைவிசையவிடு
அழகுருமன்னவரோ	
அருச்சுனன்.	
மன்னியவிருத்தனும்	முன்னிதமாகவே
வென்னிடத்திருப்பதினும்	நல்ல
மடமறிவேவின்ன	வடிவதுகொண்டிஉள
மடிவின்னிருக்கவந்தேன்	

பவளக்கொடி நாடகம். 5ஆவது

பவளக்கொடி.

ஆடவெலுவெல்கொடு	வெவ்வாய்வந்த
ஆடவெலவர்காணும்	மதிவாய்
அரிவையர்மயல்கொடு	வடவெலுவமதிக
வடிவருமகராஜே	

அருச்சுனன்.

நாடியவயுயர் தன்	பாடிவிடையர்கள்
வீட்டினிலேவனரும்	செய
நாணனாற்பரி	பூணனைய
நாயகர்கிருஷ்ணாடி	

பவளக்கொடி.

இப்பொழுதேயவ	செக்கேயிருக்கிறார்
செப்பமாயுரைவிசே	முன்
யெண்டிசைராஜர்கள்	கண்டிசையமுற
வென்றவில்கராஜே	

அருச்சுனன்.

கற்பகனெனவரு	அற்புதக்கடிதடக்
கண்பதினொகினை	யின்னு
கார்த்திருப்பாரதை	பார்த்திருப்பாரடி.
கள்ளியெமடமாஜே	

பவளக்கொடி.

கருமுடன்கலியாண	மில்லாதொரு
தோகையரிடத்தினிலே	வந்த
சொலியென்னுசொல்ல	வாவிவெஞ்சிலை
வெலுண்டமகராஜே	

அருச்சுனன்.

அகமுடனவந்தது	அகமுடன்சொல்கிறேன்
அரிசையெழுத்தனுக்கு	கடி
யாணமில்கலியாத	முடிப்பிக்கவேண்டியேயுள்ள
வந்ததுஅநியாயோ	

பவளக்கொடி.

உரவுடனெனண	மதுபிரியாமலே
புரைசொறமாநர்க்கோக்	தன்னி

பவனக்கொடி நாடகம்.

வடனகைநல்லதிக பவனக்குடருமெப்பாவ
முன்னிடமறியாதேறு

அருகிட்டுகிந்த அருச்சுனன்,
தான்படுகிறதிறைத்தால் அகில
சகலக்குழப்பினிமம் மிதுவழியாததென்
சங்குணபூஷணமே

விருத்தம்-இ-ம்-காதகாமக்கிரியை
வெப்துளக்கொய்யாவிந்த பவனகன்னிகைமயங்குமேபாது
கிந்தையிலிந்துகொண்டு திரள்பொருவினையென்கினை
முர்தியைப்பிடித்திழுத்து முந்திரிட்டனைத் துக்கொழுதி
கந்தமாமலர்மெல்கொத்து கலையுஞ்செய்கின்றானே

தரு-இ-ம்-காமப்போதி-அடநாளம்
பலனகி.

பூணகலவிகள் செய்தனரே மலர்ணைதனிவாழ்நிலோடு மிருவரும்
அதுபல்லவி,

வாணியிருமுலை பவனக்கன்னிபுடன்
மசபறி மருளிய சுகபதி விற்பதும்-பூரண
சாணங்கள்,

மருவிருவர்களும ஒருமுறைதனில்மெல்ல
கூடிக்கூடிவரிசிலை நானாவுக்கேடி
சுருவியிருவர்களை அருகித்தாமது
பருவிலெழுந்தியசாக நனின்முடன-பூரண

கதலியகிரி குடைவழிமதனரீதோட்டிட
காமுவிவளைகுள லுசையுமபாவினாசனபாட
குதலைமொழிபதா மிருவிழிகள்சுழல
ஒவிரகோமுருளதும் லேர்வைதுளில்வனைய-பூரண

இருதநமொருத மேழுதறமாசமோகம்
மேழமத்தகிரிகள் பெருகஅதிகமையல்லாக
அருமையாயிலுடை மறவெனொருகாருமென
நவனமுதைசெயமற தவருமதுபொருதசொல்-பூரண

விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

புது மரம்போதேதோரல்ல பூவைக்கண்டால் குழந்தை
கூறிதம்கிழப்போலார்பின்பு கத்தமாய்க்கொண்டபுடனா

பவனக்கொடி நாடகம். 59 அயலக

கருகாமையதுபோல்நீரு மாகாமலென்னென்று
திருமணமுடித்துயப்பர்த செல்லதுகிலாயமே.
வசனம்.

தேனும் வினையமகாச்சனே ஆடவர்கள் நல்ல பூவைக்கண்டால்
முடித்துவிட்டு அப்பறம்பொனவுடனே மறகதபோய்விவார்கள்
அதுபோல நீருமென்னை கலியாணஞ்செய்து நீ அப்பறம் ஊருக்குப்
போகவேண்டிய அகத்தியமிருத்தாஸ்போகலாம் இதுவழிமுடைய மன
திலிருக்கட்டும்.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மைத்துன்னிநுஞ்சனான மன்னவரிடத்திற்கொல்லி
புத்தமபாணவுந்தன் தந்தையரிடத்துஞ்சொல்லி
வித்தல்கின்னிலுள்ள பாவருமறிவதாகச்
சித்தமபுனைக்கலியாணஞ் சிறப்புடன்செய்யவேணுனே.

வசனம்.

தேனாய்பெண்ணே பவனக்கொடியே மதுமைத்துனர் கிருஷ்ண
சன்னடைவிலுஞ்சொல்லி உனது தகப்பமாரகனாக்கும் தெரிவித்து யா
வருமறியும்படி யாகவே உன்னை கலியாணஞ்செய்கிறேன் நீயொன்றுக்
கும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை பெண்ணே.

மட்டுகிருத்தம்.

அப்படியானால் ஒப்புடன் கிருஷ்ணனாகச்
செப்பமாயதைத்து விப்போதேவரீர்.

வசனம்.

அப்படியானால் கிருஷ்ணனாகவாயை சீக்கிறமா வெள்கிடத்தித்
து யனைத்தற்கொண்டெனரும்.

அருஞ்சன்னகொல் வசனம்.

கல்லதுமெண்ணே பவனக்கொடியே.

விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

வெகுசிலைநையாசன மெல்லியாள் பவனக்கன்னி
வல்கிருன்னிந்தவார்த்தை வலகயடவரைத்தவின்பு
குஞ்சரமகக்கண்ணென் கோவில்லிடத்திருக்கும்
பஞ்சனமேனிடான்றன் சமூகத்திலவந்துகின்றான்.

பவளக்கொடி நாடகம்



விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

வாணதெய்வவிசயாபீடி மக்ஷைகான் பவளக்கன்னி
தந்திரமுன்னே செய்த காம்பு ரத்தியலிதக்கொல்லாம்
அந்தாவிடத்திலீய மருதமயாபுரத்திதென்ன
யெந்தறுக்கதுகொல்லா மிபம்புறாயியம்புறாயே.

சாணம்.

வந்திரோலிசையாபீடி நீர்த்தப் பவளக்கொடியிடத்தில்கொத்த
காமாரத்தியமக்களும் அலலிடத்தில் நீர் அருளமயாபுரத்திதென்ன
நீங்கள் சம்பதமயாபுரத்தில்கொண்டாழாநல அந்திடத்தில நடந்த
மதியாக்சளும் யெந்தறுக்கு மானுன்னகந்தவராமல் சொல்லும்விதை
கொல்லு.

விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

அண்ணத்தின்லமலமாநி பாண்பிள்ளையாகின்றேன்
கன்னிபுங்கிடுஞ்சொன்னு ளைந்தக்கன்நெயர் அலிசானே ளை
கெய்னையிள்ளை வகுந்து பீர்த்தா வினிக் கல்யாணனுநெய்
பிள ளும் யோசனைக்கொடியும் வந்தசொன்னு கொழுந்துவரும்.

சாணம்.

கேளும் கிருஷ்ணபகவாபியே நீர் பெண்ண பவளன்டைல்கொலை
தூண்டி வந்ததின் பிறகுநீர் ததிரியில் அன்னப்பட்டுநெய்ப்பிட்டு ஆ
ண்பிள்ளையாகி உறங்கிள பவளக்கொடியை யெழுப்பினேன் அவள
றொப்பலம் கொடுத்தாள் நான்வந்தேயே மகங்கிப்போட்டேன் அது
னபிறகு பிண்ணிப்பரும் கூடியிருக்கேளாம் இப்போது அலல்கைகல்யா
ணப்பெய்ய யோசனைக்கெட்ட உம்மைக் கூட்டிக்கொண்டு வரச்சொன்ன
னாள் வாருகுவாரி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சாணம் - இத்தொல்குறிதேன் ளிஜயவே.

பவளக்கொடி நாடகம் (பொய்கு)

விருத்தம்-இ-ம்-மொகாம்.

பவளக்கொடியை மொகாப்படி பார்த்தபன் விஜயங்ககட்டவே
தவளமுத்திதொன்மிகுஷ்ணகுமே சந்தோஷித் துபற்குணங்கட
துவனெர்மொடியானசண்டினைநி துரிதமுடனொத்தெறி
கவனமுடனே கிருஷ்ணகரும் கவனவாயிவந்தனில்வந்தார்.

சுருதி-ம்-திதாடி-துதிதாணம்.

பல்வகை.

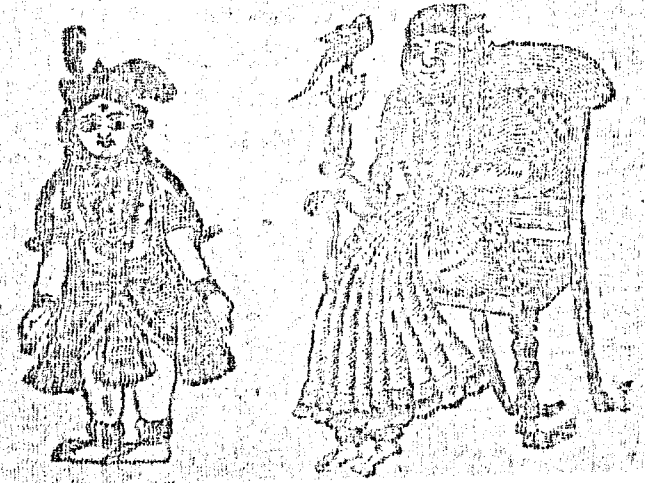
கிருஷ்ணபகவா ளும்வந்தார் அருள்கள்கிள்குல
கிருஷ்ணபகவா ளும்வந்தார்

துதுபல்லி.

கிருஷ்ணபகவா ளும்வந்தார் கிருஷ்ணபகவா ளும்வந்தார்
கிருஷ்ணபகவா ளும்வந்தார்

சாணம்.

கிரசிதெய்வமொண்டையிள்ளை அதுசெய்
சதிரவெருகொடியதானேன்ன
நிருகாதிந்குண்டலுஞ்சொன்ன இசை
பெட்டிகொள்கிடவந்தத்தென்ன
மருமலர்மாலிளையாபுரம் வந்த
வல்லாறுமுன்கிள்களாபுரம்
தருகத்தருகாருமயாத அந்தரல்லி
ஸதமலர்வலிட்டொகங்கிதுவந்தார் (கிருஷ்ண)



போற்றித்தேவரம்.

அமரர்கள் துயசந்திரத்த யம்புயக்கண்ணிபோற்றி
குமரிகள் துயிலே மேந்திக்கொண்ட மாமுலிலே போற்றி
கமலையகனே போற்றிக் குத்தவண்ணு போற்றி.
தமயனுமரசவந்த நலையகனே போற்றி போற்றி.

வசனம்.

அடியாள் பவளக்கொடி சரணம் சரணம் அண்ணனே.

கலி-விருத்தம்.

மணமலர் என்சையர் குணபதிசேற்ற
கிணையிலாவடிவ துணை யெலாழி.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

இதுவரைபுருடாரசையில்லாமலிருந்திப்போது
சதிர் பெறும்கிசையன்மையல்தன்னிலேசிக்கக்கொண்டேன்
ததிவிதுலிவாதஞ்செய்ய தன்னுச்செயன்றிப்போது
கதிபெருமொதையந்ருக்கருத்துடனாசெய்ளி ரே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணனே குஞ்சனவாயியே நானிதுவரையில் புருடா
ரசையை வெறுத்திருந்தேன் விப்போ தன்சையராசன் கைவசத்திலா
னேனயிலியென்னை அருக்கனாரசனகலியாணம் பவளணிக்கொள்ளும்
படியென்தகப்பனாண்டைநிலேயெவ்விதத்திலையாந்மான் குடச்சம்
மதித்தேனென்று சொல்லும்படியாக ஒருவுபாடிச் சொல்லும அண்ண
னே.

விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

பரித்தரித்திரைவிசைன்பார்வையுடனேவந்து
இடத்துடனமலைகுட்டசெய்யிப்படியதாக
அடுக்கவும் கணவுகண்டதாததந்தக்குச் சொன்னால்
ததிக்காமல்மான் குட்டசம்மதித்திவார்தானே

வசனம்.

கேளும் மாதங்காய்பவளக்கொடியே பரித்திரைவிசைப்போதுபா
மேஸ்பாணும்பார்வையிம்மவந்தகலியாணம் பவளணிக்கொள்ளச் சொல்ல
கணவுகண்டதாதச்சொன்னபேயானால் உன் தகப்பனாருளக்குமலைகுட்
டிப்படியாய்ச்செய்வா அம்மா.

விருத்தம்-இ-ம்-சதுரகு.

இன்பமாயதுபோத்செய்வேன் எனரிசன்கிபேர்க்கும்
அன்புடன் விருத்துசெய்தாளால் குந்தியமின்னு இம்

பொன்புலாகணைகொகில தன்னிதயோ கிருந்தாரகநே
வன்பெறுமடுவெந்நண்ணுன் வழித்துவாநது தியக்கே.

கேச்சகம்.

உலமுதும்பாக்கிமா ரோரத்திரிக்கனுவலீஸன்
மலேமசன் தன்பாயினே கிவந்தார்களவெடமிதேறி
கலியாணமிந்தாரணே கணமுடன் செயலாயென்று
தலைமையாய்ச்சொன்னார்மாலுஞ்சம்மதமுக்கொண்டேனே.

வசனம்.

கேளும்பாக்கிமா களேகான்பித்து நித்திரைபண்ணும்போது ஒரு
ருகணவுகண்டேன் அது பெய்ப்படியென்றால்வர வறம் உமையவருமரி
ஷலாகுணத்திலேறிக்கொண்டிவந்துபெண்ணைபவளக்கொடி யெகலையா
ணமில்லா திருக்கிறது சரியில்லாதேந்தகணமேசகலதேசநது ராசாங்க
லோடிம் அலமுத்து உமக்குசம்மதித்தனைமாலேகுட்டிக்கொள்ளுமென்
றுநான்சம்மதித்தேன்பாக்கிமா ரோ.

விருத்தம்-இ-ம்-மோகலம்.

இப்படிக்கணவுகண்டுகிளிச்சம்மா கிருந்தாலிஸன்
யெப்படிசெய்துவாரோ யென்னமோயறியமாட்டேன்
தப்பில்லையெனனைவீன்றதந்நையநிடத்தில்கிபோய்
விப்போதேகலியாணத்தித்தேதுகவச்சொல்லாயே.

வசனம்.

பாக்கிமா ரோ இத்தகணத்தில் நான்கணவுகண்டதை யென்தந்தை
மிடத்தில் சொல்லி இத்தகணமே கலியாணத்திற்கெத்தகணம் பண்ணச்
சொல்லும் பாக்கிகளே அப்படியென்கலதம்மலி.

விருத்தம்-இ-ம்-கமாச.

கருணையோடு மொழிகிருஷ்ண னருள் பெறத்தேவாழ்
கன்கரிபவளக்கொடியே முனதந்தவார்த்தை
சுருவரிசகியுத்தேவி செபாம்புமன்னர்
தலாக்குகார்க மனமகிட்டுகொண்டவாசன்
விருதுடனேசக்திதவாநதியத்தோடு
வெருமன்னார் புனாருழகட்டியங்குற
றுருமையிரு சேரம்புகண்ணாரா
மன்பதுபெருக்கொது விலகருகின்றே.

தரு-இ-ம் தன்னியாசி-ருபகதானம்.

கதிபெருகுசங்குதர்தன் நுணியடிமையமனதில்லவத்து
மதிசிறந்தோரம்பு பன்னர்வாறு கொலுவிருந்தார்
மாணிக்கக்கிரி-மீ-ன்ன வச்சிதத்தினபதக்கம்-ன்ன
காணிக்கைமன்னாதா கட-முயமெச்சரிக்கைகூற
மாதர்வளா-ததிபெருந மதுமன்னர்வளமன்னக
வேதமதைமுனிவரோத விரமாமுரசுக்கொழிந்த
பவளபாசியங்கைக்கொண்டி வளவையுடனாகசெய்வோர்
கிவனபாதந்தனைத் தொழுதுசேரம்புமன்னர் கொலுவிருந்தார்
விருத்தம் இ-ம்-சேரமன்னோளம்

தனிமுதற்பொருளுமாயி சகத்துடன்வந்தாய்போற்றி
முன்னிமையோர்கள் போற்று முக்கண்ணுமுதல்வாப்போற்றி
தனிபெறுமார்க்கண்டற்று நலவரங்கையப்போற்றி
நனிவுடனீட்டித்தொழுந் காந்தனைப்போற்றிப்போற்றி.

வசனம்.

பவளக்கொடி களவுகண்டபடி பங்குமார்கள் சேரம்புராசர்
நாமுன் சொலுத்திவிடுககாண்ட.



போற்றி-விருத்தம்.

சந்தர்ப்போற்றிப்போற்றி தாய்மாரஜேந்திரப்போற்றி
மத்தவிரையொகை மார்பினேப்போற்றிப்போற்றி
பெந்தையேப்போற்-சே-ப செக்களையாழ்வேயப்போற்றி
ஊற்றொடிதன்னையிந்த பராகதியப்போற்றிப்போற்றி.

வசனம்.

அசே-சேடியர்களைவிட அடியாள் சரணம்சரணமையா கவாயி.

மட்டுவிருத்தம்.

பங்குமார்கள் நீங்கலிப்போது
சாக்கமாய்வந்தை ஒக்கியேயுரைப்பார்.

விருத்தம் இ-ம்-தன்னியாசி.

வள்ளலெனும்சேரம்புமன்னரேபுகலைசேலிர்
மகள் பவளக்கொடியிடகனவில்லாவில்
வெள்ளிமலையிசுருமையாளுடனோகோவ
விடைமீதுவேநிலந்து நீசிலாகம்
தள்ளாமலிணைமே முழப்பாயென்று
சாத்திமுறையிலுஞ் சமமதியானுளம்
வள்ளயடிபிணித்துவைச் சொல்லச்சொன்னுள்
ஒத்துமையாயசர்களைத் தருவிப்பீரே.

வசனம்.

சேருவிலவாடிகளே ராஜராஜகம்பிரராஜாத்தியானபவளக்கொ
டியாஜாத்திகெற்றைய இராத்திரிசிலித்திறைகாலத்தில கனதுகனவி
ல இடபவாகுடசாய் பரமசிவனும், உண்மையுமுத வந்து தெரிசனம்
கொடுத்து பவளக்கொடியே யினிமேல் நீ னம்பாவிருக்கத்தகாது மோ
சம்வரும் சிக்குரம் சகலதெனத்து ராஜாக்களையும் அழைப்பிவித்து உ
னக்கு விஷ்டமான துரு அரக்கோ மாளேகுட்டிச் சொள்ளக்கடவாபென்
து கட்டளைபிட்டாராம் அடுமா-ஆம் அந்தக்கட்டளையைத் தலைமேல்
கொண்டார்களாம் இனிமேல் கலியாணத்துக்கு யேறுவாய்ராஜாக்களே
யிழைப்பிக்குப்படி உத்திரவுகொடுத்தாள் அந்தப்படிசெய்ய உத்திர
வாகவேதனம் கவாயிகளே.

விருத்தம் இ-ம்-கவாயி.

செழுண்டியுடனிறுவரைக்கு விருத்துமெங்கள்
செவ்வெழுந்திரவிலர்கமது முடிக்கவென்றால்
பழமுண்டியலிலே விழுந்தாற்போலும்
பத்திறெனமாரி பொழிந்துபோலாகும்
கிழவாழ்வாரிமோரமகிமை கிடைக்குவாரும்
குழைபதனைக்கைகூடும் நினைக்குதெல்லாம்
நிழலையதுமாசுரிமை மேன்மையாகும்
நிதிசேப்பாடினா பதிசேருமே.

பவளக்கொடி நாடகம்.

வசனம்.

அகோருங்களடடி தாதிமார்களை அப்படியே செய்கிறேமென்
றுசொல்லடி தாதிமார்களை.

மட்டு விருத்தம்

வாயலித்நாவல் செயரேயிப்போ

ராயசக்காரனை நேயமாயழப்பாய்.

வசனம்.

ஆர்டா வாசத்தாவலர்களை நமதுகச்சேரி ராயசக்காரனை கொடி
க்குள் அழைத்துவாடா.

(சேர்வை வசனம் அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.

சேர்வைவசனம். வாரும் ராயசக்காரரே நமதுமகாராஜா அழை
த்துவரச்சொன்னார் வாரும்.

இராயசக்காரன் வசனம் - இதோவருகிறேன் வருகிறேன்.

விருத்தம்-இ-ம்-அடாணு.

ஏலவேயெட்டி னுக்காலக்குடுமி யெட்டாமற்போனல்
காலேபெரிசும் வகுசுக்கபடினி லொருவனாகும்.
சாலவேகக்காதன்வரில் தஸ்த்தாமுட்டையோடும்
கோலமாயெழுது முன்னேகடும் ராயசன்வந்தானே.

தரு-இ-ம்-மேர்கனம்.

பல்லவி.

இராயசத்துக்கும் முபாயத்திரத்திற்கும்

நானன்றிலே சொருவருண்டே

அனுபல்லவி.

நேயமாய்சேரம்பு ராயசக்காரிடத்தில்

கரமாயவேலைவி லேயிருக்கும்கெட்டியாய்-இரா

சரணங்கள்.

பணமென்றாற்பிணமும் வாயைத்திறக்கடிமென்று

வுணக்கும்பழமொழி யறியிராவந்து

பட்டுக்கொண்டாற்சும்மா விட்டென்னாய்ச்சோற்றை

பஞ்சாகவுருளைத்து யெழுதிபாராட்டுவேன்

கனமாயடுத்தாரைக் கெடுக்கும்பேர்களைக்

காலிலேவிடக்கிடத் தானேபுலிசமர்த்தன் இரா

பவளக்கொடி நாடகம். நாடகம்

கவிச்சுத்தம்.

நீராழிவழித் திருமுழுதாரும்
சேரம்புமள்ளரே சக்கிரமாத
தாராளமாகச் சபையில் சீரென்னை
சீராகவழைத்த சேதிவையுரைப்பீர்

வசனம்.

சர்ணஞ் சரணமடா சுவாமி மென்னை வழைப்பித்தகாரிய மின்
னதென்று திருவுளம் பற்றிலெனுமையாகுவாமி.

விருத்தம்-இ-ம்-சாம்போநி.

இராயசக்காரரேகெனாடி நன்மகள் பவளக்கனகரி
நேயமாய்மணி முஞ்சுட்ட கிர்ணயஞ்செய்ததாலே
நூலவெண்ணெழுதேசம் ராஜர்களால்க்குதிருபம்
சரயதோராதாட்டுள் வரும்படிபெழுதுவீரே.

அறுபதி ராசிரியவிருத்தம்.

பார்த்திபப்புவலன் பவளாச்சியத்திலேநீர் பரிபாலிக்கும் நீதிந்
னணல், பழகுருளசேரம்பு மன்னான்புறபேரும் பண்பாயெழுது
நிருபம், சேரபாண்டியச்சௌனர் கவிநகர்மராட்டர்கள் சிங்கனர்கொ
ளும்புசீலார், நெருக்கையல்கீரர் கன்னாடர்மலையாளர் நென்காஞ்சி
யஞும்புலையோர், பாஞ்சாலர்பச்சார் ஆஸ்வினாபுரி விக்ரமிராமதலம்
ன்னசெவரும், பண்புட நமதுமகன் பவளக்கொடியாட்டு சுயமரம்
காட்டியபடியால், விவாகாந்தின மொன்மதாந்தெய்தியும் வெள்ளி
காரசங்காலில், விவாகாநியமித்த சுயமரம்நாட்டியதால் வேந்தர்
கொளலாம்வருகலே.

விருத்தம்-இ-ம்-மேர்கனம்.

தாக்கியபுலிக்கொப்பான செர்வைக்காரர்களைகொள்
பாசும்புணை பாசும்பு பட்டணத்தெருக்களெல்லாம்
தாக்கியதோரணனை வானுலகிலவவுக்கட்டி
சக்கிரமாயலவ்வித்து சிங்கராஞ்செய்ச சொல்லாயே.

வசனம்.

ஆர்டா சேர்வைக்காரா நமதுபட்டணமெல்லாம் அலங்காரம்செ
ய்யும்படிசொல்லாய செர்வைக்காரா.

தரு இ-ம்-மேர்கனம்.

பவளதால்கால்களை

நிருத்தினார் மேலும்

பச்சையாகத்தால்

பொருத்தினார்

சிறப்பு: 100 பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகம். 100 ரூபாய்க்கு கிடைக்கும்.



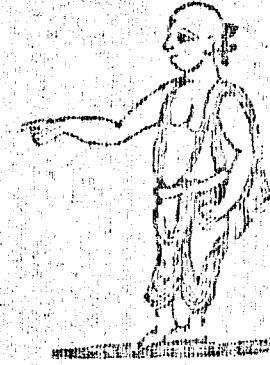
விருத்தம்-இ-ம்-நோடி.

ஶட்டமா முலையாள்நம்பு மங்கையாள் பவளக்கல்லரி
சட்டமா முலையாள் சபைக்கின்று வருவதாலே
ஶட்டமேசத்திலுள்ள யரசுமற்றுள்ளோரும்
இட்டமாயமணப்பந்தர்கு ளியாவரும் வருகுவினே.
வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் சேரம்புராசர்க்குடைய குமாரத்தி
யாயிடு பவளக்கல்லரி மாலைசூட்ட மணப்பந்தர்கு வருகிறபடியிலுலே
சகலதேவராசர்களும் மற்று யாவரும் மணவணப்பந்தர்கு சிக்கி
ழ்வருவீர்கள் அச்சர்களே.

தரு-இ-ம்-நாநாமக்கிரியை-கண்ணரிகள்

சேரம்புராசர்க்க	எண்பதுபேர்களும்வந்தார்	அவர்
சீர்மைசொன்னே	மந்திரிசொநான்குந்தார்	
குரமாட்டய்கொரும்பு	வக்காளதேசத்தார்	சேர
சொழுகும்பாண்டியரும்	மச்சநாடரும்வந்தார்	
கன்னாடர்காஷ்டிகாந	கான்பொருதேசத்தார்வந்தார்	வன
காட்டுமவந்தியாகுச்சார்	கோசலசீனரும்வந்தார்	
மன்னியர்மாறமலர்	மகதகுமாரத்திரவந்தார்	கின்பு
வந்தாளம்மாளுசாலர்	மலிங்காசூலிகுந்தரும்வந்தார்	
இந்தியாச்சர்களும்	மற்றமுள்ளாச்சர்களும்வந்தார்	வெகு
உல்லாசமாகவே	பெல்லாவாச்சர்களும்வந்தார்	
வந்தாராசர்களுக்கு	சேரம்புமன்னர்களாகடி	யெதி
ராவந்தாராசர்களுக்கு	உள்ளவுபச்சாருசெய்தார்	



விருத்தம்-இ-ம்-அபுருபம்.

எண்ணிலாயாச்சுடி யிடல்புடனிருக்கும்போது
விண்ணவர் புகழ்கிரிடி. விருத்தவேடுமன்போலாகி
பண்ணவந்திருஷ்ணனந்த பாபநிதியைமயாக
நண்ணினர்வடிவங்கொண்டி ராசர்முன்தோன்றினுதே.

வேதியர்வருதிரு-தரு-மத்தியமாவதி-ஆதிநாளம்
பல்லவி.

வேதியர்வந்தாரே நிருத்தாபதிய வேதியர்வந்தாரே
அருபல்லவி.

வேதியர்வந்தாரே கதிமன்னவர்முன்னே
காதிர்குண்டல மோதியகசுந்திட-வேதி
சரணங்கள்.

வழகினி லழகிய பவளக்கொடிதன்னை
மணம்புரியத்தடி மொன்றுகையிலுந்
தடமுள்ளபிறந்த ரூடையும்பூணாடான்
திடமுள்ளிருஷ்ணனேருர் கிறுவாயப்பிள்ளை-வேதி

விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பாங்கிமெசொல்லக்கேளாய் பரையமணப்பந்தற்குள்
தேங்கமழ்மாலைவெந்தர் சிறப்புடனிருப்பதாலே
பூங்கொடிபவளக்கல்லரி பூவையாள்மாலைசூட
தாக்கன்மெலவிதாசந் நையிலையழைத்துவாராய.

வசனம்.

அடிபாங்கிமாரகளை பவளக்கொடியாகியை ஆலங்காரஞ்சேர்
மெதுவாயமுத்துக்கொண்டி வாருங்கள் பாங்கிமார

பாங்கன் வசனம்.
அப்படியே எல்லாத்தொடரையும் சொல்கே.



விருத்தம்-இ-ம்-காந்தொடி.

அநிலையாகக் கவிரிவிட நடப்பதைக் கவிரிவிடக் கொடுத்த
மருவுஞ்சிவ்வாசஞ்செய்து மகிழ்க்கின்றபவளக்களையி
யிசவிகள்கொட்டாகொட்டியவழிபுதுதித்தாறபெயர்
தரணியாபாசஞ்சுழந்த சாயபிளிகொடுக்கின்றேன்.

பவளக்களையிமாலைகுட்டவருகிற-தரு-இ-ம்-காந்தொடி-அட-நா-ளமி-
டவளவி.

பன்னுருகமொழி

உலகநாசினிதப்

பவளக்களையிவைத்தாளை.

அதுபலவளி.

எக்காரும்விரமமேநிந்தியம்

பென்னதனம்புரிபுழம்

மியலமனறமுனிவர்கள்

மனதொருமித்தவர்கள்

துவமுழுமையினி

பவளக்களையி

மிருத்தபுதுச்சோலைநிலேகுடிபுகுந்தபொற்குயிலேயினொமென

சாணக்கள்.

புருட்கள்கொஞ்சிவாய்க்கொஞ்சிவாய்

தடாரிக்குமெழிலுடைமான்

பூரித்திருமுலைபெருவருகொருகொரு

மாய்க்குமழகுடைமான்

மாயவிலையிதற்கு

வைத்தவிலைகொன்னுகிழி

கேயமபாசுகிழி

சிறத்தவர்களைபின்னன்

நிலைகொருவருகை

கண்டாறுவகைகொருகை

கொடுக்கொண்டுகொடு

கொடுக்கொண்டுகொடு

விரதக்கொடிமபாவை

மெனப்பிடித்தாட்டிய

மெனமேலுமாவை

விழைந்தவர்களைவிடும்

காந்திதருமுனை

மனநிலைநிபவன்

பொற்புருதித்தனை

பந்தவடந்தயி

சற்குணமுக்கியர்

அப்புத்தமெனவாட

பத்தொருபொசனை

கிசவுப்பொய்சொரிய

மனம் குடந்தின்

நிழலினயின்னற்கொடி

கனமெனமுலைவிட

துவளவுயனவாட-பன்னு

விருத்தம்-இ-ம்-காந்தொடி.

பவளக்களையிவைத்தான்வந்து புதுமனப்பந்தத்தன்னை
வலமையாய்த்திருவைப்பொல வெகிலுடனிற்கும்பொது
தவமுடையவர்களை வைத்துவருபார்க்கொருகை
விவரிவருவதுவைநீட்டியேயிவருபவாசே.

தரு-இ-ம்-காந்தொடி-கனவனிகள்.

நீட்டியவாசன்கிழி

வனமேலாவைக்

காந்திக்குமபாசாய்

இந்தந்

திக்கெல்லாக்கொரு

கவர்க்குளகிருத்தா

வக்கொடிபாரிவரே

புட்டியுமிலை

காட்டியவாசனம்

காட்டியவரிவர்களுக்கும்

பெரும்

புஞ்சாசிகள்கினைந்த

தாஞ்சாடியவல்லம்

பாஞ்சாசிகள்கினைந்த

வேந்திலவீசு

மிருத்தவர்க்குத்தா

குந்தியிலவாரும்

மிரும்

சந்தனச்சேலைநில

மாதிசனமே

அவநிமிர்வாமனை

தனம்

சாயந்தொடிபெயல்

சேர்ந்தென்கினை

காந்தொருமிவரே

மாகமெல்லவாபு

நாகவேமாற்பெரு

மாகதிரிவர்களை

செய

மல்களாகாரிசு

வெங்கைமதக்கிய

வங்குருதிவாமனை

கொண்குத்தொ

தொலையுலாவிய

கொண்குதிவாமனை

நல்ல

கொத்திரகவலினை

பாத்திரகவலிய

தூண்களாய் நுழைவர்
பாண்டியன் மார்பினோ
சூழ்ந்தெதக
சோழநாடுவர்மார்பினோ
கூட்டுவழிவினார்
நன்னாடிலா யமார்பினோ
கடல்வெந்துவெநினார்
விவரிவர்பாரமார்பினோ

மாண்புமிகு
நல்ல
செய்தமெனும்
கேரளம்
பெருங்
பெருமன்



விருத்தம் இ-ம-கவிபாணி.
தருமதேவகதமேபோதறி சந்நகனனிமேபோதறி
பருமதளவகாநதெதிந்து பங்கயசகனனாருமேபோதறி
அருமகயபாபகனநீகந யாமகளேன துயமகச
நிருமகனவா ளனகிசகி அருந்நினிலவிதசசேவகமே.
கசனம்.

தருமநீதியைதான் உண்மையென உங்கள் பாதாளத்தீர்த்துக் கொள்ளுதல் உரிமையாயினது. மெனது ஆணைக்கிணங்கி அருள்செய்து மகாநாசகருத்தல் விதும்படி அருள்கிங்குசெய்யவேண்டுகவாயி.

அதுகாலத்திலிருந்தும்.
 மனநிலைப்பற்றுகளுவிருந்து வட்டிப்பாசனம்
 வந்துவந்தபழக்கம் பின்பற்றிய பள்ளக்கல்லறா
 கிலிசாபெருகூடுமவர் மாலாதுகூடுத
 மேலுள்ளபடிதான்மனமொன்றாம் என்பதைச்சிந்தனை

தலைமையுடையவர்களுடைய ஆதரவுடன் பாராளுமன்றத்தின் மூலமாக
புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றி, அவைகள் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.
புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றி, அவைகள் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.
புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றி, அவைகள் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்தப்புவனங்கொழுகங்க மண்டபப்பந்தலில் யெத்தனைபாசர்கள்
 உந்துகிறார்கள் ஆவன் குடியமரில் அவர்களுடையகழுத்தில் கீழ
 க்கட்டாதா பெரியவயசு சென்றகிழவனுடைய குறப்பான்கழுத்தில்
 ரம்கிழலேண்டோ இனதில்லசெய்தபாக்கியத்தான் ஆனால் விதிபான
 படிமுடியுமென்றுசொன்ன பதமொழி போய்மாருகுமோ ஆகமாட்
 டானா.

எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

என்றுதான்ராசாசொல்லி இருக்கின்றதாகரைத்தேடி .
யன்றுதான்வர்கள்போலா தன்னைசேரம்புமன்னர் .
மன்னவசேர்மகளைக்கூட்டி . மன்னதாபத்தொழிநுத்தி
யென்றுநீசெய்ததாக்கிய மீறுவோலென்றியம்பினாரே .

வினாக்கள்-2-இல் கேள்வி.

தனக்குகேசொருவரன்றி தடமுடியாததெல்லாம்
மனத்தினிற்றிடுமமுற்று வந்தனரவர்க்கெய்தாமல்
குனித்திடங்கென்கின்ற ஞசைப்பிராமணர்க்குநீர்த்தால்
புனக்குறுவிதிபோவென்று நிறைவாக்காபுலம்பதுற்றார்.

6174311

தனக்குகிசாநாஸர் ஒருசூழும்பெய்னலும் தனக்குத்தானோவு
லாடையான துராசாநகல் செய்தனையோபேர்சுள் உண்ணக் கலியாணம்
பண்ணிக் கொள்ளும்படியாய் வந்தார்கள். ஆங்கனெல்லாம் உனக்கு
கொடுத்துவைக்காமல் கூடலேறி தேதமெல்லாம் சுகெழுண்டாவி
கடாடாய்வழியின்ற ஒருகிழப்பிராமணனுக்குமாலெயிடும்படி விதி
படுத்ததால் நீ செய்தபாக்கியத்துக்கு பென்னசெய்யலாம் அடிமணலி.

வினா 1555-இ-ல்-பெரியாறு

தான் யுத்தாளெழுதிவைத்த யெழுந்தியேழிக்குவேதன்
வினாதுதான்மறைப்பதுண்டோ பெனக்குவந்ததானென்ன
புள்ளியேபொன்னுண்டோ யருமறையவனாக்கட்ட
தன்னியரங்கங்கியாண்தூ நடத்துவீரின்யுதானே.

நாடகம் பவளக்கொடி நாடகம்.

வசனம்.

சேனாபதி பெருந்தலைமையினர் மனஸ்தாபப்பட்டு
ண்டாம் அந்நாதி யெழுதியெழுத்தை யழித்துப் புதிதா யெழுத
பெருமையானவரானேயுந் கூடாது யெனக்குவந்தது யெனவேயல்லா
மல் பின்னொருவருக்குப்போகுமா யெனினுனைத்தாலும் கொடுத்த
வைத்தெனினுக்கும் அந்தக்கிழப்பிராமணரைதருவித்து நின்றதா
னே மனம்புரிபுணமயா தந்தைமார்களே.

தந்தைமார்களே வசனம்.

நல்லது அப்படியேசெயலிக்கிறோம் அம்மணி.

கவி-விருத்தம்.

அந்தசேனாம்பு மன்னான்பதுபேர்
மத்தியேயியைசெய்து இருஷணசுவாமியையும்
சீந்தையாய்மதித்து திறப்புடனழித்து
வந்துவிவாகப் பந்தலின்னைத்தார்.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-முதலாம்.

அப்போது இருஷணசுவாமியை

யாமினெழ்தன்செவிதனிவே விசையராசன்

புறப்படியேயுடனாரு நென்றுசொல்லி

யேந்திழையுமருச்சனனைப் பணிந்துபோற்றி

யெப்போதுமுன்னுப் பெயிசெயன்றான்

யென்றவுடனாழ்வாய். வெந்தேதார்வினீ

செப்பமுடனாழ்வாய் யாசார்மற்ற

ஜெனாகளெல்லா மனமகிழ்ச்சியெய்தினாரே,

வசனம்.

அக்கொடுத்தபெயர்முன் அருச்சுனராசன் கிழப்பிராமணவடி
வாய் உணர்த்தினில் கிருக்கும்போது இருஷணசுவாமியானவர் வண
கொடுக்கொண்டு பவளக்கொடியும்மன்காதிவே அருச்சுனன்தான் மி
ழப்பிராமணவடிவா கிருக்கிறுனென்று சொல்ல அதைக்கேட்டி பவள
க்கொடி அனாப்பணிந்துபோற்றி பழயவடிவொருக்க வேண்ட அரு
ச்சுனா பழயவடிவெடுத்த மகா அழகொருக்கடிபுருஷ அனை
சேரம்புரத்தாரும் பவளக்கொடியும்கண்டு கிருக்கத்தேவதிகொண்ட
புருஷகளுந் து பவளக்கொடியைக் கலியாணஞ்செய்திற் விதங்
காண்க.

பவளக்கொடி நாடகம். 68 நாடகம்



அருச்சுனனுக்கும் பவளக்கொடிக்கும் விவாகம்செய்தது

தரு-இ-ம்-முதலாம்-சுண்ணாம்பு.

அருச்சுனன்மனையோரை	வினாவாகவேயுனத்தார்-அந்த
யரியமணற்பந்தலில்	செங்குதளஞ்சொடித்தார்
சுந்தாமாக்களின்காளை	செங்குதளஞ்செய்தார்-கையில்
சுந்தாமாக்களின்காளை	காப்பெனங்குக்களங்கட்டினார்
ஆனையாசானி	யெதிராகவேவைத்தார்-முனை
பாலிகன்மாவினீ	தோனங்குக்களங்கட்டினார்
மாமனையோர்கள்	யெக்கியங்குத்தான்வளர்த்தார்-கெய்யில்
லாய்க்குதல்க்கொரு	வோமசாரிகளஞ்செய்தார்
பவளக்கொடியுனை	யித்தவிசையராசன்-வல்ல
பக்கத்தினிலினிமை	யாக்கடிக்காரவைத்தார்
தவமறையோர்களுயாசார்	வதித்தத்சொரிந்தார்-சபா
சுந்திமந்திரக்கன் சொல்லி	பாந்தமாதவினர்த்தார்
அருச்சுனிகாக்கியாள்	யந்தவிசையன்னைக்கொரு-அந்த
அருச்சுனர்க்காக்கி	மங்கனாரணஞ்சுட்டினார்
அருச்சுனியர்க்குறி	வலமாகமுன்னுதறம்வந்தார்-பின்பு
யாமிமிதித்தருந்	தாதிதன்சொத்தெரிசீத்தார்
சாரமுடனொரு	பொரிதருந்தாதுவின்கொரு-அருக்க
தானமென்றார்	யெக்குமதிரவேதொனித்தார்
போரம்புமன்னர்	என்பதுபேர்களும்கொரு-அவர்
செங்குதளமொருத்தனாய்	தானாரீருமவர்த்தந்தார்
சங்குதளமொரு	சாங்குதளமொரு-அவர்
சுந்தாமாக்களின்காளை	மங்கனாசர்வாதம்வந்தார்-அவர்
அருச்சுனனுக்கும் பவளக்கொடியுக்கும்	தன்னையுமடித்தெழுந்தார்-அவர்
விவாகம்செய்தது	அருச்சுனனுக்கும் பவளக்கொடியுக்கும்

புலனக்கொடி நாடகம்.

மங்களம்-மங்களம்-தெய்வம்-மங்களம்-மங்களம்.

ஆதிமுலப்பொருதுக்கு	இழுளம்	செய்கள்
சையகலாவிநாயகாக்கு	செய்து	
சாலணபலனுக்கு	பாண வுபட்டனம்	செய்கள்
சனமுக்கலெலாநீர்தனம்	மங்களம்	
செரலட்சுமியம்மனுக்கு	மங்களம்	செய்கள்
செந்தாமலாநீரெண்ணுக்கு	மங்களம்	
அருச்சுனராஜனுக்கு	மங்களம்	தருமா
அண்ணன் தம்பிமார்கடரு	மங்களம்	
பவனக்கொடியாட்கு	மங்களம்	விசையன்
பத்திரிமார்கடரு	மங்களம்	

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-சுமரக.

கலியாணமதுசெய்துபாணமீது கனகதண்டிகையிது விலகியதோ
மே, நலமாணவியிப்பவளக்கொடியினுளும் நகர்வலம்வந்ததினமின்பு
செனகலிட்டில், விலகுமதன்பதிபொல்வாழ்ந்திருந்தார்விருஷணன் யோ
ற்றலோர்விதிமிற்போகிருந்தாரப்பால், தலைபெரும்பதினாறுமா
ச்சு தன்மைபுடவிலிவருஞ்சங்கதிசொல்லேனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அருச்சுனராசன் பவனக்கொடியைத்
கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு நகர்வலம்வந்து அந்தப்புத்திலிந்தன
மா ரதிபொல காமினபத்தில் சுதித்திருந்தார்கள் அப்போது இருஷண
பாவாணம் வேறே ஒரு விதிநிலைக்கிருந்தார் பின்பு அருச்சுனன
ம் இருஷணனும் பவனத்தேர்கொண்டு வருகிறோமென்று அல்லியின்
ளாசின்னையில் சொல்லிவந்த ஈழமுதலிதுவரைக்கும். பதினாறுமா
யுச்சுது யிலிமேல நடக்கிறகதையைச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

விருத்தம்-இ-ம்-அபுரபம்.

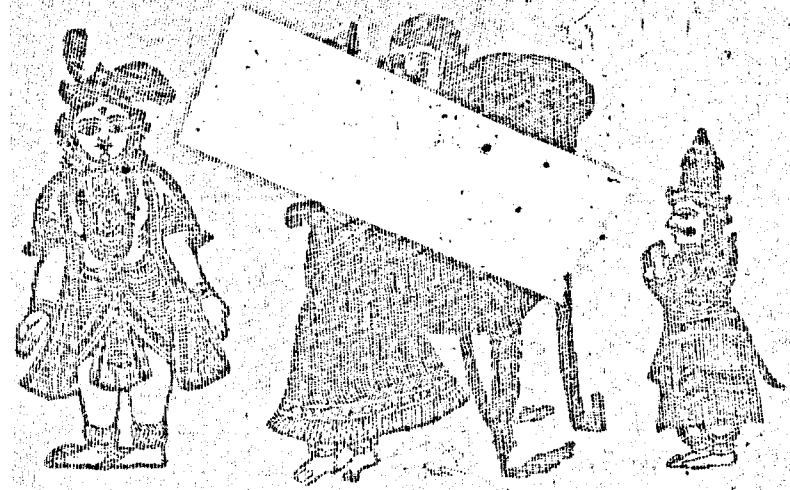
மந்திரிமார்க்குழம் மங்களையர்நடனமாடி

வமந்தனும்புனந்திரளாறு பதிழ்ந்துவின்வருகவானின்
வந்திரனெனவேபூச்சுக் கிரக்குடைப்பிடிக்கச்செங்கோல்
கொந்தலயல்லியம்மாள் கொலுவுக்குவருகின்றோ.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அல்லியம்மனும் புனந்திர லுக்கொலு
வுக்குவருகிற விதங்காண்க.

பவனக்கொடி நாடகம்.



அல்லியம்மன் கொலுவுக்குவருகிற தரு-இ-ம்-அபுரபம்.

பல்லவி.

அல்லிவந்தாளே - கொலுவுக்கு அல்லிவந்தாளே

அதுபல்லவி.

அல்லிவந்தாள்வெகு

வல்லபமாகவே

நல்லமந்திரிமார்க்கள்

வெல்லாமபுடைகுழம்-அல்

சாணங்கள்.

ஆதிமுதலான

சேனைகளமுழைய

மாணையர்கள்

வெண்சாமணாசீசும்-அல்

பேரிசைநாக

சாதிமுழங்கவும்

வாரியக்காரர்

பிரதாசீகரமுழவும்-அல்

அந்தணப்பெரியோர்

யாஜ்ஞரஞ்சொல்ல

மைந்தனுடனே

வலுடைசிறந்தவரை-அல்

மாமதுரைக்கு

யாசாட்சிபொருத்திய

சீரமைவிசாரணை

செய்யமன்னதொண்டு-அல்

பொற்றி விருத்தம்.

நீரணிசடைமாரான பிரந்தாகந்தோசா

பூணக்கிருவையாலே பூனவயர்க்கரியல்லி.

விறயமாகத்தோ விசாரணை செய்ந்துகொண்டே

சிறுடசிரத்தினலிம்மா சளத்திலேவிருக்கென்றே.

பவளக்கொடி நாடகம்.

புனத்திரர் விருத்தம்-இ-ம்-புனத்திரர் வி.

அம்மணி சொல்லத்தெனா மாறுபடும்
செம்மணி பவளக்கொண்டு செம்மணி
உன்முன்னே சொல்லிப்
புனத்திரர் விருத்தம்-இ-ம்-புனத்திரர் வி.

வசனம்.

தேனும் அம்மணி யென்குணப்பனன் வருத்தன மகராசன்
புனத்திரர் விருத்தம்-இ-ம்-புனத்திரர் வி.

அம்மணி சொல்ல வசனம்.

அப்பா மகனே புனத்திரர் அவர் வருவார் யொன்றுக்கு யோச
நீகாதே கண்மணியே.

விருத்தம்-இ-ம்-புனத்திரர் வி.

மதியமச்சரோசேவர் மகனுக்குப்பவளத்தேர் தான்
சுதிப்பெற்றிருவெனென்று தான்போனபிசயராசன்
பதினாறு நாள் தானப்பா பன்புடன் வருகையில்லை
பிதுயென்னவிதிமொபார்த்து நியம்புலி லொனக்குத்தானே.

வசனம்.

அகோ தேனும்மந்திரிமார்களை அருச்சுனராஜன் ஒன்பதுநாளே
யிபே பவளத்தேர்கொண்டு வருகிறேனென்றவர் பதினாறுநாளாயி
யும் வரவில்லை யேழகாரணத்தினாலே யோசித்துச்சொல்லும் மந்திரிம
ர்களே.

மந்திரிவசனம்-அப்படியோல்லநம்மணி இராஜபரிமேஸ்வரிபே

மந்திரிகள் விருத்தம்-இ-ம்-புனத்திரர் வி.

வாழ்க்கையெனயராஜன் வல்லமைதலினேன்றால்
உலகெலாங்கூடினாறு மொருருளுடையபொதுநிலை
நிலையினார்களமைபல் விலையிலென்கிக்கொண்டு
பிலாடனிருப்பதன் பின்னொன்றுமவர்க்குமில்லை.

வசனம்.

தேனும் அம்மணி இந்தவுலகெனள்ள பேர்களுல்லாம் வந்தெதி
நிதர்ப்பும் அருச்சுனனுடைய ஒருபாணத்திற்கு மெதிர்க்கொண்டார்
ள யெங்கேயோ பெண்களின்மையலில் சிக்கிக்கொண்டு தங்களுடைய
இதயை மறந்துபோலிருக்கிறது வேறு அவருக்கு ஒன்றுமில்லை அம்
மணி.

பவளக்கொடி நாடகம். 70 நாடகம்.

பொது விருத்தம்.

தரு-இ-ம்-மோசனம் துதிதாளம்.

பொன்தால தமதுலா பிளூட்சிசாததேசநடபுநடபுநடபுநடபு
யிலாள்லகுமதலாவெழிந்திலைதமுடன்ஸ்தனாகளபிம்மீபெவாகாதி
துளனிலகுமதலாவெழிந்திலைதமுடன்ஸ்தனாகளபிம்மீபெவாகாதி
வசனம்.

வசனம்.

அகோதெப்படிபென்றால் மதுரை பிளூட்சி சுத்தரேஸ்வரர் நாட்
டிவாசகசெய்யும்அவ்விதாசனாக்கு அருச்சுனராசன் சொல்லிப்போ
ள கெடுவத்ப்பிப்போகவும் புனத்திரன் தாமாரிடம்வந்துசொல்லி விச
னப்படுமீப்போது தெய்வலோகக்குறத்தி வருகிற விதங்காண்க.



குறத்திலிருந்து-தரு-இ-ம்-நாதகாமக்கூடிய ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

மாதுவந்தனளே - கானக்குற - மாதுவந்தனளே
அதபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசைய கொஞ்சினடங்கு
கெஞ்சினேத்தருநியெல்லர்க்கெரிந்துணைக்கும்--மாதுவ
சாணக்கள்.

கூடைகட்டிலையோ அம்மே நல்ல கூடைகட்டிலையோ
காட்டினிலெங்கிலுந் தேடிக்கிடையார்கள - கூ
பச்சைக்குத்தலையோ அம்மே பவழப் பச்சைக்குத்தலையோ
அச்சப்பாடாதிர்க்கள் பிச்சைக்காரியென்று - பச்
வாசலவாஞ்சொல்-தரு-இ-ம்-நாதகாமக்கூடிய ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

வாசலவாஞ்சொல்-தரு-இ-ம்-நாதகாமக்கூடிய ஆதிதாளம்.
வாசலவாஞ்சொல்-தரு-இ-ம்-நாதகாமக்கூடிய ஆதிதாளம்.

திங்கள்மதிசூரியனார் அம்மே ஏப்போதுந் சேர்ந்திருக்கும்வரை
அங்கயர் கணவல்லபையும் அம்மே அவர் அருள்தொடர்ச்சும்வரசு
ஆராய்ந்தபாண்டியர்கள் அம்மே இவ்வ அமைத்திருக்கும்வரசு
அல்லியம்புனத்திரும் அம்மே இருவர் அரசுசெய்யும்வரசு



அல்லியரசாணிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பல்வகைச் சூலிகளெல்லாம் பண்டிடனமைவேனென்றே
மலைவளர்காம் டில்லிமு மாதேநான்சொல்லக்கேளாய்
நிலையதாய்மனதிலொன்று நினைத்ததைதான்ரூபாய்ந்து
நலமுடனொத்தனுக்கு நங்கையேநிலுவாயே.

வசனம்.

அடிவாடி யம்மே குறமாதே நீ நல்லகுறிகள் சொல்லவேனெ
நதுகரிதான்ஆனல் நானொருநினைவுகொண்டிருக்கிறேன் அநதமின்
தென்று ஆராய்ந்து சொல்லுவாய்மே.

குறத்திதெய்வம்பரவும்-அகவல்.

அருள்பெறுஞான மமலஞர்ந்
கருணைசேர்மும்மதுக் கந்தநிர்மாருகனை
பெருகுந்ச்சரணே மிரியமாபுமைமயர்
னிருமந்நெருவலாய் விராயகர்சரணம்
மருளாமர்சரணியே மகிழுமோங்காரியே
நிதிபெறுந்நர்க்கையே நேசமாய்வேண்டினேன்
பநிகனிவமர்ந்நிடும் பநினைட்டாம்படியே
மநித்துவீற்றிருக்கும் மதுவாலினாயனே

சத்திவீரயனே சக்கில்கரும்பா
முத்தியேவந்திதும் முத்தால்வாடித்தனே
கறுப்பண்ணசாமியே கழுகடிவையனே
லாட்சுந்திரசியே லாடமுனிவையனே
கில்லிசூனியங்களை மிறட்டுங்காட்டெநியே
பத்தியாபுத்தனைப் பவரிந்துவான்போற்றினேன்
சத்திம்மாதிரியே சல்லிமகங்கையே
யாமுண்டியையனே மலையாளபகலி
சாமுண்டித்தாயே சப்பாணித்துப்பா
காந்தவராயா கதறியேவந்திதும்
தோத்திராஞ்செய்திடத் துலையேவந்திதும்
குட்டிசல்லியம் ஒன்பதாம்பளம்
தொட்டியிலையனம் திட்டமாரகானியே
இஷ்டமாய்வனாகினேன் மென்குலதெய்வமே
மங்கையாளல்லி மனநிலக்கேந்தது
அங்கைகழிந்தனியோ வகைமெழ்துரைப்பாய்
குறத்தி அல்லியரசாணிக்ருச்செல்-நரு
இராதம் பந்துவாரி-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

முத்தினாமோதிரமிட்ட	கையைக்காட்டாய்மே - கண்டகம்
முக்கைக்கொழிமிட்ட	கையைக்காட்டாய்மே
சித்திரச்சூடகமிட்ட	கையைக்காட்டாய்மே - உத்தன்
செங்கைவளத்துக்கழிகை	கையைக்காட்டாய்மே
அகந்தகமணிந்த	கையைக்காட்டாய்மே-பொன்னின்
அலங்காரன்னநிமிட்ட	கையைக்காட்டாய்மே

குறத்தி-நரு-இ-ம்-நாதர்மக்கிரியை-சாப்பதாளம்.

தெரிந்துகொண்டேன்சூர் அரிந்துகொண்டேன்சூரி
தெரிந்துகொண்டேன்மே.

பெசங்காட்டெரியம்மன்	பெட்டைக்கொழிசேக்குறு
ஆனவாய்ப்பாவடைவாயன்	மென்றாய்ப்பாக்குறு-தொரி
மந்தியெதெய்வமவந்து	உன்மனையிலங்கிக்குறு
கீதானாவிசவாயிவந்து	காவுதலெங்குறு-தொரி

குறத்தி விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி

ஆனவாய்க்குறிசொல்லென்று அம்மையேபேளாயிப்போ
வசவன்வமாதன்சென்ற வசவதுசொல்லக்கேளாய்

பவளக்கொடிநாட்கம்.

தேசதேசங்கள்சுத்தி நிரிந்துமேபவளக்காட்டில்
ஆசையாய்வேரோர்மாதை பவளந்துமேயிருக்கின்றோர்.

வசனம்.

ஆகோ கேளும்மணி உனதுகணவன் பவளக்காட்டிற் குச்சென்
று அந்த ஊணையாட்சிசெய்யும் பவளமாணவியைவாஞ்செய்துக்கெ
ண்டி சுதமாகிருக்கிறார் இன்னம் கொஞ்சநாளில் வரப்போகிறார்
யாதொன்றுக்கும் விமசுனப்பட வேண்டாம்நாடோ நான் வந்து வெ
கோமாச்சது போய்வருகிறேன்.

விருத்தம்-இ-ம்-கோடி.

இன்பெறமேன்மைபோகு மிஷ்டம்போம்குலமும்போகும்
வன்புலெக்டுணம்பலம்போ மழியாதவசையேயென்று
உள்தெனமுன்றோர்களுல்லா முறைக்கக்கேட்டிருந்துமாயே
தன்பதினசையந்கத்த தப்பிவித்தனம்போகாதே

வசனம்.

காமத்தைப் பெரிதாய்ப்பாசாட்டி பாழிசுளின்மீது யெப்போது
மாணசவைக்கின்றபேர்களுக்கு தனக்குள்ள மிளமைப்பருவமும் பே
ய்விடும் மேன்மையும்போய்விடும் இஷ்டருக்கும் விரோதமாவார்கள
குலத்துக்குள்ள நடத்தையும் போய்விடும் கோபமும்போய்விடும் து
ன்தேடியபணமும்போய்விடும் நல்ல அறிவும்கெட்டுப்போம் இவை
ளெல்லாம் மேலோர்களாலே சொல்லக்கேட்டிருந்தும் அருச்சுனார
னுக்கு தப்பிவித்தனமட்டும் போகாது நல்லது.

மந்திரிகள்கொல் விருத்தம்-இ-ம்-ஜீரோடி.

கந்தோபகந்தான் மடிந்ததுவும்லக்கை ஞானுயிரிவிட்டதுவும்ந
காஞான், முடிமடிந்ததுவுமயன்சிரமும்நான்காய் முடிந்ததுவுமால்
ருக்குமிடித்தவாறும், இந்நீரன்கண்ண மிரமாயிருத்தவாறு மேர்திடு
யார்தன்னாலே பென்றநீதும், சிந்தையின்றிப்பெண்ணை மறந்திருந்
போதுஞ் செங்காமன்கண்ணகம்மா யிருக்கொட்டாதே.

வசனம்.

கேளும்அம்மணி அல்லமகராசியே கந்தோபகந்தான் திலோர்
தனையினுலே யிறந்துபோனதும் அந்தப்பெண்ணுலேயே பிடிபுதே
ர் நல்லுமாயனதும் திரவணனிதைவினாலே யிறந்துவிட்டதும் வி
தைவினாலே மகான்ஷிணுவுக்கு கிருக்குப்பிடித்துப்புலம்பினதும் அ
கிண்கலினாலே தேவேந்திரன் ஆயிரக்கண்ணானதும் பெண்களினுலே
நீர்சேயென்று யிப்போதுருக்கிறபேர்களும் பெண்களின்மேரில்

பவளக்கொடிநாட்கம்.

115-50

சைவக்கக் கூடாதென்றிருத்தாறும் மகம்நறவைப் புஷ்பமாணமா
னது கம்மாயிருக்கவிடாது ஆனதால் மதுயாவருக்கு முள்ளநீயவன்
மி ஒருத்தருக்குமாதிரிமல்ல அம்மணி ராஜபாமேஸ்பரி.

அல்லியின்னாசி விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

அப்படி யிருக்குமானு ஸரையொழிஞ்ஞளேசென்று
செப்பலென்னெனத்த நீ ஸ்மிருத்தபோதும்
கைப்பிடிக்கையினாலே கண்டதுண்டமாக்கச்செய்யேன்
விப்போ தேசேனெயல்லா மெழுந்திகொழுத்திரே.

வசனம்.

அப்படியிருக்குமானு ஸ்மிருத்தவிசையன் யெத்தத்திலிருத்தபோ
திலும் யெனதுகைக்கையினாலே கண்டதுண்டமாக்குகிறேன் ரதக
நுறாகபதாதிசுருடனே சித்திரமாய்ப்புறப்படுங்கள் மந்திரிமார்களே
தரு நொண்டிசுதித்து.

மதுராபிரகாச-அல்லி-மாதையெழுந்துமனத்தனிலே, அதிகநெ
ம்கோபக்-கொண்டு-ஆக்கிரமித்துகையில்விடெடுத்து, அம்புராத்
நாணியது-சதார-அடவாய்முதகில்விரிந்துகட்டி, செம்பொன்மருட
மது-நல்ல-சென்னிதிருநிரபாத்தினங்கள், பதினெட்டுவாயுதமூக்-தே
நாட்டில்பாப்பிரமிட்டமதிள், இரத்தனிலேயேயி-முன்-நடத்தென்ற
லகுதடத்துவின்னான், மன்னர்படைபுடனே-மத-யானையினிதுயிர
தமிதும், முன்னும்பின்னும்நடக்க-சண்ணை-முர்க்கச்சபதஞ்சொல்லி
நடக்க,மந்திரிமார்களவர தக்க-வவர்களகடியவரநுதில்வர,தந்திரிமார்
சுருடன்-செய்த-நிலைவாண்யாருந்திராண்டெவர, குதினரப்படைநடக்
க-முத்திக் -கோத்தருடைசன்மிடித்துவர, அதிருங்கடல்போலத் திர
ண்-பாதுவகைச்சேனருழ்ந்துவர, வெண்சாமணாசை-யெங்கு-மீன
த்கொட்கருவாலிவர, தணக்கார்கடலெனவேமுர -சகசன்பலபலவி
தமுழங்க, மதுராதனிலிருந்து-ஸவனை - நன்னதிதாண்டிவாதிசை
தில், நதிகன்பலகடத்து-குத்தி-நாட்டுக்குள்ளவாசிரேஷ்டமதாய்,மதப
போகங்கடடிவலத்த-சத்திர-வாசலின்முன்னெவந்தேயிதங்கி, ஆன்
நந்தாதிருந்து-அதற்கடபால்மறுநாள் நடந்தார்க்கு, மன்றலிடுக
திலும்-திவ்விய மாதிகாவிசையந்தாண்டி, கங்கைநதிகடத்து-கல்லு
ந்நாடும்வனங்குளம்பலகடத்து, துங்கமுடனடத்து-நல்ல-நாயபவளரர்ச
யெத்தில், வந்தார்கள்சேனையெல்லாம்-அப்போது பவளனைத்துக்கருகா
க, வந்திடுஞ்சேனையெல்லாம்-யழி-நடத்துமெத்ததவகிதென்று, கூ
டாரமேயடிக்க-கூடல்-கோணையாளுத்திரவுகொடுத்தாள், நாடாணமய
டிந்தார்-அதில்-சகலருஞ்சந்தோஷமாயிருத்தார்.

பாசகம் 74 பவளக்கொடி நாடகம்.

யென்னசொல்லியிருந்தார் அந்தவுணைப்பாமாய்ச் சொல்லும்
என்னேடர்களை.

வேடர்சொல்வசனம்.

நல்லது அம்மணி தெரிந்தமாதிரிச் சொல்லுகிறேன் தாயே.

வேடர்சொல் விருத்தம்-இ-ம்-சமுடாரு.

அவ்வியென்றொருபெண்ணை அவன்மகன்புனத்திரக்கு
நல்லதோர்பவளத்தோர்தான் நல்லதென்கொடுப்பதற்கு
வல்லபன்விசையன்றிருந்தான் சிறுவருமலத்தாரிந்தே
செல்லமாயக்கலியாணந்தான் செய்தவரிருந்த சம்மா.

வசனம்.

மதுராபுரிலே அருளுக்குருமனைவியாம் அவன்மகன் புனத்திர
ர்க்கு பவளத்தோர்சொல்லுகொடுக்க. பவளக்கொடியதுக்கலத்தாரும் வ
ந்தபிடித்தின் பவளக்கொடியதுக்கலியாணம்பண்ணினார் இப்பவும் இ
ருவரும் இங்குதான் இருக்கிறார்கள் இதுதான் தெரிபுமம்மா தாயே.

அவ்வியின்னாசின் விருத்தம்-இ-ம்-தன்வியாசின்.

வித்தாரவேடர்தம்மை விட்டேயொருவேடர்
சுதலுகோத்திலக்கே தயவுடன் சொல்வான் சொன்னால்
புத்தியாய்விசையொருடிப் போனாறுமேபோவாரீங்கள்
சித்தமாயிவரைக்கீங்கள் சிதைச்சாலைதவிலவைப்பீரே.

வசனம்.

ஆசாசேவுகரே மித்தவேடரை நாம் விட்டுவிட்டால் உடனே
அருச்சுனனுக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள் அவன் திருட்டித்தனமா
யவந்துபார்த்து ஒடிப்போனாலும்போவான் ஆனதினாலே இத்தவேட
ரைப்பிடித்து சிதைச்சாலைதவிலவைப்புகள்.

சேவுகர் வசனம்.

அப்படியே சிதைச்சாலையில் அடைந்துவைக்குறேன் அம்மா.

அவ்வியின்னாசின் விருத்தம் இ-ம்-கமாக.

படிக்குளையித்தனைமார்த்தம் பண்ணியவிசையன்றன்னை
அடித்திடிரகரெண்டாய்த் துணிதுறாய்களுக்குத்தின்ன
பிடித்தவேல்கிலையில்பூட்டி பிறைமூக்கணையால்மாட்டி
செருடிக்குன்னேவருவேரீங்கள் படைபுடன்புறப்பிடரே.

வசனம்.

சேருங்கள் மந்திரிகளே இத்தத்துன்மார்க்குண செயலியுமனை
தேசமென்னாதுக்கும்படியாய் அவனுடைய சிதைச்சாலைதவிலவைப்புகள்.

பவளக்கொடி நாடகம் 74 பாசகம்.

மதுக்கி நரிக்கும்நாய்க்கும் யென்கொடுக்கிறேன் விருத்தசெய்து கொடு
க்குள்ளேவருகிறேன் சகலசேனைபுகுட்டி இத்தசூனமே சித்தமாகு
ங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரி விருத்தம்-இ-ம்-முகாசி.

நீலித்துநடந்ததாலே சேனைகள்மெலித்ததிப்போ
கெனைக்கிமிருப்பதாலும் வெருகேமாநாநாலும்
ஆளிருக்கிராமந்த யருச்சுனராசன்மீது
நாளைக்கிசசனனடைசெய்வோம்மூடன்பொறுத்திடாயே.

வசனம்.

சேரும்அம்மணி சேனைகளெல்லா மதிதுரிதமாய் நடத்ததினால்
மோம்பவும் அதுத்திருக்கிறது மேலும் பொழுது விடிந்துவெருகே
மாச்சுது இன்றைக்கிருந்து காளைக்கி அந்த அருச்சுனராசன்மீது ச
னனடைசெய்வோம் கொஞ்சங்கோபந்தனியும் அம்மணி.

அவ்வியின்னாசின் வசனம்.

நல்லது அப்படியே ஆகட்டும் மந்திரிமார்களே.

புனத்திரன் விருத்தம்-இ-ம்-கமாக.

புருடர்களைகொண்ட பொல்லாகுசெய்தபோதும்
புருடரைக்கொன்றபெண்கள் பூமிமெலொருவருண்டோ
பெருமையென்றதைசெய்த காரியம் பிடுகென்றுலும்
உருமையாய்ப்பொறுத்தயானானைக்கிடுகிடுஷ்டமம்மா.

வசனம்.

சேருமம்மா மென்மாதாலே புருடர்கள் அனைமாளான பொல்லா
யிருசெய்தபோதிலும் அயரைக்கொல்ல யோசிக்கும்பெண்கள் புதியி
லுண்டோ மினை மென்தகப்பஞர் செய்ந்தது குற்றமாயிருந்தாலும்
அதைமனதிலெண்ணாமல் நீ பொறுத்தாக்கொண்டால் அதில் மிகுந்த
சிலாக்கியமெல்லா முனக்குண்டு கோயம்செய்யாதே அம்மணி வேளை
டாம் பொறுத்தார் அராசனடார் பொங்கினவர்க்குமென்றது போவா
ரென்கிற பழமொழிதெரியாதா அம்மணி.

அவ்வியின்னாசின் வசனம்.

எனக்குத்தெரியும்மகனே நீ சம்மாயிரு.

விருத்தம்-இ-ம்-சமுட்டி.

வளத்திலல்லிசேனபுடனிருக்கும் வலியிருந்தான்
பவளத்தனைகபடமெனணி

பொலித்தொழி. தாட. நம். 75-நாசு(5)

附錄

சரணம் சரணம் யென துணமத்துளரே விண்ணப்பம் ஆலியசா
 ளளிதி னுடைய சேனை யைக்கதலா கொடொட்டி மந்து போய்க் கிடக்க
 ந்த சேனை யை யெழுப்பும் படியாய் தாங்கள் வந்ததையானிதி னுகொண்
 டென் இது சூழிய காரியம் காண யெழுப்பிக் கொடுத்தென மத்துளரே.

இந்ததிருஞ்சேனானை யெழுப்பவேயல்லிதானும்
 சிறந்திருஞ்சொகுவதனால் சிந்தைகுவிப்பான்மிகுண்டான்
 புனற்பொருமெழுப்பினாதி மாதமினாட்சியோடு
 கந்தராகந்திரைநீரேரினாழ்வானபுனந்தரை.

100-44361-1000

தாதுகமால்வினாடபிதூ. மங்கலகபிஞ்சுட்டிபட்டின
கந்தகோஸ்பபர்வந்தாசே.

உதயலக்ஷி.

திருக்குறள் கொள்கையுள் துன்பபயிமென்பையுள்
புதுவையுள்நுழைய சந்நிகரமார்ந்தி-தங்க

6. I am in it.

வேதங்கள் மூலையில் கண்டுநீ வேந்தர்படையாள் மூன்மொது
 நாதகாரணர் விண்ணப் பட்ட செயல் ரம்பைபெய்திற் கடனமாட
 வேதன் தாளகதொன் னியாழப்போட் லிண்ணவர் பணிக்குகொண்டாட
 பதஞ்ஞலீதியாக் கிரபாதர் துதிக்கப் பத்தியோர் மனமெல்லக்ததிக்க
 ஆதியும்கதமும் தாதுகின்றனர் ஆர்வணலதேவர்க்காயெண்ணியமற்
 றுங்கொல். [சொரிய]

CLINT. AND SONS.

அஸ்ஸியா தாணியானவன் சுந்தரேசன் திருவழியையறினார். து. தியா
 னாஞ்செய்யவும் ஸ்ரீமே அவன்சேனையோடு மெழுவும்பட்டையாக் சுந்தரே
 ஸ்வார் வருகவும் அனைத் திருவினாமுத் ததியாயிந்து உபாயஞ்செய்து வி
 துங்காண்க.

வினா எண்-10-ம்-தடாவு.

மதுரைநிலநதர்நி யாதேசியெழுப்பவேதான்
சதிருடன்சுவாமிகள் சங்கதிநெரிந்துகொண்டேன்
யிதுவொருபொருளாய்சுவாமி யெழுந்தருளவானெய்ம
துதுதினயானொழுப்பத் தங்கோங்கேட்கவந்தேன்.

5185710

கீ. அந்த அளவீசோகளை வெறுப்பினாளுக்கு சகாயமாக்குத்
து அவள் மதுரைக்கீ வரும்பொது வீழ்க்கட்டவேவாரும் நாம்மதுரைக்
கெப்போடுறேம் ஸைந்தறையே.

விருத்தம் இ-ம்-கவி-ய-ணி

ஆசாபவாசஸ்தாவுத்காரணே நுநைதொடிக்ஞன்
 இராசாபிராசஞ்ஞகலமுறுகிணாயணணை
 சாசமத்சென நுகிஞ்ஞணசஞ்ஞமுடமதம்பிபிபிபா
 வாதகவகைமத்கிடைதொனதவகாரிபிபவத்செனதொபிப

பவனக்கொடி நாடகம்.

வசனம்.

ஆரடா வாசல்காலந்தாரனே அரண்மனைக்குள்ளிருக்கிற அருச்
வனாசனே இருஷணர் அழகுத்தாரொன்று சலுதியில் கூட்டிவாராய்

காலத்தாரன்-வசனம்

சாணஞ்சாணம் அருச்சுனமகாராசரே உங்களைக் குஞ்சனாவாயி
ஆசாரவாசலில் கின்று அழகுத்தாரொன்று.



அருச்சுனன் சொல்லிருத்தம் இ-ம் புன்னுக்கவானி.

வாதகியம்மனதுக்கெட்டாமன்னையானேத்திறுக்குக்
தேக்கியயழிவாய்மன்றசெஞ்சண்மாவ்போற்றிப்போற்றி
பாக்கியம்மாச்செய்ததால்வென்பநிலிவிருத்தாயென்னை
சிக்கிரமுடனழைத்தசெய்தினையுரைசெய்விர்.

வசனம்.

சாணம்சாணம் சுவாமி யென்னை சிக்கிரம் வரும்படி யழகுநீந்
கரியம் இருஷணம் பற்றவேறுதம் சுவாமி.

தரு இ-ம்-கருட்டி-அட-காளசாப்பு

பல்லவி.

மோசம்வத்தனார்ன்

அருச்சுன

மோசம்வத்தனார்ன்

அருபல்லவி

மோசம்வத்தன

பேசக்கற்குண்டே

ஆசைநிலையில்

பாசமேலுமயடி-மோ

பவனக்கொடி நாடகம்.

76

சாணங்கள்

மதுனாவாழ்வி உளமிதிஸ் அதிககோபங்கொண்டி
சதிருடன்படை சேர்த்துடன்மேற்குற்றகு
சாட்டிக்கூட்டிக்கண்ணே ஸூட்டிப்போட்டுக்கொல்ல-மோ

உளதுசேதியெல்லாந் தெரிந்து கொண்டுகிறிவிவாஸோ
பனியிற்காடைபோவ கின்றுவிழிக்காதே
பட்டுச்சிக்கிக்கொள்ளத் திட்டத்தாணிப்போ-மோ

சொல்லக்கேட்டாயோ யிதுவுளக் கொண்கோட்டாயோ
ஆல்லிவந்தாருண்ண சும்மாவிவாஸோ
ஹட்டிவாஸாசாடையில் ஸூட்டிவாஸப்போ-மோ

அருச்சுனன்-கிருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

அண்டங்குளிகுத்திட்டா ஹம்லைதான்ஸந்திரும்
மண்டலமதுர்குத்திட்டா ஹம்லைதான்ஸந்திரும்
கொண்டலைக்கைவிறுக்கிக்கொண்டலை நாத்தசலர்மி
அண்டையிலிருக்கவேரோபத்துவருவதுண்டோ

வசனம்.

அகோவாருங்கள் சுவாமி அண்டங்குளிகுத்திட்டா ஹம் சத்தசம
த்திரமும் வரண்டிப்போனும் இத்தபுமியெல்லாந் தலைகோகப் புரண்
டுபோனும் நான்குவேதமும் பெரியாயப்போனும் சுவாமியலர்க
கிருக்கிறவனாசில் அடியேனுக்கு ஒரு ஹன்பும் வரமாட்டானு யெ
னக்குக்கேட்டாலும் சுவாமிபுனடிய கடமையாயிருக்கிறது

கிருஷ்ணன்-கிருத்தம்-இ-ம்-ஆரடி.

இனத்துடனிடவேண்டாமென்னைநான் வான்கொன்னபோதும்
கினைத்ததின்படி செய்நீயிதற்குக்கொண்டாய்
மெனக்கல்லலத்தென்னவந்தமக்கென்றுசொல்லப்படுந்தாம்
வுனக்கிண்சொல்லவதென்னவுனக்குகாணுளாவேனே.

வசனம்.

நீ ஒருதுன்மாரக்கமான காகியஞ்செய்ய மெத்தனிக்கிது நான்
வேண்டாமென்றுசொன்னுளக் கேட்கிறதில்லை கினைத்ததுபோலவே
முடிக்கிறது அநிலை கிண்கொண்டால் மெனக்குவந்ததென்னாதங்
களுக்கேயமம் மெனக்கு ஒன்றுமில்லையென்று கெட்டியாய்ச்சொல்லி
ப்போடுவாய் நாணுக்கு பென்னத்தாச்சொல்லப்போகிறன் உன
க்குவாடுவாய் யெவ்வாஸானேன் இனிமேலென் குபத்துக்கு நீயும் கஷ
டத்துக்கு நானும் ஆறுபளிக்கிறேன் கல்லதுமிருக்கட்டும்.

பாசுடி பவளக்கொடி நாடகம்.

மட்டுவிருத்தம்

குளித்தவெஞ்சிலையா யெனக்குப்பின்னாசு
வனநதுக்குவருவாய் தனித்துகாம்போலோம்.
வானம்.

அருச்சுனராசனே நீதனியாக யென்பின்னாளுவே வனநதுக்குவா
ராய் ஒருயோசனையிருக்கிறது.

அருச்சுனன்-வ-ம்-நல்லதுகவாயி வருகின்றன்.

விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

வேங்கைகளிம்புந் சுரடிபூடாடி வெய்யவன்சொணமுந்தெரியா,
மேத்தவேயிருண்ட வனத்தலிலந்தவேத்தனனா ருச்சுனன்றன்னே, பாங்
ருடன்குட்டிசென்றங்கோரிடத்திற்பண்புடனிருவருமிருந்தா, பட்டர்
னத்தொருபாத்தொணர்பவர்போற் பற்குணனுயிர் தனக்கனதி, வாக்கி
னாவதைத் தன்னிடத்தினிலவைத்து மண்ணின்மேலுடலையிடாமல்
மால்சத்திரத்தைக் காவலாய்வைத்துவோர் மசத்தடி சிழவின்செருக்கா,
ஆங்கொருநிலைமையெழுந்தாணியங்கைகெறிநிடித்தெனவோலை, யுட
ல்தருமன்முதலாய் மதுலாலாழலியலைவர்க்கு மெழுதுகின்றாரே.

கிருஷ்ணன்யெழுவோலை யெழுது இற-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி
ஜெயபதிஸ்ரீமதுலாலாநாநாநர்க்காகசெய்கின்ற கிருஷ்ணராகன்
திரமுமித்திரபிரஸ்தலத்தலிலரசுபுரி திருதருமராசனாகும்
நயமானதமிழ்க்குண்குதியம் பாரகுக்குமாநறுபொனததனக்கும்
நாடியகபத்திரைக்குங்குடலரசுபுரிசெய்கின்ற இன்னலியற்றும் [வே
யெவரனமனைவிபர்கனயாவர்க்குமைத்துணர்கரியாவருக்கெழுதுமோ
வற்றமனமும்புளத்திரனுக்குநற்பவளாதமனாகொடுப்பதற்கு [மாள்
யியப்பவளராக்செய்தனிக் வாறுவாய்பவளமெனக்கொடியவக்கிறு
வெக்கதன்கிகள் கொட்டியருச்சுனனிறத்தனன்னிலாவாய்திருக்கே.

பொதுவிருத்தம் இ-ம்-கேதாரகௌகம்

நீட்டியதலைதன்னைநீயிலேழுவோகருக்கி
யாட்டியசுருளிற்சேர்த்தவரிசையாய்க்கைகிறக்கொண்டே
தாட்டிகமாய்க்கைகிறத்தாயுன் திருஷ்ணதேவர்
தோட்டியாய்வேஷங்கொண்டேதான் நினுள்வளத்திறுனே,
வானம்.

அகோதெப்படியென்னுல் யிருள்குழந்தகாட்டிகுள் அருச்சுன
ன்க்குட்டிக்கொண்டேபோய் அவனுயிலாவாங்கித் தன்னிடத்திலவை

பவளக்கொடி நாடகம்.

பாசுடி 77

த்துக்கொண்டி கிருஷ்ணதேவர் தோட்டியெஷங்கொண்டே யிறத்தாட
லத்துக்கு தமனாசக்காததைக் காவலாகவைத்துப்போட்டு மித்திரச
வதலம் தருமாருதலான சகலபேருக்கும் யெழுவோலைபெழுதி அந்த
வோலைவைத் தனக்கெறிநிடித்தாக்கொண்டி அல்லியர்க்கும் தருமரு
க்கும் ஓலைகொண்டேபோய்த் தேக்கான்க.

தோட்டியவருகிற தரு-இ-ம்-தோடி அடதானம்.

பல்லவி.

தோட்டியவந்தானே-சாம்புவசாமி

தோட்டியவந்தானே

அடபலலி.

தோட்டியவந்தானே

நீட்டிமெழுவோலை

தாட்டிகமாய்க்கொண்டி

ஒட்டமாதொடி-தோ

சரணங்கள்.

அண்டங்களைல்லார்தானாகி அண்டபிண்டங்களுமாகுன்
அண்டசாரசாமுத்தராவோகி தற்கப்புறமுமாகுன்
மண்டியபூமியின்பாசம்விலக்க மார்க்கமாகிருதடைதட்டி
[க்கொண்டி
அண்டீகமாமதுராபுரி அல்லி துளாச்சிக்கெதிர்வழிதேடி
(ஒடியே-தோ



விருத்தம்-இ-ம்-கவையாணி.

ஒலைமக்கைகெறிக்கொண்டெயர்புகழ்தோட்டிநாடகம்
சேவருமிழியாளல்லி சேனையினவெதாக

தே. இ. ம. சா. கு. சி. க. க. க.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

எந்தொருபாசச்செழுநாற்பாது	தருமெய்யெந்தொருபாசு
யிந்தநயிதிவருமோலனாக்	செந்தக்காட்டென
மன்னலார்மன்னாற்பாவுமமன்ன	பாதாமகுந்தா
வழியுமிருபுரம்தருமநிலை	மிருகநயிருப்பேடுரு
மதுரபுரிநிலைசரிட்டமுந்நு	வந்ததுவாரமே வன்முன்
வந்தநலத்தொழுவாரமுன்னொன்றை	வனத்திலமடிவாரமே
பாலன்மனக்குளித்தநாயிய	பவனாதந்துசெய்ய
பவனங்கொண்கிலாநெறனதுன்பது	நாளைபிடுவென்றேற
செய்துடன்கொல்லேயுங்கே	வந்திசென்கணவா
செய்யமாறுதசெதிமென்முன்	வந்தனவாபாபே
தருமாதக்கென்கேவென்முன்	யெனவந்திரிசேட்டா
தனமைப்புடன்வார்த்தைதகர்வென்னென்றுசொல்லேன்	
புருடிலங்குகொன்றபெருநீரெய்யேன	புனந்திராறுமீனாறும
வின்கடுதுன்னிலவக்கிடமென்ன	விட்டுநாறும
மிருப்பேடுருவானென்றதனதுமாயே	உன்னடஞனும்
யினிவந்துகென்கதருமுனமே	யின்னுவுன்னுடன

[illegible]

தமிழ்-உரு-மொழி-பதிப்பு

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

சிறஞ்சிறந்தயெங்களுமறிபதியே கிப்போ
 கீதவியாய்வனத்தினிநந்தியே
 ஆதரவாயெங்களைக்கிணியே தாயமுதாயங்கள்
 அம்புவிதனிவிருந்தென்ன
 தாயுமகனுமாவனத்தனிவேயிடுந்த
 தாகவையிடுதன்னையிடுதாநாடுமே
 மாயவருநாளைநடந்தினிநந்தியேம்
 மடிந்தனியாகினைகலாநாடுதனிவே

பலகைகளில் தட்டித் தூவி

புதுவதிக்குத் திரைப்படம் ஒன்று நடிப்பதற்காக வந்தார்.
புதுவதிக்குத் திரைப்படம் ஒன்று நடிப்பதற்காக வந்தார்.
புதுவதிக்குத் திரைப்படம் ஒன்று நடிப்பதற்காக வந்தார்.
புதுவதிக்குத் திரைப்படம் ஒன்று நடிப்பதற்காக வந்தார்.

யத்திநிசெரல-விருத்தம்-இ-ம்-சுவிநா.
 ஸ்விதாஸமேருவாஸாஸாடகனதப்பொடிக்கலாகும்
 கருதியாஸமனைக்கடக்கடடலலத்தடிக்கலாகும்
 பாலியபுவிஸயப்போந்துபந்தெனயடிக்கலாகும்
 வரும்விதிகளைவெலவார்மாளிலந்தனிஹமுண்டோ
 வசஸம்.

பூமிக்கியாதாரமான மகாமேருவையும் பொடித்துப்போடலாம்
ஆண்ட கோளக்களையும் கொளுத்திப்போடலாம் இயமனையும் மிகுத்
துக்கமடிகளவந்துக் கொண்டிருக்கலாம் பூமிவையெடுத்துப் பந்தாக
விசைப்பாடலாம் வஞ்சிதவிதியை வெல்கிறபேர்களிந்தம் புவிவிஞ்ஞ
டோ நில்லே அழிவுண்டாம் அம்மணி அப்பாபுணர்நிராசலே.

ஆய்விதானை மீட்டுவருத்தம்-இ-ம்-முகாபி.
ககனமட்டுத்திற் தீயெற்றகாண்டயன்வனத்தில்வந்து
இகலுடனகதண்டிகொட்டிவிடும்படிமுற்றநுவிட்டார்
வகையுடன்கதறிமுறுமாண்டலர்வரவேமாட்டார்
மகனே! ஆழவுடனெண்டர்மவருமறிதிராத்தங்காதே.
வகனம்.

என்னுரைச்சொல்மையான புனத்தினேனேகேளும் உனது தந்தை
யானவர் கதன்றே கொட்டி விடுத்துபோனார் கிளி அழுததினாலே நமது
டனேவந்து பேசப்போராறே வரும்பிதி ருத்தக்காதேமகனே அழா
தே கம்மாயிருமகனே.

அல்விசால்-விருத்தம்-இம்-தோடி

வினா: திரு. த. அனாபுதுரையா: தலைவர் அவர்களே, வினாவாகியோ, அ. சி. நந்தமாலை திருமங்கை விலைச்செய்கிறவர்களைத் துயங்கே நிரந்தர தமயிமார் களமனைவியாவரை யுங்கூட்டிப் பறக்கேதிரவருவாய் தான் பார்வனந்தன் னிற்புனை. வகுனம்.

ஆதாதோட்டி இத்தழிப்பைக்கொண்டு வாயுவேகத்திலுமேனோ
வேகமாகவோ ஓடிநீர்மிடலுமெதருமாயர், அவரவரையின்கொ

பாடுசு பவனக்கொடி-நாடகம்.

தெரு அவனையும் அவர்தம்பிரமார்த்தமும் அவர்தாயாரையும் இன்ன
மவடங்குத்தி பெண்கள் அனைவரையும் கூட்டி நானிடமிருக்
கிறேன் என்று இந்தவனத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுவரடா இந்தவனைய
நான்கண்டி அடிப்பின காரியத்தையடி சொல்லுவாய்

தோட்டி-வசனம்.

கடுகு தானிக்கியேரி வேணுச்செப்பேவு மனக்குகலியேமிபிஸ்
தாவ முன்னேகிருஷ்ணதேவர் ஆசிரம்பொன் சம்பளம்கொடுப்பதா
கச்சொன்னுயே அது போதாதே தோட்டி ஷே ஆசிரம்புபாயும்
மெல்லபேவதற்கு நீங்கள் சலியாய் நடந்து ஓடிச்சொன்னதற்கு வே
வேறே கொடுக்கவேண்டி? நான் ஆசிரம்பொன் கொடுக்கிறேன் சல்
திபே அப்படியே நல்லபாக்கியம் அம்மணி நான் போய் வருகிறேன்

தோட்டிச் சொல்-தெம்மாக்கு

பூவாயின்னப்பிள்ளை பொல்லாதகெங்காரி
ஆவாங்காட்டிக்குள்ளே அஞ்சுபணக்கேட்டவனே
ஆபிதமருகத்தில் மஞ்சள் மணக்குதடி
விலைமகம்பட்டமான் போல் வாடுறேண்டி உன்னுலே
ஆசிரம்பொன் தெண்டம் மணந்து ஆஸ்ரியெல்லாங்கொண்டி கொ
மாயக்கருப்பாயி நீலத்திதடி நிரூபாணக்கே (ண்ட
இல்லக்கன்னிவிச்சசியினை மென்னே லேண்டாமென்று சொல்லி
நல்லாருசக்கியினை நண்டுகொடுப்பேனியே
தோப்புல்லதோப்பு சொசுசானபூமணது
தாப்புல்லதாப்படியோ தப்படி நல்லினை யாட
ஆவநாக்கிமுன்னே வாரெனென்று சொல்லிப்போட்டு
மசரியப்பள்ளடைதனிலே வைத்துச்சிதைக்கிரயோ

விருஷணசொல்-தரு இ-ம்-நாதகாமக்கிரியை

கண்ணிகள்

இப்படி ஷேச் சொன்னுளே யேந்திதை
கிலமதுரைவிளக்கினுளே இந்த
இக்கொட்டத்தானொட்டியோ இந்த
கெனவேலைகொண்டிபொகவினியோ குதி
நால்கிரண்டிமேத்தக்கக்குதே இந்த
கால்குமிதனிலே அக்குதே இந்த
அருச்சுணனுக்குகொருகுரு இந்த
ஆசிரம்புதொல்லேனித்தக்காட்டிஸ்

பவனக்கொடி-நாடகம். பாடுசு



விருத்தம்-இ-ம்-அபுருபம்

இளவோலைதன்னைக்கொண்டெங்கலுக்கிநிடாமல்
மலையெலும்பணங்கள் நீண்டமலையெலாங்குடந்துசென்று
செழுமலர் தருமராசன் நிருக்கொலுமுன்கிருக்கும்
அழகுயா சாரவாசல்முன்னின்றுயதைருவானே.

வசனம்.

இளவோலைகொண்டிபோன தோட்டியானவன் அல்லிதுரைச்சி
கிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு கிணம்பொழுதியே சகலகாமிமலைகளு
ங்கடந்து இத்திரிசாஸ்தலம்வந்து தருமராசன் கொலுவிருக்கிற ஆசா
வாசல் மண்டபமுன்னுலே கத்தரின்று வாசநகாவக்காரனோடு சொல்
லுகிறவிதக்காண்க.

தோட்டி-வசனம் ஆரப்பர் ஆசாசனாவில் கிறிறுடி யென்ன
டா நான்தான் வாசல்காவதகாரன் சேரம்புபட்டணந தோட்டி நான்
கிருஷ்ணதேவர் ஒருயெனவேலை கொடுத்திருக்கிறார் அதைத்தரும
ராசாவுக்குப்போய்ச் சொல்லுங்கள்.

காவல்காரன் வசனம் போய்தொல்லுகிறேன் யெண்டாதுடி
கிறாய் தோட்டிகம்மாயில் நல்லதுகவாயி போய்சொல்லுங்கள்.

காவல்காரன்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தப்பாவி

அகிலநிலமுதுதுக்கார்க்கும் அரசகிம்மேதேபோற்றி
மதுரைமாநகர்சேரம்புதோட்டி உரமொருவகாவந்து
தகையதுக்கிருஷ்ணர்த்தயெழுவோலைகை கிற்கொண்டி
வகையுடனாசாத்தின் வாசல்முன்னிருக்கின்றானே.

வசனம்.

மாராஜா தருமச்சக்கிரேஸ்பா சாணம் மிசரம்புகரிலிருந்து
கிருஷ்ணசுவாமி சாவோலையெழுதி விட்டாராம் அந்த லைலையைக்
கொண்டுவந்து ஆசாஸவாசல் மூன்றிற்கொன்று.

தருமர்-வசனம், ஆளுலசலுதியில் வாங்கிவா நல்லதுசுவாமி ஆர
டாதோட்டி அந்த லைலையக்கொடி இத்தாரும்.



தருமர்சர் கணக்கருக்குச்சொல்-விருத்தம் இ-ம்-அடாளு.

சூரியன் நிசைகள் மாறினோனறிபேர் தஞ்சொன்ன
காரியம் பிசகில்லாமற்காட்டிய கணக்கர்க்கேளாய்
வீரியமான கிருஷ்ண வித்தேவார்வோலையென்ன
சாரசமின்னதென்றுசெதிருவார செப்பவாயே.

வசனம்.

அகோவாராய்கணக்காய் கிருஷ்ணதேவாலயப்பிடி சாவோலையை
பிடித்து செதிருவார செல்லம்.

கணக்கன்-வசனம். மதுரைமாரகர் அல்லிதலாச்சிபார் மகன்பு
னாதிரதகு பலனத்தேர்செய்து கொடுக்கிறதாய் கிருஷ்ணதேவரும் அ
ருச்சனரும் பவனக்கொடி யறுத்துக்கொண்டு வரும்படியாய் பவன
ரட்சியததுக்குப்போய்பவனக்கொடியதற்கும்போது அக்குகாத்திரு
க்கிறகதனாதிதும்பிகள் அருச்சனனைக்கொட்டிவிடுத்துபோனாராயிரு
ஷ்ணதேவர் அருச்சனரிட மிருந்துகொண்டு அதைக்குறித்து யெழ
ஜலைதங்களுக்கும் பிஸடத்திலுண்டாகிய மற்றயாவருக்கும் அல்லிது
வைச்சியாருக்கும் மெழுகியணப்பினதானது மிருக்கிறதாய்யார்.

தருமர்-வசனம். அடாதமி அருச்சனன் கிறத்துபோனாரும் ஆ
மாம் அருச்சனன் மருது போனான்.

விருத்தம் இ-ம்-முகாசி.

படித்திமிவ்வார்த்தைக்கெட்டுதருமன்வீமன்
புரிநருவன்சகாதேவனிலாஹபேரும்
இடிக்குள்ளகப்பட்டமனிதர்தம்மமப்போல
யேககியேமணமிடந்துவிழ்ந்தாரப்போ
அடுத்தசிலாசர்க்கள் வந்தெடுத்துத்தோய்தார்
யங்கமதிப்புருகிகருமணனுமாக
கடுத்தமதயானைவாபவிட்டாற்போல
சதநிராமதிமயக்கிபதறினாரே.



தரு-இ-ம்-கெண்டா-அதிதாளம்-கண்ணிகள்

வாலைப்பருவத்திலே
மாவனத்தன்னிலே
மட்டாருமாயனார்
மாண்டாயோதற்புக்

மதலுக்கொப்பாயதம்மி-அந்த
மாண்டிடந்தாயோதம்பி
கிருஷ்ணருக்குக்கத்தம்பி
கதன்கிடித்தகாலதம்பி

விமளிக்கு விஜயத்
நிலைநெய்யுதம்பம்
புகழினி பகவானுக்கே
அன்றுகொடுத்த
இப்படியுண்ப்போல
கேழுமணி
கைப்பிடியுஞ்சிலையுங்
கதன்கொள்கொட்டி

செனத்தியபோதுளந்தம்மி-வட
நாட்டினவத்தாயெய்ந்தம்மி
காண்டாவனத்தன்னைதம்மி-கீழும்
நிறமெங்கேபோச்சுதடாதம்மி
சகோதரானவர்தம்மி-எனக்
பிறந்தாலுக்கிடமிடோதம்மி
கலைகளையுமறந்துதம்மி-கீழும்
வனத்திலுமடந்தாயோதம்மி



சகோதரானவர்தம்மி-எனக்

உம்மைப்போலேயுண்ணர் யெங்கட்கிடைக்குமோதுண்ணு-இனி
உம்மையிழந்துயிர் யினிலவத்திருப்போமோதுண்ணு
மின்னியரத்தின சிம்மாசனமீதுலேயுண்ணு-உந்தன்
மெல்லியமுகங்கண்டுப் பணிவதெக்காலமோதுண்ணு
பாலன்புனத்திரனுக் காகவனத்தினிலேயுண்ணு-நீர்
பவளக்கொடியலுக்கப் போனதுஅறியோமோதுண்ணு
காலமுனக்குச்சரி யாகமுடிந்ததோதுண்ணு-வனக்
கதன்கொள்கொட்டி மடிந்துயிரந்தாயோதுண்ணு

விருத்தம்-இ-ம்-சொகவரானி.

இலக்கைதனிலாவிமதிபைச்சேவொட்டா
திருந்தாகசெய்தராலணனுமாண்டான்
வலதுற்றராவணனைக்கொன்றாமர்
வைகுந்தமடங்கிளரோகிதியைவெல்லார்
தலந்தன்லேயிதப்போருப்பிறப்பாரன்றி
சாகாணைக்கண்டதுண்டோதாணிதன்னில்
புலம்பினால்வருவதில்லமாண்டார்தன்னும்
புண்ணியரோதுயாமதைபொறுப்பிர்தானே.

வசனம்.

தேருங்கள் மகாராசாக்களே இலக்கையில் சேர்வழிசெல்லவொ
ட்டாமல் சூரியசந்திரனைத் தடுத்த ராஜாஜாஹும் பிறந்துபோனான்
வலதுடையராவணனை சம்மாரம்செய்த சூராமரும் வைகுந்தஞ்சேர்
ந்தாயெல்லாமல் விதியை வெல்லாநிலை ஆணையால் பூமியில் பிறந்த
போதே பிறந்துபோலது சிப்யம் நாம்தான் கொளைக்கி கிருக்கப்
போகிறோமே துயரப்படவேண்டாம் சகோதரருக்கம்மகாராசாக்களே.

விருத்தம்-இ-ம்-சொகவரானி.

சாகவானையெந்தன் சோதாசகாதேவாரி
சாதகமானாய்ம தாயர்க்குமருக்கைசொல்லாய்
சாதகமானபாஞ்சா லிக்குஞ்சுபத்தினாக்கும்
சாதகமாகச்சொல்லி கண்ணம்பறப்படச்செய்வாயே.

வசனம்.

அகோவாய் சகாதேவா இரதசமாசாரத்தை நான் தாயர்க்கு
ம் பாஞ்சாவி சுபத்தினாமுநாயை யாவருக்கும் தெரியப்படுத்தி சதேவி
ல் புறப்படுப்படி செய்வாய்ப்பாதம்மி.



சகாதேவன் சொல் விருத்தம்-இ-ம் சூரமாரா.

அண்ணையேசான்பலித்தே னருச்சுனார்வனத்தூக்கிசே
மனாலியகதன்கொட்டி மாய்த்தனத்திருஷ்ணர்நாஹும்
யுள்ளிலத்திருந்துகொண்டு அல்லியத்தேனியந்நும்
மின்னகர்நனக்குமோலை யெழுதியெழுதிந்நாரம்மா.

வசனம்.

அகோகோவாய்ம தாயே அல்லிதுணைச்சியார் மகன் புனத்திச
ராசாவுக்கு பவளத்தேவேண்டி அருச்சுனருமகிருஷ்ணருட்பவளாச்

செய்ததில் பவளக்கொடியதுக்கப் போன் ிட்டத்திலோதண்ணுகொட்டி அருச்சுனரிமந்துபோனாராம் அனைத்துநின்று கிருஷ்ணதேவர் அனவாயிருந்துக்கொண்டு பவளராச்சேய்தொட்டி சவர்க்கலையெழுதியனுப்பியிருக்கிறார் நாராயண

பனகமன்னார் தீவிலென்ற பார்த்தவரைத் தானெனவே
வனகமுநியாக் குந்தியமன் மதிசேர்த்து சிழிந்து
நிகை துணிவினிடமிடத்த செந்நண்ணிற்சேர்ப்புறுப்போற்-
மகனெமகனெயென்று வாய்கிடட்டாதுபோகே.

செய்யுறையென்பதே.

தன்னந்தனியாகவுமீ	தார்வனத்தில்மான்டாயோதான்
ஆதரவுநானியேன்	யானிருந்துள்ளபலன்
பவளக்கொடிதானறுக்க	பொனவிதும்நானியேன்
ஆவலியெல்லாமென்றிகொண்ட	ஆன்மமெல்லாமெக்கேடோச்சே
உன்னுடையதந்தையவர்	மூன்றாவனத்தனில்மான்டார்
உன்னாநான்தானதுபோலே	உற்றவனத்தனிசீழந்தன்
பகைவொல்லாமநீயெவ்வாறு	பாபான்வாயென்றிருந்தேன்
தகவுபெருங்கீர்த்திபெற்ற	தருமராகனென்னசெய்வான்
நீயிறந்துபோனாக்காற்றான்	நெய்முள்ளால்வருந்தான்
காயந்தனைநீவளத்தி	கட்டமுதாயிறந்திடுவார்
மிள்ளிபெற்றுமலடியீனென்	பேபொனக்குந்தைத்ததல்லை
கல்லுளவும்வனத்திலுள்ள	சதன்கொட்டிமடிந்தாயோதான்
மைந்தனுவேதந்தைதாது	வந்தனதிக்கென்னசெய்வேன்
சொந்தமுள்ளிருந்தனாவார்	வந்திருத்தமிவ்விதியோ

அற்புதக் குந்திமாதா யன்புடன்வளர் திறத்த
யிற்புனமதுவையேனே விரியவானே துஷ்ட
மற்புயமதுவாருகம் வேருகையெனத்திறு
சுறுபினத்தகண்டர் சொக வித்திறேவிதுபாசே.

மாநில-ம-சு-பாதுகாப்போடு-குறிதாளம்.

பாரிசாத்தமலார்பேரன் முகமுட்பல்லிநெனியும்
பார்த்துமகிழ்வ தெப்போசுவாமி
நீர்தானிருந்தென்ன நீரிருந்துவாழாத
அரண்மனைமிருந்தென்ன யெனசுவாமி
முதுகில்மட்சரோகையும் மலர்போல்காததற்கும்
யெதிராகயெனதுகாண்பேன் யெனசுவாமி
கனத்தனல்லெவனாத்து பேந்திரமச்சம்விது
கிணையெய்துமனனாடுசெய்த மனவானா
ஆதிருஷணனிருந்தும் கினத்தித்ததண்டுகொட்டி
அங்கேநீர்வந்தாரியா மனவானா
நீருமிறந்தமென் கீதியாய்மறுகுலம்
கீடசியவடவதுண்டோ யெனசுவாமி
சுகாதெவன் சொல்விருத்தம்-இ-ம்-சுன்னியரே.

மங்கலாகக் கிலாச வசதெவராமகனரயங்குந
 றங்கவாரமுடையுங்கொனது சுமுத்திராய்சொல்லக்கொண்ட
 பங்கதிலிவிஜயராஜன் பார்வனந்தனிநகதண்டாவு
 குங்கவரிதார்தநாக வுரிசுருஷ்டிணாநிவித்தாதி.

சேனாயம்மா சுமுத்தியாதேவியாரே புனத்திதூக்குப் பவளத்தே
ர்செய்ய பவளத்தொழிபதக்கப் போளவிடத்தில் அண்ணர் திருச்சன
ராதனா கதண்டுகொடமுடிதத்துவிட்டதாத் திருஞ்ஞாதேவர் தலைவெழு
தியலுப்பச்சிருக்கிறார் அச்சேரமுதலாயிப் பாவருப்பெள்ளாதரு தருங்
ராதா அந்நிக்கச்சொன்னார் அம்மணி

தான்மீது குழந்தைகளைப் பூட்டித் தூக்கித் தின்பதில்
கலந்துகொண்டிருக்கிறதென்று மயங்குகின்றது
மனம் நுழைந்திருக்கிறது. அப்போது தான்மீது பூட்டித்
தூக்கித் தின்பதில் கலந்துகொண்டிருக்கிறது
தான்மீது குழந்தைகளைப் பூட்டித் தூக்கித் தின்பதில்
கலந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்போது தான்மீது பூட்டித்
தூக்கித் தின்பதில் கலந்துகொண்டிருக்கிறது.

மின்னியழுங்குமலர் பூயிலேமூட்டி
விழுதின்றாள்வார்த்தைசொல்லி யழுதின்றாளே.

தரு-இம்-கிலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

ஆசைக்கிசைந்த கணவனோகியெந்தான்
அங்கம்பதறவிட்டு இப்போ
ரோஷத்துடன்வனங் தன்னிழைத்திட்ட
ரோட்டமறியேனே
பஞ்சணமெத்தையில் கொஞ்சிக்குளாவி
பழையலேனாதன்னில் நீர்
வஞ்சனையானே சீரக்கப்பிப்போது
மனதில்கிணைந்தாயோ
கட்டிக்கரும்பே கசடற்றக்கனியே
கற்கண்டெசக்கனாயே உன்னை
விட்டுப்பிரிந்து தனியேபுலம்பிட
விதியிப்படியோதுறையே
என்னுலேசன்னாடு வேடங்கொண்டேமுன்னே
யெங்கள் துலாசனையில் வந்த
மன்னவனேகலியானஞ் செந்துளைவந்ததை
மறந்துயிற்றீரோ.

மட்டு-விருத்தம்.

சூட்டியனாவள் தோட்டியேசென்று
கூட்டியேவிங்கே ஒட்டமாய் வருவாய்

வசனம்

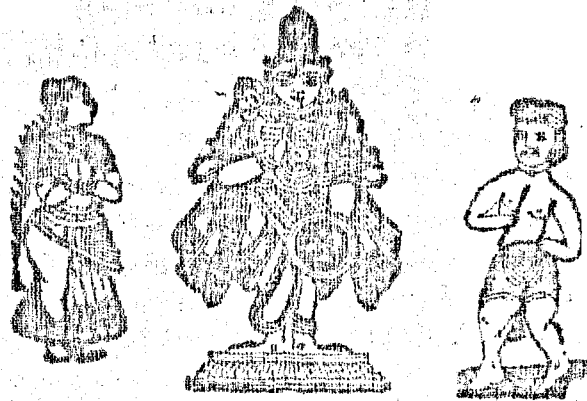
அடேகாவற்காரா ஒகைகொண்டெவந்த தோட்டியையகூட்டி விட்ட
மாயோடிவா.

காவலன் வசனம்.

அடேதோட்டி. மகாராசா ஆசாசவாசலில் வந்திருக்கிறார் உன்னை
அழைத்துக்கொண்டேவரச்சொன்னார் வாடாதோட்டி.

தோட்டி-வசனம்.

மகாராசாவே காவலர் சக்கிரவர்த்தி சாஷ்டங்கமான் தெண்டம்
பண்ணுகின்றான் காவலர்.



விருத்தம்-இம்-ஆனந்தபாவி.

மகபதிவிசையன்மாண்ட வனத்துக்குமித்தலுக்கும்
வனையுடன்தூமென்ன மத்தியிலல்லவாமும்
தொனக்கன்தானகூட்டிச்சொல்லாய் சொரியிலாமலிப்போ
வனையதாய்கிதானமாக வழுத்துவாய்சனையிற்றாளே.

வசனம்.

அடேதோட்டி அருச்சுனராசன் இறந்திருப்பதற்கும் இல்லுருங்
கும் மத்தியில் அல்லிதுணைச்சி தன்மிறாத்தாடலாகி இருப்பதற்கு
ம் யெல்லாவுனாயிருக்கும்.

தோட்டி-வசனம்.

கவாயி அருச்சுனராசன் இறந்திருப்பதற்கு மிதற்கும் கவாயி
சுழம்போசனை தூமென்றும் அல்லிதுணைச்சியார் இருப்பதற்கு மிதற்
குங்குலகதம் மோசனோதாயிருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டவர்க
ள்ளவாயி.

தருமர் சொல் வருத்தம்-இம்-குறோரி.

அன்னையெப்போத்திப்போற்றி யரிவைதுரோபதைகபத்தினா
நன்னாயத்தமிமாரும் கலமுடன்கென்றுமங்கே
மன்னியவனத்திறாடே மடித்தகீழ் மனையேயாய்மாரக்க
யென்னுடநாமேவாகு மெல்லாருஞ்செல்லுமோமே.

வசனம்.

அகோஷம்மாறாயே தம்பி விசயவிர்த்தனாக இருக்கணதேவர்
வேலனுப்பிவிருப்பதால் அல்லிடத்திற்கு தம்பி மாரக்கும் துரோபதை

பவளக்கொடி நாடகம்.

சபத்திரை முதலானவர்களும வரும்படி நயாசாகயிருப்பதினாலே தா
ங்களும புடிப்பட்டவரும்படி உத்திரவாகவேணும்தாயே.

குந்தியம்மன்-வசனம்.

அப்படியே போய்வுருகொம் வாருங்கனப்பா.

தருமா-தோட்டிக்குச்சொல் விருத்தம் இம்-கெண்டா.

சாத்திரைதையோடுவோலை நனைக்கொண்டிலத்தோட்டி.

ளேக்கியேநங்கனங்கே பொடிக்குளேரத்திலே.

சீக்கிரமவ நலோம்பீயும் திரளன்னம்பகிக்கொண்டு

வாக்மாய்பேசுத்தோடு ஐர்வந்துசேர்வாய்க்யே

வசனம்.

ஆரடா ஸ்லோகொண்டிலந்த தோட்டி. காங்கள் சத்திலேநீ ஆந்நா
மார்க்கமாய் கொடிப்பொழுதுக்குள்ளவந்து சேர்வோம் நீயும் நமது சத்
திரத்தில் சாப்பிட்டி முன்னதாக வேகமாயப்பொவாய்.

தருமா-மணியக்கார ஐக்குச்சொல்-வசனம்.

ஆரடா சத்திரமணியக்கார ஐனையனே ஸ்லோகொண்டிலந்த தோட்
டிக்வி சாதம் போடுமபடி சொல்லவும்.

பொது-விருத்தம் இம்-சாம்போறி.

சத்திரத்தள்ளித்தோட்டி சாதமுடி ஸ்டம்பி.

தத்தியேபொடிப்பொழுதில் தடாவளந்தன் ஸிற்சொன்று

சித்திரவிசையளண்ட சிறப்புடன்வந்துநாணம்

பத்திரசத்திரைதப்பார்த்து பழப்புடலிருக்கின்றனே.

வசனம்.

ஆகோ தெப்படியென்னுலகி ருத்தனதேலா தோட்டி வேகமாய்
வந்து நருமாண்டவின் சாவோலைகொடுத்துப்போட்டு சத்திரத்தில்
சாதமுள்ளாப்பட்டுமின்பு தன்னையொருவரும் இன்னொன்றுபறி
பாதபடிக்கி வளத்திலவந்து யிறந்துபிடிக்கி அருச்சுன்னருகில் இரு
ஷ்ணரூபமெடுத்திக்கொண்டு தருமாரன்வருகிற வழிபடப்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறார் இவரிடக்கிறவிறக்கானக.

விருத்தம்-இம்-கெண்டா.

வாக்மாயசத்திரைதயிலி மா ஸ்லோகொண்டிலத்தில்

படிபடவந்தருமாண்டவாக ஸ்லோகொண்டிலத்தில்

பவளக்கொடி நாடகம்-முதலாம் அங்கம்

பண்டிபாராட்டியவலை பாஞ்சாலியைக்கொண்டி
அண்டருக்கலக்கொண்டி யழுவினாநாசநாசனாநே



தருதி-ம்-நாக்காமக்கிரியை-ஆதிதானம்.

கண்ணிகள்

மன்னவோதருமாரசேஉள்
ஈமந்தளில்லையென்றிருத்தேன்
ஆளனில்லாமனேவிரிந்து
அடியால் காலிந்தக்கொலங்காணவோ
ஆரண்யத்திலென்கணவர்
நீசமுடன்பவளக்கொடி
கதண்டிகொட்டியிறந்து பொருள்
திடமதுரைதனனிற்செவ்வோல்
புருடன்றையிழந்தடித்தப்பெண்
ரூப்பறகாளிலவருகெனென்று
தின்னக்காணொருமென்றுசொல்லி
சண்டைசெய்யவளத்தில்வந்தேன்
கொண்டிவரக்கண்டியுத்தே
இந்தவனந்தனினில்மாண்ட

மலரிசாணஞ்செய்தேன்
மாயனாக்கொடுத்தார்புத்தான்
யென்னபலனுன்செவாயி
வைத்தாரென்கவாயி
அரியபுனத்திரனுக்காக
சென்றருக்கவந்திடத்தில்
கட்டுந்தாலிகாணிழத்தேன்
செயுத்தியுத்தான்யென்னபலன்
புலுலிவிருந்துமென்ற
உணர்ந்துவந்தமன்னவரவர்
யென்னடையசேனையோடு
அப்போசக்கிலியனாழிவுவோலை
கோதைகாணுப்பிவைத்தேன்
தென்னவிதமோஅறியேன்

புனத்திரன் சொல்-விருத்தம்-இம்-சாம்போறி.

சித்தியமேவருவாயவந்த சேயரே தின்ருள்போற்றி

சத்தியமேவருவாயக்கொண்ட சத்திரைதானேபோற்றி

பவனக்கொடி நாடகம்

யெத்திலையரசர் போற்றும் வென்னையாரசேபோற்றி
உத்தமகுணத்தரான யுயர்பெரி மடப்பாடேற்றி.

வசனம்.

அடியேன்புணத்தரன் சரணம் சரணம் யென்தந்தையே
தருமா வசனம். அப்பாவெனது ஆரைக்குகந்தபுனத்தரன்
டாகவாழி.

அல்லிவிருத்தம் இ-ம்-தர்பார்.

மரணவன் ஒருமராசர் வந்தவரோடு மகட
நாலுமென்மகனுஞ்சென்று நலமுடன்பார்த்துவாரேறும்
தானேசேனைகள் தனக்கு தருகியாய்ப்பாடி யிட்டி
சேனைகளிதத்தெல்லாம் காத்திருப்பிர்கள்தானே
வசனம்

கேளுங்கள் சேனைக்காவலரே தருமராஜாவுந் துவர்கூடவந்த இன்
டிகளும் காலும் மென்குமர ளும் சென்று பார்த்துவருகிறோம் சேனைத்
ளங்களுக்கு படிமுதலானதும் சந்திராயசெய்து நிறத்துகிட்டும் சே
னைகளையும் பதனமாய்ப்பாது கார்த்திருப்பிகள் சேனைக்காவலரே

பொது விருத்தம்-இ-ம்-அபுரூபம்.

அல்லிபுனத்திர ளுமகன் தருமாமற்ற
யனைல்கஞ்ஞம் தாயதேவிமார்களாரும்
வல்லபமரமா தமேதிவனத்தின்மீதே
வரும்போது திருக்கணச வர்க்கண்கூற்கண்டார்
செல்லமுடனும்சுமமா திருத்தோமானால்
திருடனெனயென்னு வானலையெண்ணி
பொல்லாதபெருந்துயர் கொண்டோட்பொல
புலம்புலார்க்கண்காரி ட்டலம்புலாரே.

தரு இ-ம்-காட்டைருரிஞ்ஞி அடதாளம்.

சுண்ணிகள்

யிறந்தாயோமைத்துணை	யிறந்தாயோமைத்துணை
மறந்தாயோயெந்தனை யிங்கே	மாண்டாயோவரம்புண்டாயோ
வல்லிமையுடனெழுந்துபெச	மாட்டாயோவைகளைபிட்டாயோ
மெல்லாகப்போசேனை உயிர்	விட்டாயோபோய்ப்பட்டாயோ
உண்ணைநாளுமடுனேனிந்த	வலகின்பாரம்பிலக்குதற்கு
இனிமெல்லாசொன்ன செய்வேன்	யெனக்கேற்றதுணைபொருவரிசில்
காண்டபுலிள்ளைசபா	உழைக்கநாளுமல்லாரிருப்பேனே
மாண்டகித்தந்தையுமந்த	மன்னார்மருமன்றினறிந்தானே
இங்கேவருவானே அனதி	யெங்கேயிலைந்துதனக்கிருவே
துங்காதமதிலேவந்து	தோன்றியதனதுபரிதிருவே
தங்கைகபத்திலையுமசமா	சாதமறிந்து திருப்பா னோவவன்
மக்கலமியுட்போவினி	யந்தநகன்மத்துக்கொள்ளசெய்வே

பவனக்கொடி நாடகம் 85 நாளை

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

வகதேவனரு திவ்வாறு வனத்தினிற்புலம்பும்போது
நிசைபுகழ்தருமராசன் தேவியாரசரோடும்
விசை பெயும்விசையாச னிறந்ததோரிடத்திலவந்து
தூசைவருமா தத்தனாவிட்டி யனைவருமிரங்கினரே.

தரு-இ-ம்-முகாரு-அடதாளம்

தருமராசன் அருச்சுனன்	மேலெலிழந்தான் அடாமோதி
தம்பியெனவெலிழந்து	மேலெயெழுந்தான்
அருமையாகிய துணையே	யென்றுசொல்லினான்
அருச்சுனன்யிறந்தவடல்	தனைப்புள்ளினான்
அண்ணாசாகலாமோவென்று	வருமியேபுரந்தான்தம்பி
சகாதேவன்முதலான	பேர்கொல்லாருக்கதரிஞர்
துயர்தாங்கவசமின்றி	யவனுடல்மேல்கிழந்தழுதான்மன்
துயரத்தினால்வாடி	தானியாழ்வதல்லையென்ன
நாமசெந்துயரிடுவோ	யிப்போதுயென்றுமயங்
நாடியென்மகனையென்று	மேல்கிழந்தாள்கதரியழு
குடங்கைகிலருச்சுனனை	துக்கியவன்மேல்விழுந்
கொங்கைகிற்காரத்தோர்	பாலேவாடினிறாட்டி னுள்க
கோமகனுடலைமன்னாரலே	ஆட்டி

விருத்தம்-இ-ம்-சுறாது.

சல்லருமயிவ்விதம் குதுபுலம்புகின்ற
சத்தமதுகடவெனவெதொனிக்ஞும்பொது
அலைவளத்திற்றனிமிருகவேட்டையாடி
யக்குவந்தாரருச்சுனன்மாண்டதைபுங்கண்டார்
செகபதியாந்தருமர்முதல்தேவிமர்கள்
சிறைதமெகித்தழுவதைபுங்கண்டார்க்கே
மகபதியாஞ்சோம்புமன்னர்பாலித்
வழுத்தலோமெனச்சருக்கிவோடினரே.



விருத்தம்-இ-ம்-சலியாரணி.

மருமலர்புனைசேரம்புமன்னசேபோற்றிதங்கள்
மருமகன்கன்கொட்டிவனத்திலேவிறந்துபோனார்
தருமருமறுமுள்ளதுனக்கருமழுகின்றார்கள்
புரவலர்கிருஷ்ணர்கடபுலம்புரர்கண்டிவந்தோம்.

வசனம்.

மகாராஜாதிபதியான சேரம்புராசாக்களே சாணம்சாணம் உம்
முண்டையமருமகனாகிய அருச்சுனமகாராஜா பவனவனத்தும் கடித்தவன
த்தில்கதன்கொட்டி விறந்துபோனார் வெகுபோகள் அழுகிறார்கள்
கண்டிலந்தோம் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சுமாரணி.

பவகயத்தாதிமார்பவளகன்னிகைக்குச்சொன்னார்
சங்கையாய்க்கேசென்றார் தன்மைமாய்க்கிருஷ்ணதேவர்
மங்கைக்கிமாயை தன்னுட்கிமலிமைபோக
ஆங்கமாய்கிருஷ்ணன்செயதுதுரிதத்தில்வனத்தைச்செந்தார்

வசனம்.

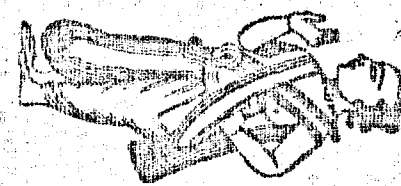
அகோதெப்படியென்றால்சேரம்புராசருக்குத்தெரிந்தவாத்ததை
பாங்குகளபவளக்கொடி முன்போய் செல்லவதற்குமுன்னமே பவளக்
கொடி மந்திரத்தினாலே அருச்சுனனே யெழுப்பிவிடுவாளென்று பவள
க்கொடிகற்றிருக்கு மந்திரங்கள் முழுமையு மாய்கைவினுவேமற்றது
போகச்செய்தார் கிருஷ்ணதேவர்.

சேரம்புராசர்சொல்லிவிருத்தம்-இ-ம்-மேர்கனம்.

மகசோகிகேளாயுந்தன்மகனவாளனைத்தன்கொட்டி
அவகவனத்திறத்திட்டாராமவாண்டையிற்கிருஷ்ணத்தருமர்
தனகயதுதமபிமார்பவளதாயுமவந்தழுகின்றார்
கவகயபவெழுப்பிக்கட்டிவருகுலோம்வாராயம்மா.

வசனம்.

கேளாய்களே உன்மகனவாள மகர் வெடுக்கப்போனகிடத்தில்க
தன்கொட்டிவிறந்துபோனாராம் அவரன்னடயில்கிருத்தனாதருமர்சு
மபிதாய்க்கனையார் முதலாகியபேர்களும யெல்லிதத்தினாலேயென்தெ
ரிந்துவாது அழுகிறார்களாம் அப்படியிறத்தவரைவெழுப்பிக்கொண்டு
அவர்களையுட்கட்டிக்கொண்டு வருகுலோம் வாராய்களே.



பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சாலேரி.

தேன்மொழியானில்வார்த்தைசொல்லியேங்கி
திடலெனலேசுழன்வனங்கிழேவிழ்தான்
மான்விழியாபாங்கியாக்களெடுத்தாங்கி
மனவானினிறத்திடம்பார்க்கவென்று
கான்வழியேசேரம்புமன்னர்கட
கன்னிபவளக்கொடிபையக்கட்டி கொண்டு
சான்வினசமன்மடிந்தவிடந்தன்னிலிவந்து
நாவிவிலிமேல்கிழந்து அழுகின்றோள்.

சேரம்புராசாக்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

அருமையுக்குணமும்விலிஞண்மையுங்கிருபயுள்ள
மருமகனரிக்கேறக்கமட்டாதென்றிருத்தோமையா
யொருமொழிபஞ்சொல்லாமலோக்கியவனத்தினுடே
விரிவினததன்கொட்டிமடித்தாமடித்தார்தோள்.

தரு-இ-ம்-நிலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரசர்கள்பவளத்தேற்றும்	அருச்சுனமகராசே
அடர்வனத்திறப்பாயென்	சுறித்தோமோ
மருமலர்மாலையின்	மார்பழகுமுத்தன்
வடிவழுகும்போலினிக்	கான்வெற்போ
திக்கெல்லாமத்திரங்	கொண்டபுயலானையொரு
சிறியகதன்கொட்டி	யிடிவாயோ
மிக்நயவகனமகளை	உனக்குக்கொடுத்ததினால்
மெத்தமசிழந்திருந்தோம்	கித்தமதில்

பவளக்கொடி நாடகம்.

யெங்குக்குப் போல
யெங்குப்புவலம்பினால்
புதினுவலுமட்டும்தான்
பாராண்டிருந்தாயே
புதுவதினன்னிதிட்டம்
புலங்கோலஞ்
பிழம்பிழையுபிழைத்துக்
செப்பினதுனக்காகும்
மாயனித்தகண்டிபோலே
மங்கியித்திவ்வாழ்வு
எட்டிப்பிழைத்தகொம்பும்
இரண்டிமொகாமற்போது
கிட்டிமின்றாமலிங்கு
விழ்த்ததுபோலாச்சே
பார்க்கவதிது
பாவினளாய்ப்போடுமே
சேர்க்கையாய்நாங்கு
செத்தென்னிடுக்கென்னா

மருமகனாகுமினி
வருவாரே
மதியாமல்
யென்மகனே
விதியானது-பித்த
செய்ததம்மாயென்மகனே
வினாற்றில்விழ்த்தகனாது
யென்மகனே
யாச்சதம்மாஉன்னுட
யென்மகனே
மிதித்தகொம்புனம்போய்
யென்மகனே
மிருமதுமிடி
யென்மகனே
யெறியுதேயும்கனாங்க
யென்மகனே
ஏன்பதுபெரிணி
யென்மகனே



விருத்தம்-எதுருவகம்போதி.

உண்டருவூனில்கொங்கயகோருமரும்கொது
வண்டாருவூனில்கொங்கயகோருமரும்கொது

பவளக்கொடி நாடகம்.

ண்டிபமருத்தம் கொண்டுமாதிரிபைபெற்றிந்தோட்டி
ண்டிலைவிலிநுடேதருமர்க்குருவ்வந்தாரே.

புதிருத்தணதேவர் விதித்தியனைப்போல்.

வருகிற-தரு-இ-ம-நாட்டைசூரிஞ்சி-அடதாளாப்ப.

பார் தந்தனையெழுப்ப
மாத்திரப்பைத்தோன்றிப்போட்டி
சாத்திரத்தன்னிலைமதா
வார்த்தைகள்சொல்லிக்கொண்டி
சன்னிபிழைமூன்றுக்கும்
மன்னுனைவியஞ்செய்யும்
நாலாவிதத்துடனே
மாளாமலைவத்தியம்பார்க்கும்
செத்தபேரையெழுப்புவேன்
மாத்திரைவைத்தால்தெரிபுமென்னு

பண்பாயவனத்தினுடே
வெத்தியாவத்துதொன்றினார்
சமர்த்தனைப்பெருபெற்ற
வெத்தியாவத்துதொன்றினார்
சமர்த்தனாட்டெழுக்கும்
வைதியாவத்துதொன்றினார்
நாலாநிறநாற்பத்தெட்டி
வைதியாவத்துதொன்றினார்
நோய்தீர்த்தால்காசவாங்குவிவன்
வெத்தியாவத்துதொன்றினார்

வெத்தியாவத்துதொன்றினார்.

அதிமாய்ச்சத்தமேதுஅருவிநீர்வொலையேது
மதிமுதப்பெண்கள்சத்தமவந்திதுண்டாவதேது
கதியென்றவொருவன்செத்துக்கிடக்கின்றவிதமேது
சதிமலையெனக்குந்தோண்டசதுதிசிறைச்செய்யிரே.

வசனம்.

ஆர்காணமிற்கிறது யிந்த ஆரணியத்திலே அருவியேது கூட்
டமேது பிறந்துவிடக்கிறவனாரு கியாருசொல்லுமையா.

விருத்தம்-இ-ம-முகாரி.

மதிமுதத்தினிதித்தவனத்தருமராசனாது
சதிபெறுவெனதுதமபித்தண்டி னுன்றித்தோட்டு
சதிபெறுவெனன்னாரார் தந்ததயாவன்றத்தே
அதிமலையுங்கொண்டிஅருவிநீர்வொலையேது.

வசனம்.

ஆரணிய மித்திராஸ்தலம் சத்திரவரிச பாண்டிமகாராசனபுத்
திராஸ்தலம் தருமன் மிவர்களைத் தம்கிமார்க்கள் அந்த அம்மாய்வென்
யார் தம்கி அருச்சுனன் கதன்கொட்டி பிறத்துப்போன இவர்க
ளையென்றம் மிவர்களை அதிம லையாத்திருவ அருவிநீர்களைவா.

வசனம்.

தருகோடிபொன்னகோடுதொருகுமருந்தைபிப்பேனெ
கருமையாதிநனைக்கன்தியகல்வதெபிரிப்பாவம்
வரிசிறைததலாகொட்டிமடிந்தவர்க்கொருமருந்து
தருகிறேனவனாயித்தட்சணத்தினிலெழுப்புவேனே.

வசனம்.

கேளும் தருமாசாவே கோடிபொன்னகோடுதொருகு
தொகொடுப்பேன் அவ்வளவுதிறமையான மருந்து வகுத்தபட்செம்பா
தித்தசஞ்சிவி மருந்தாக்கும் பிங்கெடுறந்து கிடக்கிறவரைப்பார்த்து
ம்மாப்போவது சரிமல்ல அதுபெரியதோஷம் கதல்கொட்டிமிடந்த
பேருக்கு கமக்குள்ளே ஒருமருத்துவிருக்கிறது கொடுத்துயெழுப்பிப்
போகிறேன் பயப்படாதே சுமமாயிரு.

தருமாசொல்லிருத்தம்-இ-ம்-முகாசி.

படர்வனக்கதண்டிகொட்டி பலமன்றுமிறந்தபேரை
கிடமுடனெழுப்புகின்ற சமர்த்துமெனக்குமுண்டி
விடமிடந்தீசனன்றி விண்ணிலுமவனையிலலை
உடல்பொருளாவிழன்று மூமதன்றிலேறுமுண்டோ.

வசனம்.

கேளும் வைதியே கதல்கொட்டிமிறந்தபேரை யெழுப்புவீர
கில் அவருக்குச்சமமானமாகியபேர்கள் பாமிசுவமேயன்றி யொருவரை
யஞ்சொல்லக்கூடாது நீர் அப்படியெழுப்பினால் யென்னுடைய உடல்
பொருளாவி மூன்றும் உமதன்றி வேறுமுண்டோ யெழுப்பினினை
யா-வைதியே.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மட்டாருத்தக்கையானமாயவன்சகோதரிதீதான்
வட்டாருமுலையாய்க்கொட்டாயமகில்குத்திரைடுகேளாடி
கட்டாவுன்னகிற்பூட்டிக்கடத்தினபூத்ததனை
கிட்டாமொழிவித்தவிசையனை யெழுப்புவேனே.

வசனம்.

கேளும் சுபத்தியாய உனகையிலுபூட்டிய கடகத்திலிருக்கிற பூ
த்தைவெளியேவிட்டால் அருச்சுனனை யெழுப்பின்கேறேன் சுபத்தி
யாய்.

மட்டு-விருத்தம்.

கைப்பொருட்கடத் திப்பெரும்பூதம்
கிப்பெனவிட்டெனெழுப்புகிறேன்.

வசனம்.

அப்படியே எடத்திலிருக்கிற பூத்தை கல்லவன்மேல் சூனை
ட்டதாக விட்டுவிட்டேன் யினி யென்றானவனை யெழுப்பித் தருமைய
யாவழித்தியே.

விருத்தம்-இ-ம்-காம்பொதி.

வல்லமதுரைதன்னில் வாயந்தசெங்கோல்வடாத்து
யல்லியிறற்பலித்த யாழிழைசொல்லர்க்கெளாய்
நல்லவுனகையவன்யீது நலமின்றிக்கோபங்கொண்டு
கொல்லுனிலையென்றேனை கொடுத்திடாலைழுப்புவேனே.

வசனம்.

அல்லமலரிவதரித்த அல்லமகாராயியே யினி அருச்சுனராச
னை யெவ்விதமுமாகத்தீரமாவது கொல்லுவதற்கு யெத்தனப்பவெதில்
கையென்று கைபோட்டுக்கொடுத்தால் விசையனைவிப்போதே யெழும்
பினிடுகிறேன்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆரகி.

துதிபெரும்வழித்தியோகேள் சொல்கிறேனெருவிண்ணப்பம்
கதிபெருமதுவார்த்தை கடப்பதுநிலைகண்டாய்
பதிபெரும்கந்தோசர் பாமனமெலாணையாக
சதிபெறச்செய்யேனியானுஞ் சத்தியமெழுப்புகிறேன்.

வசனம்.

ஆயா வடித்தியே உமதுவார்த்தையைக் கடப்பதில்லைகந்தோஸ்
பார்மே லாணைவிட்டதாக யினி யெவ்விதக்கொடுமை விசயராசன்செ
ய்தபோதும் நான் கணையெடுப்பதில்லை யினி சத்தியம்- இனி யெழுப்
பிவிடுமையா வடித்தியே.

வடித்தியர் வசனம்.

கல்கை யெழுப்பித்தருகிறேன் யெல்லாருங் தூறப்போமிருக்கள்
கற்றிலும் திரைகிடுகன் தருத்த அவித்தம் மந்திரங்கள் பிரயோகம்
செய்து யெழுப்புகிறேன்.

தருமாசொல்லவசனம்.

நல்லது அப்படியே திரைகிட்டோம் காங்கனும் வெலியிருக்கி
னெமையா வடித்தியே.

விருத்தம்-இ-ம்-கமாக.

காரணஞ் விசையனிடந் தன்னில்வந்து
நாறுநிக்கும் திரைவனைந்து விருகைமந்திரம்.

ராளச

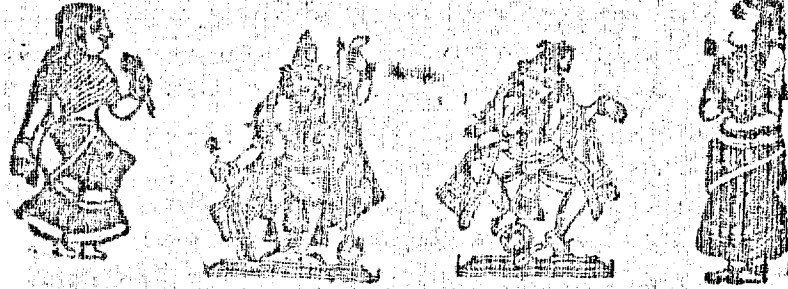
பவளக்கொடி நாடகம்.

பூரணமாபுனாததுடன் தன் லிடத்திலைவத்த
புனிதவுலிர் தன்னையந்தக் கூட்டிவ்விட்டார்
நாரணயோகத்திருத்த யோகிபோல
தனஞ்செயனுக் கண்ணிழித்தான் பவரும் கண்டு
காரணரங்கிருஷ்ணர் தருமர் முதலேசர்யெல்லாக்
கண்ணித் துவயித்தியர் தனைப் பணிநீட்டிடாரோ
வசனம்.

வயித்தியராகவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் நாலுபக்கமூர் இ
யிட்டி தன்னிடத்திலைவத்திருந்த உயிர் தனை விசையனுடலில்
டார் விஞ்சைமந்திர வல்கினால் அருச்சுனராசன் சமாதிகிரி
யோகிகளிப்போல விழித்துயெழுந்தார் யாவத்திராநுங்கண்டு மகிழ்
ர்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி தருமர்முதலான பேர்களும வயித்தியருக்
புசாரஞ்செயது பணிநீட்டிடார்கள்.

வசனம்.

அருச்சுனன் தன்னெயிரோயிருத்த கிருஷ்ணமூர்த்தி தருமர்
ன் தாய முதலானவர்களுக்கும் வணக்கஞவது.



தரு-இ-ம்-பூபாளம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

அலெக்டெய்கிவினி	காரகிவிநீ துவகிலிரசாசரணம்-யி
அம்புணியாவலாயும	உண்மெயிழித்தவாசரணம்
மலர் தனில்லருதிரு	முகஞலையுமலரசரணம்-யி
மயில்தேவகிக	புனைவருபாலகாசரணம்
தமயனெனலேவரு	தருமமப்பதியேசரணம்-யெந்த
சற்குணஅற்புத	விதபன்வரியேசரணம்
அங்கமெலம்புகழ	அரசசெய்தருமரோசரணம்-யெங்க
அட்டையலாகேசவா	அண்ணலேயன்பாதம்சரணம்
மதுவலர்பயப்ப	மாருதியிமனேசரணம்-யெ
மண்டியதண்டு	வலங்கொளுங்கையேசரணம்

பவளக்கொடி நாடகம். ராளச

நீதிநிறந்தயென்	நிமையெகின்பதஞ்சரணம்-யிசு
நீரணயமாகிய	கதாபரிபாஸஞ்சரணம்
ஆதியாமிப்புவிக்கெல்லார்	தாயெனவந்தவனேசரணம்-யிசு
அஞ்சலென்றோர்களை	யாள்கருணாகரிசரணம்

விருத்தம்-இ-ம்-பூபாளம்.

விசையனேக்கண்டு தாலும் யாவருமகிட்சிகொண்டு
இசையுடனெருஷ்ணர்தர்மர் வீழ்னுமகிட்சிகொண்டு
இசையுடனெருஷ்ணர்தர்மர் வீழ்னுமகிட்சிகொண்டு
இசையுடனெருஷ்ணர்தர்மர் வீழ்னுமகிட்சிகொண்டு
இசையுடனெருஷ்ணர்தர்மர் வீழ்னுமகிட்சிகொண்டு

வசனம்.

அருச்சுனராசன் யாவருங்கண்டு மகிழ்ந்து கிருஷ்ணதேவர் தரு
மராசன் வீமராசனினர்கள் துழுவிக்கொண்டார்கள் தம்பிமார்கள் வி
சயராசனடியில் நமஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டார்கள் குந்தியம்மாள்
பிழைத்தாயோமகனேமென்று ஆசீர்வதித்தாள்.

விருத்தம்-இ-ம்-பூபாளம்.

சேரம்புமன்னவர்களாண்மனைக்கு சேரமன்னரன்படைத்தலை
கொல்லாஞ்சென்று, திராருத்திண்புயத்தோன் தருமருடன் வீமனரு
க்கனன்குலன்சகாதேவன், வாரகுழலார்வணியினர் பெல்லாருமு
டனெழுந்தவந்துகடி, சீரானமண்டபத்திலவசவர்கள்வந்திருந்தார் சி
றப்பற்றோங்க.

இதுவுமுடி-இ-ம்-நாட்டை.

வந்ததோர் தருமராசன் மந்துள்ளதம்பிமார்க்கு
சந்தோஷமாகக்கந்தம் தாம்பூலமலரவார்க்கு
நிந்துதானபேசனங்கள் சகலற்குளருயப்பிபா
அந்தமாயப்பிழைமாது அருகலையமுதிட்டாரோ.

பவளக்கொடி பனந்திரகூர்க்குசொல்கிருத்தம்

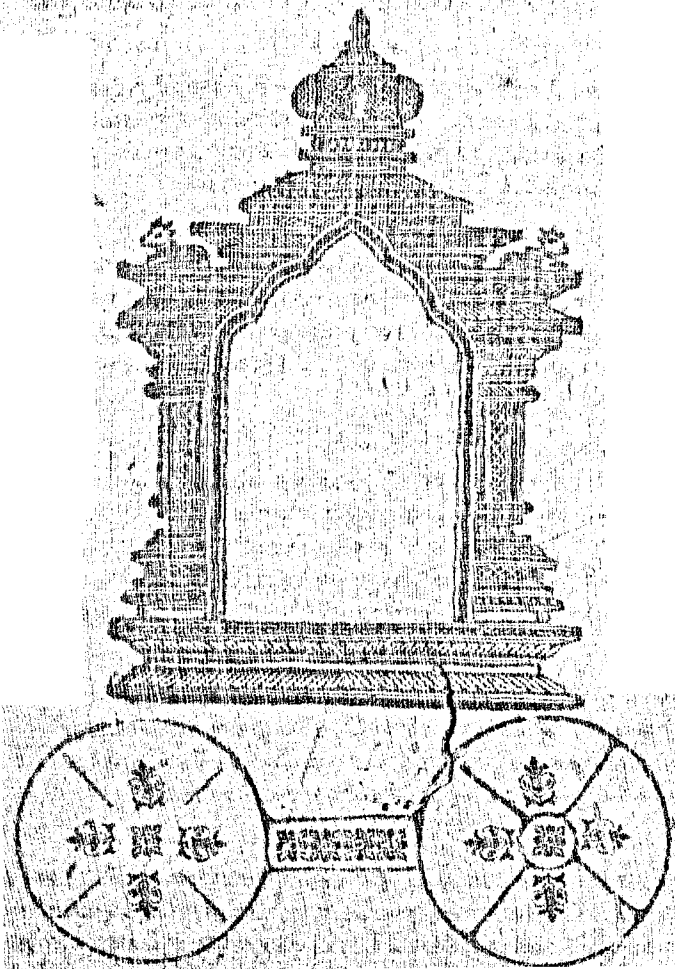
இ-ம்-பூபாளம்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுத்தம் பவளக்கொண்டுகூர்க்கு
செவ்வையாங்களை வாரிச் சேயிழைமடியில்லைத்து
நிங்குன்னுருவத்திலிருந்த செவ்வனேமகனேயென்று
நங்கையமுததமிட்டு வந்தவாருரைத்தாளன்றே

வசனம்.

அகோவாரா யெனது ஆசைக்குகந்தமகனே நான்கானதந்திற்கு
வேட்டையுட்ப்போனேன் அப்போது உமதுநகை யென்னைக்காசா
அதிகமையல்கொண்டு கதண்டுகொட்டியிந்தார்போல் உமதுநகை
வைவளர்த்திவிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பெண்ணெப்போல் ரூப

மெத்தென புலம்பிப் பதிக்க ஆனத யென்றுநாடி கண்ணென்று சொல்ல
நானல்லா மெழுப்பலாமென்று போய்பார்க்க அவர்மேலெனக்கு வதி
க ஆவல்கொள்ள அலனாபெழுப்பினால் மது கற்பழியுமென்று பெ
ண்ணி பவழக்கொடியை யறுத்து அவனைக்கட்டச்சொன்னேன் அவ
சைதயறுக்கலம். மறுபடியும் யானையைக்கட்டுகிறபடியால் சந்திரியா
லகட்டுமெய்தொன்னேன் அதை கிற்றுவெழும்படிசெய்தார் மறுபடி
யும் யென்று சம்பவநிலை அலனாக்கட்டி மெழுப்பினென்தேன்
மறுபடியும் துன்னலெவமாய்வந்து யென்னுடைய கற்பையழித்து
மாலையிட்டாரப்பா யென் கண்ணினிய.



வினாவுமது இ-ம்-சுருட்டி.

மெய்க்கிமெய்மனக்குளிர்ந்து பொற்கொடி பவழமாத
மகனையும் பவழத்தேரு மைந்தனும் புலந்திரனுக்குச்
சிக்காயாக நன்றாய்ச் சிறப்புடனலக்கரித்துச்
செய்கைகமால்நீதேர்வெத்தித் திஷ்டையும்கழித்தானன்றே

விருத்தம்-இ-ம்-பகிரளி.

மன்னவர்தருமார்சன் மற்றுள்ளமன்னவந்து
நீன்னவன் மாமி குத்தி மெல்லியானேவோருக்குங்
கண்ணியம்பவழமாது கனிவுடன்மனமகிழ்ந்து
துன்னய்போலகடாதுவந்து அடிபணித்திருத்தானன்றே.

விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவாளி.

வாழ்த்திமேலிடையெடுத்து மன்னர்க்கமாதொல்லாம்
வீற்றிருந்தவனைவாழ்த்தி மெல்லியேபவழமாது
தோத்துளகள்ளினிமார்கள் சொல்லியேஅனுப்பினவந்து
நாத்திசைப்புகழிமாதே நாய்கள் போய்வாருமென்றே.



தரு-இ-ம்-தக்கியாசி-அபுருபதாளம்

கண்ணிகள்

பேர்சொமெனையிட்டு
பொன்னுக்கிருமுடியே

கீர்குருகையெத்தன்
மன்னவர்கொனையிட்டு-பேர்

பவளக்கொடி நாடகம்.

பிரியானபெய்விட்டு
பத்தாவேநாளிப்போது
பதினாறுவருஷமாய்ப்
பத்தினியாகவே
அதிருபவல்லியாய்ச்
ஆணாயுந்தண்டாம்
மணமாலையிட்டோ
மாயவாருளினால்
துணையாகவிருப்பேரு
துரத்திவிட்டெண்ணைப்
மையலால்நான்வாடி
மருகவிட்டெண்ணையும்
பொங்கியழுதுவிட்டே
புத்தியமங்கியவள்
மக்கிலியஞ்சூட்டியிப்போ
மருவியுரலாடாமல்

நீர்ப்பாரதேதுயெங்கள்
எத்திசையிலிருப்பேரு
பாவிலிழைவிரும்பினேன்
சித்தியங்கள்விடைகயாய்ப்போ
சுதிருடனிருந்தேனோ
வருஞ்சிவையிருந்தேனோ
குணமுள்ளபத்தாவே
மோமாயெந்தினையிட்டோ
பிரியாகவாழாமல்
புறப்பட்டிப்போரோ
மயங்கிபுமைத்தேடி
தருகாமற்புறப்பட்டோ
பொற்கொடியமாநாக
நத்தியழுகலுற்றான்
யிங்கிதமாயிருந்து
தெருவிலையையிட்டோ

அருசுசுன்னென்சொல்-விருத்தம்.

மங்கையேமாளேதேனே மயங்கியழுகவேண்டாம்
செங்கையால்நீனுடைத்து தேத்தியோமனக்குளிர்த்து
யிங்கிதமானவார்த்தை பேத்திழைக்குடைத்துமன்னன்
நங்கையேயிருப்பிர்னன்றாய் கான்போயிலாரோனென்றார்
வசனம்.

அகோவாராய் பெண்ணே பவளக்கொடியே நான் தருமருஜயுட
னே கூடப்போயத் திரும்பிவருகிறேன் பெண்ணே.

தரு-கொண்டிச்சிந்து.

மாளேமயங்காதே-யடி-மங்கையரோடுநந்தங்கமே, தேனேநீரணி
யமே - யடி - தித்திக்குஞ்செந்தேனேநெள்ளமுதே, வாடிமயங்காதே-
யெந்தன்-வாழ்வரசிபவளக்கொடியே, கூடியிருப்பேருங்-கனி-கூர்ந்துவி
ருந்தோமேயிப்போது, குருநாடுசெட்டகி-அண்ணன்-கொற்றவர்தரு
மர்புத்திரருடன், ஆரிலையருடன்-கூட்டிப்போயி-அங்கவர்தன்னையும்கி
ட்டவாரோன்கட்டி-பண்ணத்துமுத்தம்-கனி-வரையுங்கொஞ்சி யாஸனை
த்து, மட்டில்லா-வாழ்வரசி-பெண்ணே-மயங்காதேயிப்போதுதியங்கா
தே, கான்போய்வருகிரண்டி-யென்று-நங்கைக்கிடங்கி-மரகவேதான்
தேனெழுதியேயேயிருப்பாய்-யென்று-செப்புகட்டி-நாடுமன்னவனும

பவளக்கொடி நாடகம். 7/11/1935

விருத்தம்-இ-ம்-சஷாந.

அண்டமுலகனந்தபெருமாருமல்லி ஆனபரிலாமன்னர்சேனே
யெல்லாம், ஒண்டொடியாச்சந்தோஷமாகமாயன் உயிருடனேஅவர
வனாயெழுப்பிவிட்டு, கண்டுமனமகிழவுல்லிமன்னொல்லாம் காரண
மாய்நாரணருர்செயலினாலே, தண்டிதளஞ் சேனேமன்னொல்லாந்நா
யகித் தான்முழித்தாற்போலவர்கள்யெழுந்தாரன்றே.

விருத்தம்-இ-ம் சங்கராபாணம்.

திருமாலுமெழுப்பிவிட்டு சென்றுநான்போனபின்பு
தருமருத்தம்பிரமாருந் தையலர்படைகளெல்லாம்
வருகிறார்மலேகடந்து வனஞ்செடிபலவுந்தாண்டி
அரிவையாளல்லிவாழ் மணிகர்வந்தாரன்றே.

வசனம்.

அகோதெப்படிபெண்ணுலப்பஞ்சபாண்டவர்களும் அல்லிப்படை
களும்மதுரைப்பட்டணமவந்து செந்தவிதக்காண்க,

விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

தருமருத்தம்பிரமாருந் தையல்துரோபதையுக்குத்தி
அரிவையசெல்லோருந்தான் அல்லியினரணமனையில
விருந்துகள்பொசித்துமன்னர் வேண்டியவரிசைபெற்று
குருகுலமன்னொல்லாக் குருகுடிக்கெழுந்தாரன்றே.

விருத்தம்-இ-ம் கமாக.

அருமைபெண்ணைமந்தாபெங்க ளாசெனாமணியேயித்திரா
குருகுலத்தரசேயல்லி குமாரனேந்தானிங்கே
இருமையாநாங்கள்சென்று யெழில்குருநாடியேயி
வருகிறோம்நாடுயென்று வாழ்த்தியெழுந்தாண்டோ.

விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

சொல்லியகொண்டமன்னர் துரிதமாயெழுந்தாப்போ
அல்லியுமயங்கிவாடி அழுகுகண்ணீர்சொரிய
விலகிவிலையுமைபெற்ற விசையாழ்மெழுந்துயெந்தன்
வல்லியேயுமயங்கவேண்டாம் மாதேவன்வாறென்பெண்ணே

நா. து. ப. பவளக்கொடி. நா. ட. க. ம.

விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவது.

பாரொருகுலையலும் புத்தினிமாரோயல்லை
செருவளதருமராசன் செவினழமர்க்கெனலலாம்
காரிருள்குழத்தகாட்டில் ககிவழிபடந்துசென்று
பேரவருடனேசென்று பேர்வினுவாமேன்பெயர்மனை

விருத்தம்-இ-ம்-தேசிகதோடி.

மதுரைமீதகர்கட்டு மன்னங்களைசெனையெல்லாம்
சதிருடனெழுத்துசென்று தனிவனமலைகட்டு
பதிருருகாதேசம் பார்ப்புழைதருமராசன்
புதுவிருத்தப்போலத்தருமர் பூமதில்ச்சேர்ந்தாரன்றே

விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவது.

சேவளர்தருமாபுரத்தினிற்சென்று தருமராசன்செங்கோல்வெ
றுத்திவாழ்ந்து, பார்ப்புழைநுச்சுன்னலும்பவளக்கொடியானைமணம்
னாரவந்து, சேர்ந்துநன்றாயவாழ்ந்திருந்தார் செல்வமுடனயெ
வாருஞ்சிரப்பற்றோங்கக், தாரணிபுமாயனரி கிருஷ்ணரபாதத்தொ
மென்பிபஞ்சவர்களைவாழ்ந்தாரன்றே.

தரு-இ-ம்-மத்தியமாவது-சாபுதாளம்.

மங்களம்மங்களம்-வித்தியசப-மங்களம்-மங்களம்

செங்கனமால்கிருஷ்ணர்	தேவருட்கிருபை
தினமுமுண்டாகவுந்	தேசஞ்செழிக்கவும்-மங்களம்
வாணிபூமங்களுக்கும்	மரதுறுரோபதைக்கும்
பூணமுடிதரித்த	பொருக்குருகுலத்தார்க்கும்-மங்களம்
புகார்முனிவர்க்கும்	புரந்தரன்மாதர்க்கும்
புங்கமலமிசை	பொருந்தும்வேதுவக்கும்-மங்களம்
திங்கள்மும்மாரிபெய்	தோங்குங்குருகுவம்
வாழ்த்தும்பவளக்கொடி	சரித்திரம்விளக்கவே-மங்களம்

பவளக்கொடி. நா. ட. க. ம. முற்றிற்று.

3283